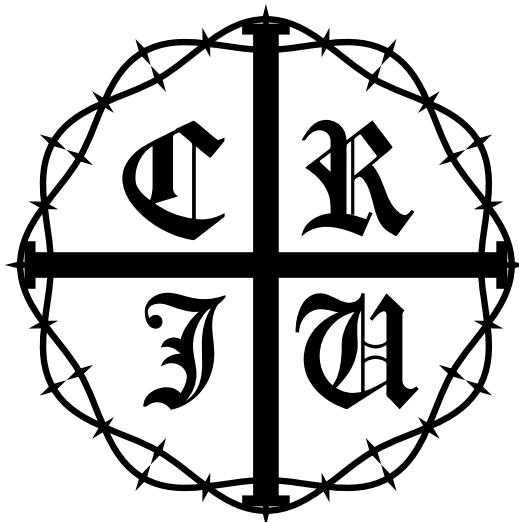

PSALTERIUM ROMANUM

IUXTA RITUM 1962

PSALTERIUM ROMANUM

IUXTA RITUM 1962

CONSOCIATIO CHRISTI REGIS
2023

Documentum hoc in Breviarium Romanum imprimatum a Fraternitate Sancti Petri constatur. Textum psalmorum et canticorum ex Vulgato Clementino, a « Clementine Vulgate Project » præparato, extraictum est. Textum Latinum omne in dominio publico est. Textum Anglicum de « Douay-Rheims » translatio et in dominio publico est. Multi hymni Anglici sunt de translatione John de Bute (1908), et in dominio publico sunt; si translatio in dominio publico inveniri potest, nova translatio facitur. Exercitium Viae Crucis est Alphonso de Ligorio, ex *Manuale Pii Sacerdotis* in Latina et *The Passion and the Death of Jesus Christ*, translato in Anglicam a Rev. Eugene Grimm. Ambo opera in dominio publico sunt. « De Modo Confessionis » est ex *Manuale Pii Sacerdotis* in Latina; in Anglica, translatio est nostra. Imago Crucifixionis in pagina 106 est « Pomellum Imperatoris Maximiliani », a Albrecht Dürer, in anno 1519. Imagines viæ Crucis sunt « Stationes Crucis », a Joanne Domenico Tiepolo, in anno 1749. Imago dominicae est « The Resurrection », a Sebastiano Le Clerc I; imagines alia diei de *Pontificali Romano* (1891) vel *Rituale Romanum* (1925) sunt. Imago communionis Sanctorum est a Justinio de Menabuoi in baptisterio Sanctæ Maræ Assunta. Omnes hæ imagines in dominio publico sunt. Hymni de *St. Gregory Hymnal*, a Nicola Montani (1920), vel *St. Basil's Hymnal* a Patres Basilianis (1918), vel *PDHymns.com* in Interreti sunt. Omnes in dominio publico sunt.

Hoc Psalterium præparatum et imprimatum est a Consociatione Christi Regis (<https://ccregis.sdf.org>).

TABULA MATERIÆ

Psalterium

Dominica

ad Matutinum	I
ad Laudes	3
ad Primam	5
ad Tertiam	8
ad Sextam	9
ad Nonam	10
ad Vespertas	12
ad Completorium	13

Feria Secunda

ad Matutinum	14
ad Laudes	14
ad Primam	17
ad Tertiam	19
ad Sextam	19
ad Nonam	20
ad Vespertas	21
ad Completorium	22

Feria Tertia

ad Matutinum	24
ad Laudes	26
ad Primam	29
ad Tertiam	29
ad Sextam	30
ad Nonam	30
ad Vespertas	31
ad Completorium	32

Feria Quarta

ad Matutinum	33
ad Laudes	35
ad Primam	37
ad Tertiam	38
ad Sextam	39
ad Nonam	40
ad Vespertas	41
ad Completorium	42

Feria Quinta

ad Matutinum	43
ad Laudes	45
ad Primam	48
ad Tertiam	48
ad Sextam	49
ad Nonam	49
ad Vespertas	50
ad Completorium	51

Feria Sexta

53

ad Matutinum	53
ad Laudes	56
ad Primam	58
ad Tertiam	59
ad Sextam	59
ad Nonam	60
ad Vesperas	61
ad Completorium	62
Sabbato	64
ad Matutinum	64
ad Laudes	67
ad Primam	69
ad Tertiam	70
ad Sextam	70
ad Nonam	71
ad Vesperas	72
ad Completorium	73
De Officio	75
Explicatio Regularum Rubricarumque	77
De Initio Officii	78
De Concluseione Officii	78
Modus ad Completorium Orandum	78
Psalmus 94	79
Hymnus Ambrosianus	80
Canticum Zachariæ	80
Canticum B. Mariæ Virginis	81
Antiphonæ Finales Beatæ Mariæ Virginis	81
Orationes	83
Litaniæ Approbatæ	85
Litaniæ Sanctorum	85
Litaniæ de Sanctissimo Nomine Jesu	88
Litaniæ de Sacratissimo Corde Jesu	89
Litaniæ Pretiosissimi Sanguinis D.N.J.C.	89
Litaniæ Lauretanæ B. M. V.	90
Litaniæ de S. Joseph	91
Orationes de Jesu Christo Rege	92
Oratio ad D. N. Jesum Christum Regem	92
Oratio Officii de Domino Nostro Jesu Christo Rege	92
Oratio Officii de Sanctissimo Rosario	92
Oratio Officii de Sancto Joseph	93
Oratio Officii de Sancto Ludovico	93
Oratio Officii de Sancta Joanna Virgine	93
Laudes Regiæ	93
Preces in Prandii et Cenis	95
Ante Prandium	95
Post Prandium	95
Ante Cenam	96
Post Cenam	96
Itinerarium	97

Proprium Missæ D. N. J. C. Regis	98
Introitum	98
Collectum	98
Lectione	98
Graduale	99
Evangelium	99
Offertorium	99
Secretum	99
Præfatio de festo D. N. J. C. Regis	99
Communio	99
Postcommunio	100
Actus Consecrationis Humani Generis Sacro Cordi Jesu Christi	100
Divinum Officium de D. N. J. C. Rege	100
Hymnus ad Matutinum	100
Lectione i	100
Lectione ii	101
Lectione iii	101
Lectione iv	101
Lectione v	102
Lectione vi	102
Lectione vii	103
Lectione viii	103
Lectione ix	104
Hymnus ad Laudes (Vexilla Regis)	104
Hymnus ad Primam	104
Hymnus ad Tertiam	104
Hymnus ad Sextam	104
Hymnus ad Nonam	105
Capit. Hymn. Vs. ad Vesp	105
Exercitium Viæ Crucis	106
Statio I	107
Statio II	108
Statio III	109
Statio IV	110
Statio V	III
Statio VI	II2
Statio VII	II3
Statio VIII	II4
Statio IX	II5
Statio X	II6
Statio XI	II7
Statio XII	II8
Statio XIII	II9
Statio XIV	120
De Modo Confessionis	121
Ante confessionem	121
Post confessionem	122
Symbolum Athanasium	122
Index	125

PSALTERIUM

DOMINICA

AD MATUTINUM

Psalmus 1

Beatus vir qui non abit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, et in cathedra pestilentiae non sedit; sed in lege Domini voluntas ejus, et in lege ejus meditabitur die ac nocte. Et erit tamquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo: et folium ejus non defluet; et omnia quæcumque faciet prosperabuntur. Non sic impii, non sic; sed tamquam pulvis quem projicit ventus a facie terræ. Ideo non resurgent impii in iudicio, neque peccatores in concilio iustorum: quoniam novit Dominus viam iustorum, et iter impiorum peribit.

Psalmus 2

Quare fremuerunt gentes, et populi meditati sunt inania? Astiterunt reges terræ, et

principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus christum ejus. Dirumpamus vincula eorum, et projiciamus a nobis jugum ipsorum. Qui habitat in cælis irridebit eos, et Dominus subsannabit eos. Tunc loquetur ad eos in ira sua, et in furore suo conturbabit eos. Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion, montem sanctum ejus, prædicans præceptum ejus. Dominus dixit ad me: Filius meus es tu; ego hodie genui te. Postula a me, et dabo tibi gentes hæreditatem tuam, et possessionem tuam terminos terræ. Reges eos in virga ferrea, et tamquam vas figuli confringes eos. Et nunc, reges, intelligite; eruditimi, qui judicatis terram. Servite Domino in timore, et exultate ei cum tremore. Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, et pereatis de via iusta. Cum exarserit in brevi ira ejus, beati omnes qui confidunt in eo.

Psalmus 3

Psalmus David, cum fugeret a facie Absalom filii sui. Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? Multi insurgunt adversum me; multi dicunt animæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus. Tu autem Domine, susceptor meus es, gloria mea, et exaltans caput meum. Voce mea ad Dominum clamavi; et exaudivit me de monte sancto suo. Ego dormivi, et soporatus sum; et exsurrexi, quia Dominus suscepit me. Non timebo millia populi circumdantis me. Exsurge, Domine; salvum me fac, Deus meus. Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa; dentes peccatorum contrivisti. Domini est salus; et super populum tuum benedictio tua.

Psalmus 8

In finem, pro torcularibus. Psalmus David. Domine, Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra! quoniam elevata est magnificentia tua super caelos. Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, ut destruas inimicum et ultorem. Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum, lunam et stellas quæ tu fundasti. Quid est homo, quod memor es ejus? aut filius hominis, quoniam visitas eum? Minuisti eum paulo minus ab angelis; gloria et honore coronaisti eum; et constituisti eum super opera manuum tuarum. Omnia subjecisti sub pedibus ejus, oves et boves universas, insuper et pecora campi, volucres caeli, et pisces maris qui perambulant semitas maris. Domine, Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Psalmus 9

In finem, pro occultis filii. Psalmus David. Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo; narrabo omnia mirabilia tua. Lætabor et exsultabo in te; psallam nomini tuo, Altissime. In convertendo inimicum meum retrorsum; infirmabuntur, et peribunt a facie tua. Quoniam fecisti judicium meum et causam meam; sedisti

super thronum, qui judicas iustitiam. Increpasti gentes, et periit impius: nomen eorum delesti in æternum, et in sæculum sæculi. Inimici defecerunt frameæ in finem, et civitates eorum destruxisti. Periit memoria eorum cum sonitu; et Dominus in æternum permanet. Paravit in judicio thronum suum, et ipse judicabit orbem terræ in æquitate: judicabit populos in iustitia. Et factus est Dominus refugium pauperi; adjutor in opportunitatibus, in tribulatione. Et sperent in te qui neverunt nomen tuum, quoniam non dereliquisti querentes te, Domine. Psallite Domino qui habitat in Sion; annuntiate inter gentes studia ejus: quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est; non est oblitus clamorem pauperum. Miserere mei, Domine: vide humilitatem meam de inimicis meis, qui exaltas me de portis mortis, ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion: exultabo in salutari tuo. Infixæ sunt gentes in interitu quem fecerunt; in laqueo isto quem absconderunt comprehensus est pes eorum. Cognoscetur Dominus judicia faciens; in operibus manuum suarum comprehensus est peccator. Convertantur peccatores in infernum, omnes gentes quæ obliscuntur Deum. Quoniam non in finem oblivio erit pauperis; patientia pauperum non peribit in finem. Exsurge, Domine; non confortetur homo: judicentur gentes in conspectu tuo. Constitue, Domine, legistatorem super eos, ut sciant gentes quoniam homines sunt. Ut quid, Domine, recessisti longe; despicias in opportunitatibus, in tribulatione? Dum superbit impius, incenditur pauper: comprehenduntur in consiliis quibus cogitant. Quoniam laudatur peccator in desideriis animæ sua, et iniquus benedicitur. Exacerbavit Dominum peccator: secundum multitudinem iræ sua, non queret. Non est Deus in conspectu ejus; inquinatae sunt viæ illius in omni tempore. Auferuntur judicia tua a facie ejus; omnium inimicorum suorum dominabitur. Dixit enim in corde suo: Non movebor a generatione in generationem, sine malo. Cujus maledictione os plenum est, et amaritudine, et dolo; sub lingua ejus labor et dolor. Sedet in insidiis cum divitibus in

occultis, ut interficiat innocentem. Oculi ejus in pauperem respiciunt; insidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca sua. Insidiatur ut rapiat pauperem; rapere pauperem dum attrahit eum. In laqueo suo humiliabit eum; inclinabit se, et cadet cum dominatus fuerit pauperum. Dixit enim in corde suo: Oblitus est Deus; avertit faciem suam, ne videat in finem. Exsurge, Domine Deus, exaltetur manus tua; ne obliscaris pauperum. Propter quid irritavit impius Deum? dixit enim in corde suo: Non requiret. Vides, quoniam tu laborem et dolorem consideras, ut tradas eos in manus tuas. Tibi derelictus est pauper; orphano tu eris adjutor. Contere brachium peccatoris et maligni; quæretur peccatum illius, et non invenietur. Dominus regnabit in æternum, et in sæculum sæculi; peribitis, gentes, de terra illius. Desiderium pauperum exaudivit Dominus; præparationem cordis eorum audivit auris tua: judicare pupillo et humili, ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

Psalmus 10

AD LAUDES

Psalmus 92

(*Nisi in Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale*)

Laus cantici ipsi David, in die ante sabbatum, quando fundata est terra. Dominus regnabit, decorum indutus est: indutus est Dominus fortitudinem, et præcinxit se. Etenim firmavit orbem terræ, qui non commovebitur. Parata sedes tua ex tunc; a sæculo tu es. Elevaverunt flumina, Domine, elevaverunt flumina vocem suam; elevaverunt flumina fluctus suos, a vocibus aquarum multarum. Mirabiles elationes maris; mirabilis in altis Dominus. Testimonia tua credibilia facta sunt nimis; domum tuam decet sanctitudo, Domine, in longitudinem dierum.

Psalmus 50

(*In Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale*)

In finem. Psalmus David, cum venit ad eum Nathan propheta, quando intravit ad Bethsabee.

In finem. Psalmus David. In Domino confido; quomodo dicitis animæ meæ: Transmigra in montem sicut passer? Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum; paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde: quoniam quæ perfecisti destruxerunt; justus autem, quid fecit? Dominus in templo sancto suo; Dominus in cælo sedes ejus. Oculi ejus in pauperem respiciunt; palpebra ejus interrogant filios hominum. Dominus interrogat justum et impium; qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam. Pluet super peccatores laqueos; ignis et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum. Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit: æquitatem vedit vultus ejus.

In dominica in albis, Pentecostes, et Resurrectionis; in dominicis II classis, exceptis ex Septuagesima usque ad Resurrectionem; in omnibus festis; per octavas Nativitatis, Paschatis, et Pentecostes, et in feriis temporis natalicii et paschalii; et in vigiliis Ascensionis et Pentecostes, hymnus Te Deum, in pagina 80, dicitur.

Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam; et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam. Amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, et peccatum meum contra me est semper. Tibi soli peccavi, et malum coram te feci; ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, et in peccatis concepit me mater mea. Ecce enim veritatem dilexiisti; incerta et occulta sapientia tua manifestasti mihi. Asperges me hyssopo, et mundabor; lavabis me, et super nivem dealabor. Auditui meo dabis gaudium et lætitiam, et exsultabunt ossa humiliata. Averte faciem tuam a peccatis meis, et omnes iniquitates meas dele. Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum rectum innova in visceribus meis. Ne projicias me a facie tua, et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. Redde mihi lætitiam salutaris tui, et spiritu principali confirma me. Docebo iniquos

vias tuas, et impii ad te convertentur. Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ, et exsultabit lingua mea iustitiam tuam. Domine, labia mea aperies, et os meum annuntiabit laudem tuam. **Quoniam** si voluisses sacrificium, dedissem utique; holocaustis non delectaberis. Sacrificium Deo spiritus contribulatus; cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies. Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion, ut ædificantur muri Jerusalem. Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes et holocausta; tunc imponent super altare tuum vitulos.

Psalmus 99

(Nisi in Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

Psalmus in confessione. Jubilate Deo, omnis terra; servite Domino in lætitia. Introite in conspectu ejus in exsultatione. Scitote quoniam Dominus ipse est Deus; ipse fecit nos, et non ipsi nos: populus ejus, et oves pascuae ejus. Introite portas ejus in confessione; atria ejus in hymnis: confitemini illi. Laudate nomen ejus, quoniam suavis est Dominus, in æternum misericordia ejus, et usque in generationem et generationem veritas ejus.

Psalmus 117

(In Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

Alleluja. Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia ejus. Dicat nunc Israël: **Quoniam** bonus, quoniam in sæculum misericordia ejus. Dicat nunc domus Aaron: **Quoniam** in sæculum misericordia ejus. Dicant nunc qui timent Dominum: **Quoniam** in sæculum misericordia ejus. De tribulatione invocavi Dominum, et exaudiuit me in latitudine Dominus. Dominus mihi adjutor; non timebo quid faciat mihi homo. Dominus mihi adjutor, et ego despiciam inimicos meos. Bonum est confidere in Domino, quam confidere in homine. Bonum est sperare in Domino, quam sperare in principibus. Omnes gentes circuierunt me, et in nomine Domini, quia ultus

sum in eos. Circumdantes circumdederunt me, et in nomine Domini, quia ultus sum in eos. Circumdederunt me sicut apes, et exarserunt sicut ignis in spinis: et in nomine Domini, quia ultus sum in eos. Impulsus eversus sum, ut caderem, et Dominus suscepit me. Fortitudo mea et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem. Vox exultationis et salutis in tabernaculis iustorum. Dextera Domini fecit virtutem; dextera Domini exaltavit me: dextera Domini fecit virtutem. Non moriar, sed vivam, et narrabo opera Domini. Castigans castigavit me Dominus, et morti non tradidit me. Aperite mihi portas iustitiae: ingressus in eas confitebor Domino. Hæc porta Domini: iusti intrabunt in eam. Confitebor tibi quoniam exaudiisti me, et factus es mihi in salutem. Lapidem quem reprobaverunt ædificantes, hic factus est in caput anguli. A Domino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris. Hæc est dies quam fecit Dominus; exsultemus, et lætemur in ea. O Domine, salvum me fac; o Domine, bene prosperare. Benedictus qui venit in nomine Domini: benediximus vobis de domo Domini. Deus Dominus, et illuxit nobis. Constituite diem solemnum in condensis, usque ad cornu altaris. Deus meus es tu, et confitebor tibi; Deus meus es tu, et exaltabo te. Confitebor tibi quoniam exaudiisti me, et factus es mihi in salutem. Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia ejus.

Psalmus 62

Psalmus David, cum esset in deserto Idumææ. Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo. Sicut sit in te anima mea; quam multipliciter tibi caro mea! In terra deserta, et invia, et in aquosa, sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam et gloriam tuam. **Quoniam** melior est misericordia tua super vitas, labia mea laudabunt te. Sic benedic te in vita mea, et in nomine tuo levabo manus meas. Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea, et labii exultationis laudabit os meum. Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te. **Quia** fuisti adjutor meus, et in velamento alarum tuarum exultabo.

Adhæsit anima mea post te; me suscepit dextera tua. Ipsi vero in vanum quæsierunt animam meam: introibunt in inferiora terræ; tradentur in manus gladii: partes vulpium erunt. Rex vero lætabitur in Deo; laudabuntur omnes qui jurant in eo: quia obstruētum est os loquentium iniqua.

Canticum Trium Puerorum

Dan 3:57-88

Benedicite, omnia opera Domini, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, angeli Domini, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, cæli, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, omnes virtutes Domini, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, sol et luna, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, stellæ cæli, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, omnis imber et ros, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, omnes spiritus Dei, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, ignis et æstus, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, frigus et æstus, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, rores et pruina, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, gelu et frigus, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, glacies et nives, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, noctes et dies, Domino laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, lux et tenebræ, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, fulgura et nubes, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicat terra Dominum: laudet et superexaltet eum in sæcula. Benedicite, montes et colles, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, universa germinantia in terra, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, fontes, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, maria et

flumina, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, cete, et omnia quæ moventur in aquis, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, omnes volucres cæli, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, omnes bestiæ et pecora, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, filii hominum, Domino: laudate et superexalte eum in sæcula. Benedicat Israël Dominum: laudet et superexaltet eum in sæcula. Benedicite, sacerdotes Domini, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, servi Domini, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, spiritus et animæ juvorum, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, sancti et humiles corde, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula. Benedicite, Anania, Azaria, Misaël, Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula: quia eruit nos de inferno, et salvos fecit de manu mortis: et liberavit nos de medio ardantis flammæ, et de medio ignis eruit nos. Benedictus es in firmamento cæli: et laudabilis et gloriosus in sæcula.

Psalmus 148

Alleluja. Laudate Dominum de cælis; laudate eum in excelsis. Laudate eum, omnes angeli ejus; laudate eum, omnes virtutes ejus. Laudate eum, sol et luna; laudate eum, omnes stellæ et lumen. Laudate eum, cæli cælorum; et aquæ omnes quæ super cælos sunt, laudent nomen Domini. Quia ipse dixit, et facta sunt; ipse mandavit, et creatæ sunt. Statuit ea in æternum, et in sæculum sæculi; præceptum posuit, et non præteribit. Laudate Dominum de terra, dracones et omnes abyssi; ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, quæ faciunt verbum ejus; montes, et omnes colles; ligna fructifera, et omnes cedri; bestiæ, et universa pecora; serpentes, et volucres pennatae; reges terræ et omnes populi; principes et omnes judices terræ; juvenes et virgines; senes cum junioribus, laudent nomen Domini: quia exaltatum est nomen ejus solius. Confessio ejus super cælum et terram; et exaltavit cornu populi

sui. Hymnus omnibus sanctis ejus; filiis Israël, populo appropinquanti sibi. Alleluja.

Canticum Zachariæ, in pagina 80, “Benedictus Dominus,” dicitur.

AD PRIMAM

Psalmus 117

(Nisi ex Septuagesima usque ad Dominicam in palmis; in vigilia dieque octava Nativitatis; in Triduo Sacro; in diebus octavias Paschæ et Pentecostes)

Alleluja. Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia ejus. Dicat nunc Israël: Quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia ejus. Dicat nunc domus Aaron: Quoniam in sæculum misericordia ejus. Dicant nunc qui timent Dominum: Quoniam in sæculum misericordia ejus. De tribulatione invocavi Dominum, et exaudiuit me in latitudine Dominus. Dominus mihi adjutor, non timebo quid faciat mihi homo. Dominus mihi adjutor, et ego despiciam inimicos meos. Bonum est confidere in Domino, quam confidere in homine. Bonum est sperare in Domino, quam sperare in principibus. Omnes gentes circuierunt me, et in nomine Domini, quia ultus sum in eos. Circundantes circumdederunt me, et in nomine Domini, quia ultus sum in eos. Circumdederunt me sicut apes, et exarserunt sicut ignis in spinis: et in nomine Domini, quia ultus sum in eos. Impulsus eversus sum, ut caderem, et Dominus suscepit me. Fortitudo mea et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem. Vox exultationis et salutis in tabernaculis justorum. Dextera Domini fecit virtutem; dextera Domini exaltavit me: dextera Domini fecit virtutem. Non moriar, sed vivam, et narrabo opera Domini. Caſtigans caſtigavit me Dominus, et morti non tradidit me. Aperite mihi portas iuſtitiae: ingressus in eas confitebor Domino. Hæc porta Domini: iuſti intrabunt in eam. Confitebor tibi quoniam exaudiisti me, et factus es mihi in salutem. Lapidem quem reprobaverunt ædificantes, hic factus est in caput anguli. A Domino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris. Hæc est dies quam fecit Dominus; exsultemus, et lætemur in ea. O Domine, salvum me fac; o Domine, bene prosperare. Benedictus qui venit

in nomine Domini: benediximus vobis de domo Domini. Deus Dominus, et illuxit nobis. Constituite diem solemnem in condensis, usque ad cornu altaris. Deus meus es tu, et confitebor tibi; Deus meus es tu, et exaltabo te. Confitebor tibi quoniam exaudiisti me, et factus es mihi in salutem. Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia ejus.

Psalmus 53

(Ex Septuagesima usque ad Dominicam in palmis; in vigilia dieque octava Nativitatis; in Triduo Sacro; in diebus octavias Paschæ et Pentecostes)

In finem, in carminibus. Intelleximus David, cum venissent Ziphæi, et dixissent ad Saul: Nonne David absconditus est apud nos? Deus, in nomine tuo salvum me fac, et in virtute tua judica me. Deus, exaudi orationem meam; auribus percipe verba oris mei. Quoniam alieni insurserunt adversum me, et fortis quæsierunt animam meam, et non proposuerunt Deum ante conspectum suum. Ecce enim Deus adjuvat me, et Dominus susceptor est animæ meæ. Averte mala inimicis meis; et in veritate tua disperde illos. Voluntarie sacrificabo tibi, et confitebor nomini tuo, Domine, quoniam bonum est. Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me, et super inimicos meos despexit oculus meus.

Psalmus 118

Ps 118:1-32

Alleluja. Aleph. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege Domini. Beati qui scruntantur testimonia ejus; in toto corde exquirunt eum. Non enim qui operantur iniquitatem in viis ejus ambulaverunt. Tu mandaſti mandata tua custodiri nimis. Utinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas justificationes tuas. Tunc non confundar, cum perspexero in omnibus mandatis tuis. Confitebor tibi in direktione cordis, in eo quod didici judicia iuſtitiae tuæ. Justificationes

tuas custodiam; non me derelinquas usquequam. Beth. In quo corrigit adolescentior viam suam? in custodiendo sermones tuos. In toto corde meo exquisivi te; ne repellas me a mandatis tuis. In corde meo abscondi eloquia tua, ut non peccem tibi. Benedictus es, Domine; doce me justificationes tuas. In labiis meis pronuntiavi omnia judicia oris tui. In via testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in omnibus divitiis. In mandatis tuis exercebor, et considerabo vias tuas. In justificationibus tuis meditabor: non obliviscar sermones tuos. Ghimel. Retribue seruo tuo, vivifica me, et custodiam sermones tuos. Revela oculos meos, et considerabo mirabilia de lege tua. Incola ego sum in terra: non abscondas a me mandata tua. Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas in omni tempore. Increpasti superbos; maledicti qui declinant a

mandatis tuis. Aufer a me opprobrium et contemptum, quia testimonia tua exquisivi. Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur; servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis. Nam et testimonia tua meditatio mea est, et consilium meum justificationes tuæ. Daleth. Adhaesit pavimento anima mea: vivifica me secundum verbum tuum. Vias meas enuntiavi, et exaudiisti me; doce me justificationes tuas. Viam justificationum tuarum instrue me, et exercebor in mirabilibus tuis. Dormitavit anima mea præ tædio: confirma me in verbis tuis. Viam iniquitatis amove a me, et de lege tua miserere mei. Viam veritatis elegi; judicia tua non sum oblitus. Adhaesi testimoniis tuis, Domine; noli me confundere. Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum.

Prima concluditur ut in pagina 78.

AD TERTIAM

Psalmus 118

Ps 118:33-80

He. Legem pone mihi, Domine, viam justificationum tuarum, et exquiram eam semper. Da mihi intellectum, et scrutabor legem tuam, et custodiam illam in toto corde meo. Deduc me in semitam mandatorum tuorum, quia ipsam volui. Inclina cor meum in testimonia tua, et non in avaritiam. Averte oculos meos, ne videant vanitatem; in via tua vivifica me. Statue seruo tuo eloquium tuum in timore tuo. Amputa opprobrium meum quod suspicatus sum, quia judicia tua jucunda. Ecce concupivi mandata tua: in æquitate tua vivifica me. Vau. Et veniat super me misericordia tua, Domine; salutare tuum secundum eloquium tuum. Et respondebo exprobrantibus mihi verbum, quia speravi in sermonibus tuis. Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque, quia in judiciis tuis supersperavi. Et custodiam legem tuam semper, in sæculum et in sæculum sæculi. Et ambulabam in latitudine, quia mandata tua exquisivi. Et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum, et non confundebar. Et meditabar in mandatis tuis, quæ dilexi. Et levavi manus meas ad mandata tua,

quæ dilexi, et exercebar in justificationibus tuis. Zain. Memor esto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedisti. Hæc me consolata est in humilitate mea, quia eloquium tuum vivificavit me. Superbi inique agebant usquequaque; a lege autem tua non declinavi. Memor fui judiciorum tuorum a sæculo, Domine, et consolatus sum. Defecatio tenuit me, pro peccatoribus derelictis legem tuam. Cantabiles mihi erant justificationes tuæ in loco peregrinationis meæ. Memor fui nocte nominis tui, Domine, et custodivi legem tuam. Hæc facta est mihi, quia justificationes tuas exquisivi. Heth. Portio mea, Domine, dixi custodire legem tuam. Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo; miserere mei secundum eloquium tuum. Cogitavi vias meas, et converti pedes meos in testimonia tua. Paratus sum, et non sum turbatus, ut custodiam mandata tua. Funes peccatorum circumplexi sunt me, et legem tuam non sum oblitus. Media nocte surgebam ad confitendum tibi, super judicia justificationis tuæ. Particeps ego sum omnium timentium te, et custodientium mandata tua. Misericordia tua, Domine, plena est terra; justificationes tuas doce me. Teth. Bonitatem fecisti cum servo tuo, Do-

mine, secundum verbum tuum. Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me, quia mandatis tuis credidi. Priorsquam humiliarer ego deliqui: propterea eloquium tuum custodivi. Bonus es tu, et in bonitate tua doce me justificationes tuas. Multiplicata est super me iniquitas superborum; ego autem in toto corde meo scrutabor manda-
ta tua. Coagulatum est sicut lac cor eorum; ego vero legem tuam meditatus sum. Bonum mihi quia humiliasti me, ut discam justificationes tuas. Bonum mihi lex oris tui, super millia auri et argenti. Jod. Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me: da mihi intellectum, et discam

mandata tua. Qui timent te videbunt me et lætabuntur, quia in verba tua supersperavi. Cognovi, Domine, quia æquitas judicia tua, et in veritate tua humiliasti me. Fiat misericordia tua ut consoletur me, secundum eloquium tuum servo tuo. Veniant mihi miserations tuæ, et vivam, quia lex tua meditatio mea est. Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatem fecerunt in me; ego au-
tem exercebor in mandatis tuis. Convertantur mihi timentes te, et qui neverunt testimonia tua. Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, ut non confundar.

AD SEXTAM

Psalmus 118

Ps 118: 81-128

Caph. Defecit in salutare tuum anima mea, et in verbum tuum supersperavi. Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, dicentes: Quando consolaberis me? Quia factus sum sicut ute in pruina; justificationes tuas non sum oblitus. Quot sunt dies servi tui? quando facies de persequentiibus me judicium? Narraverunt mihi iniqui fabulationes, sed non ut lex tua. Omnia manda-
ta tua veritas: inique persecuti sunt me, adjuva me. Paulominus consummaverunt me in terra; ego autem non dereliqui mandata tua. Secun-
dum misericordiam tuam vivifica me, et custo-
diam testimonia oris tui. Lamed. In æternum, Domine, verbum tuum permanet in cælo. In generationem et generationem veritas tua; fundasti terram, et permanet. Ordinatione tua perseverat dies, quoniam omnia servient tibi. Nisi quod lex tua meditatio mea est, tunc forte periissem in humiliitate mea. In æternum non obliviscar justificationes tuas, quia in ipsis vivificasti me. Tuus sum ego; salvum me fac: quoniam justificationes tuas exquisivi. Me exspectaverunt peccatores ut perderent me; testimonia tua intellexi. Omnis con-
summationis vidi finem, latum mandatum tuum nimis. Mem. Quomodo dilexi legem tuam, Domine! tota die meditatio mea est. Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo, quia in æternum mihi est. Super omnes docentes me

intellexi, quia testimonia tua meditatio mea est. Super senes intellexi, quia manda-
ta tua quæsivi. Ab omni via mala prohibui pedes meos, ut cu-
stodiam verba tua. A judiciis tuis non declinavi, quia tu legem posuisti mihi. Quam dulcia fau-
cibus meis eloquia tua! super mel ori meo. A mandatis tuis intellexi; propterea odivi omnem viam iniquitatis. Nun. Lucerna pedibus meis ver-
bum tuum, et lumen semitis meis. Juravi et statui custodire judicia justitiae tuæ. Humiliatus sum usqueaque, Domine; vivifica me secundum verbum tuum. Voluntaria oris mei beneplacita fac, Domine, et judicia tua doce me. Anima mea in manibus meis semper, et legem tuam non sum oblitus. Posuerunt peccatores laqueum mihi, et de mandatis tuis non erravi. Hæreditate acqui-
sivi testimonia tua in æternum, quia exsultatio cordis mei sunt. Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in æternum, propter retributionem. Samech. Iniquos odio habui, et legem tuam dilexi. Adjutor et susceptor meus es tu, et in verbum tuum supersperavi. Declinate a me, maligni, et scrutabor manda-
ta Dei mei. Susci-
pe me secundum eloquium tuum, et vivam, et non confundas me ab exspectatione mea. Adjuva me, et salvus ero, et meditabor in justificationibus tuis semper. Sprevisti omnes discedentes a judiciis tuis, quia iniusta cogitatio eorum. Præ-
varicantes reputavi omnes peccatores terræ; ideo dilexi testimonia tua. Confige timore tuo carnes

meas; a judiciis enim tuis timui. Ain. Feci judicium et iustitiam: non tradas me calumniantibus me. Suscipe servum tuum in bonum: non calumnientur me superbi. Oculi mei defecerunt in salutare tuum, et in eloquium iustitiae tuae. Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam,

et iustificationes tuas doce me. Servus tuus sum ego: da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua. Tempus faciendi, Domine: dissipaverunt legem tuam. Ideo dilexi mandata tua super aurum et topazion. Propterea ad omnia mandata tua dirigebar; omnem viam iniquam odio habui.

AD NONAM

Psalmus 118

Ps 118:129-176

Phe. Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea anima mea. Declaratio sermonum tuorum illuminat, et intellectum dat parvulis. Os meum aperui, et attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam. Aspice in me, et miserere mei, secundum judicium diligentium nomen tuum. Gressus meos dirige secundum eloquium tuum, et non dominetur mei omnis iustitia. Redime me a calumniis hominum ut custodiam mandata tua. Faciem tuam illumina super servum tuum, et doce me iustificationes tuas. Exitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt legem tuam. Sade. Iustus es, Domine, et rectum judicium tuum. Mandasti iustitiam testimonia tua, et veritatem tuam nimis. Tabescere me fecit zelus meus, quia oblii sunt verba tua inimici mei. Ignitum eloquium tuum vehementer, et servus tuus dilexit illud. Adolescentulus sum ego et contemptus; iustificationes tuas non sum oblitus. Iustitia tua, iustitia in aeternum, et lex tua veritas. Tribulatio et angustia invenerunt me; mandata tua meditatio mea est. Aequitas testimonia tua in aeternum: intellectum da mihi, et vivam. Coph. Clamavi in toto corde meo: exaudi me, Domine; iustificationes tuas requiram. Clamavi ad te; salvum me fac: ut custodiam mandata tua. Praeveni in maturitate, et clamavi: quia in verba tua supersperavi. Praevenerunt oculi mei ad te diluculo, ut meditarer eloquia tua. Vocem meam audi secundum misericordiam tuam, Domine, et secundum judicium tuum vivifica me. Appropinquaverunt persequentes me iniquitati: a lege autem tua longe facti sunt. Prope es tu, Domine, et omnes viae tuae veritas. Initio cognovi de testimoniis tuis, quia in aeternum fundasti ea. Res.

Vide humilitatem meam, et eripe me, quia legem tuam non sum oblitus. Judica judicium meum, et redime me: propter eloquium tuum vivifica me. Longe a peccatoribus salus, quia iustificationes tuas non exquisierunt. Misericordia tua multa, Domine; secundum judicium tuum vivifica me. Multi qui persecuntur me, et tribulant me; a testimoniis tuis non declinavi. Vidi prævaricantes et tabesceram, quia eloquia tua non custodierunt. Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine: in misericordia tua vivifica me. Princípio verborum tuorum veritas; in aeternum omnia iudicia iustitiae tuae. Sin. Principes persecuti sunt me gratis, et a verbis tuis formidavit cor meum. Lætabor ego super eloquia tua, sicut qui invenit spolia multa. Iniquitatem odio habui, et abominatus sum, legem autem tuam dilexi. Septies in die laudem dixi tibi, super iudicia iustitiae tuae. Pax multa diligentibus legem tuam, et non est illis scandalum. Exspectabam salutare tuum, Domine, et mandata tua dilexi. Custodivit anima mea testimonia tua, et dilexit ea vehementer. Servavi mandata tua et testimonia tua, quia omnes viae meae in conspectu tuo. Tau. Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo, Domine; juxta eloquium tuum da mihi intellectum. Intret postulatio mea in conspectu tuo; secundum eloquium tuum eripe me. Eruerunt labia mea hymnum, cum docueris me iustificationes tuas. Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum, quia omnia mandata tua aequitas. Fiat manus tua ut salvet me, quoniam mandata tua elegi. Concupivi salutare tuum, Domine, et lex tua meditatio mea est. Vivet anima mea, et laudabit te, et iudicia tua adjuvabunt me. Erravi sicut ovis quae periit: quare servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

AD VESPERAS

Psalmus 109

Psalmus David. Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum. Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: ex utero, ante luciferum, genui te. Juravit Dominus, et non poenitebit eum: Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech. Dominus a dextris tuis; confregit in die iræ suæ reges. Judicabit in nationibus, implebit ruinas; conquassabit capita in terra multorum. De torrente in via bimet; propterea exaltabit caput.

Psalmus 110

Alleluja. Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo, in consilio justorum, et congregatiōne. Magna opera Domini: exquisita in omnes voluntates ejus. Confessio et magnificētia opus ejus, et justitia ejus manet in sæculum sæculi. Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors et miserator Dominus. Escam dedit timentibus se; memor erit in sæculum testamenti sui. Virtutem operum suorum annuntiabit populo suo, ut det illis hæreditatem gentium. Opera manuum ejus veritas et judicium. Fidelia omnia manda-ta ejus, confirmata in sæculum sæculi, facta in veritate et æquitate. Redemptionem misit populo suo; mandavit in æternum testamentum suum. Sanctum et terribile nomen ejus. Initium sapientiae timor Domini; intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Psalmus 111

Alleluja, reversionis Aggæi et Zachariæ. Beatus vir qui timet Dominum: in mandatis ejus volet nimis. Potens in terra erit semen ejus; generatio rectorum benedicetur. Gloria et di-vitiae in domo ejus, et justitia ejus manet in sæculum sæculi. Exortum est in tenebris lumen

rectis: misericors, et miserator, et justus. Jucundus homo qui miseretur et commodat; dispo-net sermones suos in iudicio: quia in æternum non commovebitur. In memoria æterna erit justus; ab auditione mala non timebit. Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus; non commovebitur donec despiciat inimicos suos. Dispersit, dedit pauperibus; justitia ejus manet in sæculum sæculi: cornu ejus exal-tabitur in gloria. Peccator videbit, et irascetur; dentibus suis fremet et tabescet: desiderium peccatorum peribit.

Psalmus 112

Alleluja. Laudate, pueri, Dominum; laudate nomen Domini. Sit nomen Domini benedictum ex hoc nunc et usque in sæculum. A solis ortu usque ad occasum laudabile nomen Domini. Excelsus super omnes gentes Dominus, et super cælos gloria ejus. Quis sicut Dominus Deus no-ster, qui in altis habitat, et humilia respicit in cælo et in terra? Suscitans a terra inopem, et de stercore erigens pauperem: ut collocet eum cum principibus, cum principibus populi sui. Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorum lætantem.

Psalmus 113

Alleluja. In exitu Israël de Ægypto, domus Jacob de populo barbaro, facta est Judæa sanctificatio ejus; Israël potestas ejus. Mare vidit, et fugit; Jordanis conversus est retrorsum. Montes exultaverunt ut arietes, et colles sicut agni ovium. Quid est tibi, mare, quod fugisti? et tu, Jordanis, quia conversus es retrorsum? montes, exulta stis sicut arietes? et colles, sicut agni ovium? A facie Domini mota est terra, a facie Dei Jacob: qui convertit petram in stagna aquarum, et rupem in fontes aquarum. Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam: super misericordia tua et veritate tua; nequando dicant gentes: Ubi est Deus eorum? Deus autem noster in cælo; omnia quæcumque

voluit fecit. Simulacra gentium argentum et aurum, opera manuum hominum. Os habent, et non loquentur; oculos habent, et non videbunt. Aures habent, et non audient; nares habent, et non odorabunt. Manus habent, et non palpabunt; pedes habent, et non ambulabunt; non clamabunt in gutture suo. Similes illis fiant qui faciunt ea, et omnes qui confidunt in eis. Domus Israël speravit in Domino; adjutor eorum et protector eorum est. Domus Aaron speravit in Domino; adjutor eorum et protector eorum est. Dominus

Qui timent Dominum speraverunt in Domino; adjutor eorum et protector eorum est. Dominus

memor fuit nostri, et benedixit nobis. Benedixit domui Israël; benedixit domui Aaron. Benedixit omnibus qui timent Dominum, pusillis cum majoribus. Adjiciat Dominus super vos, super vos et super filios vestros. Benedicte vos a Domino, qui fecit cælum et terram. Cælum cæli Domino; terram autem dedit filiis hominum. Non mortui laudabunt te, Domine, neque omnes qui descendunt in infernum: sed nos qui vivimus, benedicimus Domino, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Canticum B. Mariae Virginis, in pagina 81, “Magnificat,” dicitur.

AD COMPLETORIUM

Pro modo ad Completorium orandum, vide paginam 78.

Psalmus 4

In finem, in carminibus. Psalmus David. Cum invocarem exaudivit me Deus iustitiæ meæ, in tribulatione dilatasti mihi. Miserere mei, et exaudi orationem meam. Filii hominum, usque quo gravi corde? ut quid diligitis vanitatem, et quæratis mendacium? Et scitote quoniam misericordia Dominus sanctum suum; Dominus exaudiens me cum clamavero ad eum. Irascimini, et nolite peccare; quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini. Sacrificate sacrificium iustitiæ, et sperate in Domino. Multi dicunt: *Quis ostendit nobis bona?* Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: dedisti lætitiam in corde meo. A fructu frumenti, vini, et olei sui, multiplicati sunt. In pace in idipsum dormiam, et requiescam; quoniam tu, Domine, singulariter in spe constitueristi me.

Psalmus 90

Laus cantici David. Qui habitat in adjutorio Altissimi, in protectione Dei cæli commorabitur. Dicit Dominus: Susceptor meus es tu, et refugium meum; Deus meus, sperabo in eum. Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, et a verbo aspero. Scapulis suis obumbrabit tibi, et sub pennis ejus sperabis. Scuto circumdabit

te veritas ejus: non timebis a timore nocturno; a sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris, ab incursu, et dæmonio meridiano. Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis; ad te autem non appropinquabit. Verumtamen oculis tuis considerabis, et retributionem peccatorum videbis. Quoniam tu es, Domine, spes mea; Altissimum posuisti refugium tuum. Non accedet ad te malum, et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo. Quoniam angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis. In manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Super aspidem et basiliscum ambulabis, et conculcabis leonem et draconem. Quoniam in me speravit, liberabo eum; protegam eum, quoniam cognovit nomen meum. Clamabit ad me, et ego exaudiam eum; cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, et glorificabo eum. Longitudine dierum replebo eum, et ostendam illi salutare meum.

Psalmus 133

Canticum graduum. Ecce nunc benedicite Dominum, omnes servi Domini: qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. In noctibus extollite manus vestras in sancta, et benedicte Dominum. Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit cælum et terram.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM

Psalmus 13

In finem. Psalmus David. Dixit insipiens in corde suo: Non est Deus. Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in studiis suis; non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. Dominus de cælo prospexit super filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum. Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt. Non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. Se pulchrum patens est guttur eorum; linguis suis dolose agebant. Venenum aspidum sub labiis eorum, quorum os maledictione et amaritudine plenum est; veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. Contritio et infelicitas in viis eorum, et viam pacis non cognoverunt; non est timor Dei ante oculos eorum. Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, qui devorant plebem meam sicut escam panis? Dominum non invocaverunt; illic trepidaverunt timore, ubi

non erat timor. Quoniam Dominus in generatione justa est: consilium inopis confudisti, quoniam Dominus spes ejus est. Quis dabit ex Sion salutare Israël? Cum averterit Dominus captitatem plebis suæ, exultabit Jacob, et lætabitur Israël.

Psalmus 14

Psalmus David. Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescat in monte sancto tuo? Qui ingreditur sine macula, et operatur iustitiam; qui loquitur veritatem in corde suo: qui non egit dolum in lingua sua, nec fecit proximo suo malum, et opprobrium non accepit adversus proximos suos. Ad nihilum deducetus est in conspectu ejus malignus; timentes autem Dominum glorificat. Qui jurat proximo suo, et non decipit; qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit: qui facit hæc non movebitur in æternum.

Psalmus 16

Oratio David. Exaudi, Domine, iustitiam meam; intende deprecationem meam. Aribus percipe orationem meam, non in labiis doloris. De vultu tuo judicium meum prodeat; oculi tui videant æquitates. Probatis cor meum, et visitasti nocte; igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas. Ut non loquatur os meum opera hominum: propter verba labiorum tuorum, ego custodivi vias duras. Perfice gressus meos in semitis tuis, ut non moveantur vestigia mea. Ego clamavi, quoniam exaudisti me, Deus; inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea. Mirifica misericordias tuas, qui salvos facis sperantes in te. A resistantibus dexteræ tuæ custodi me ut pupillam oculi. Sub umbra alarum tuarum protege me a facie impiorum qui me affixerunt. Inimici mei animam meam circumdederunt; adipem suum concluserunt: os eorum locutum est superbiam. Projicientes me nunc circumdederunt me; oculos suos statuerunt declinare in terram. Suscepserunt me sicut leo paratus ad prædam, et sicut catulus leonis habitans in abditis. Exsurge, Domine: præveni eum, et supplanta eum: eripe animam meam ab impio; frameam tuam ab inimicis manus tuæ. Domine, a paucis de terra divide eos in vita eorum; de absconditis tuis adimpletus est venter eorum. Saturati sunt filii, et dimiserunt reliquias suas parvulis suis. Ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo; satiabor cum apparuerit gloria tua.

Psalmus 17

In finem. Puer Domini David, qui locutus est Domino verba cantici hujus, in die qua eripuit eum Dominus de manu omnium inimicorum ejus, et de manu Saul, et dixit: Diligante, Domine, fortitudo mea. Dominus firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus. Deus meus adjutor meus, et sperabo in eum; protector meus, et cornu salutis meæ, et scepter meus. Laudans invoco Dominum, et ab inimicis meis salvus ero. Circumdederunt me

dolores mortis, et torrentes iniquitatis conturbaverunt me. Dolores inferni circumdederunt me; præoccupaverunt me laquei mortis. In tribulatione mea invocavi Dominum, et ad Deum meum clamavi: et exaudivit de templo sancto suo vocem meam; et clamor meus in conspectu ejus introivit in aures ejus. Commota est, et contremuit terra; fundamenta montium conturbata sunt, et commota sunt: quoniam iratus est eis. Ascendit fumus in ira ejus, et ignis a facie ejus exarsit; carbones succensi sunt ab eo. Inclinavit celos, et descendit, et caligo sub pedibus ejus. Et ascendit super cherubim, et volavit; volavit super pennis ventorum. Et posuit tenebras latibulum suum; in circuitu ejus tabernaculum ejus, tenebrosa aqua in nubibus aëris. Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierunt; grando et carbones ignis. Et intonuit de cælo Dominus, et Altissimus dedit vocem suam: grando et carbones ignis. Et misit sagittas suas, et dissipavit eos; fulgura multiplicavit, et conturbavit eos. Et apparuerunt fontes aquarum, et revelata sunt fundamenta orbis terrarum, ab increpatione tua, Domine, ab inspiratione spiritus iræ tuæ. Misit de summo, et accepit me; et assumpsit me de aquis multis. Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab his qui oderunt me. Quoniam confortati sunt super me; prævenerunt me in die afflictionis meæ: et factus est Dominus protector meus. Et eduxit me in latitudinem; salvum me fecit, quoniam voluit me, et retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam, et secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi: quia custodivi vias Domini, nec impie gessi a Deo meo; quoniam omnia iudicia ejus in conspectu meo, et iustitias ejus non repuli a me. Et ero immaculatus cum eo; et observabo me ab iniuste mea. Et retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam, et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus. Cum sancto sanctus eris, et cum viro innocentie innocens eris, et cum electo electus eris, et cum perverso perverteris. Quoniam tu populum humilem salvum facies, et oculos superborum humiliabis. Quoniam tu illuminas lucernam

meam, Domine; Deus meus, illumina tenebras meas. Quoniam in te eripiar a temptatione; et in Deo meo transgrediar murum. Deus meus, impolluta via ejus; eloquia Domini igne examinata: protector est omnium sperantium in se. Quoniam quis deus præter Dominum? aut quis deus præter Deum nostrum? Deus qui præcinxit me virtute, et posuit immaculatam viam meam; qui perfecit pedes meos tamquam cervorum, et super excelsa statuens me; qui docet manus meas ad prælium. Et posuisti, ut arcum æreum, brachia mea, et dedisti mihi protectionem salutis tuæ: et dextera tua suscepit me, et disciplina tua correxit me in finem, et disciplina tua ipsa me docebit. Dilatasti gressus meos subtus me, et non sunt infirmata vestigia mea. Persequar inimicos meos, et comprehendam illos; et non convertar donec deficiant. Confringam illos, nec poterunt stare; cadent subtus pedes meos. Et præcinxisti me virtute ad bellum, et supplantasti insurgentes in me subtus me. Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, et odientes me disperdidisti. Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret; ad Dominum, nec exaudiavit eos. Et comminuam eos ut pulverem ante faciem venti; ut lutum platearum delebo eos. Eripies me de contradictionibus populi; constitues me in caput gentium. Populus quem non cognovi servivit mihi; in auditu auris obediuit mihi. Filii alieni mentiti sunt mihi, filii alieni inveterati sunt, et claudicaverunt a semitis suis. Vivit Dominus, et benedictus Deus meus, et exaltetur Deus salutis meæ. Deus qui das vindictas mihi, et subdis populos sub me; liberator meus de inimicis meis iracundis. Et ab insurgentibus in me exaltabis me; a viro iniquo eripies me. Propterea confitebor tibi in nationibus, Domine, et nomini tuo psalmum dicam; magnificans salutes regis ejus, et faciens misericordiam christo suo David, et semini ejus usque in sæculum.

Psalmus 19

In finem. Psalmus David. Exaudiat te Dominus in die tribulationis; protegat te nomen Dei Jacob. Mittat tibi auxilium de sancto, et de Sion tueatur te. Memor sit omnis sacrificii tui, et

holocaustum tuum pingue fiat. Tribuat tibi secundum cor tuum, et omne consilium tuum confirmet. Lætabimur in salutari tuo; et in nomine Dei nostri magnificabimur. Impleat Dominus omnes petitiones tuas; nunc cognovi quoniam salvum fecit Dominus christum suum. Exaudiet illum de cælo sancto suo, in potentatibus salus dexteræ ejus. Hi in curribus, et hi in equis; nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus. Ipsi obligati sunt, et ceciderunt; nos autem surreximus, et erexit sumus. Domine, salvum fac regem, et exaudi nos in die qua invocaverimus te.

Psalmus 20

In finem. Psalmus David. Domine, in virtute tua lætabitur rex, et super salutare tuum exultabit vehementer. Desiderium cordis ejus tribuisti ei, et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis; posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Vitam petuit a te, et tribuisti ei longitudinem dierum, in sæculum, et in sæculum sæculi. Magna est gloria ejus in salutari tuo; gloriam et magnum decorem impones super eum. Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi; lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo. Quoniam rex sperat in Domino, et in misericordia Altissimi non commovebitur. Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis; dextera tua inveniat omnes qui te oderunt. Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis. Frustrum eorum de terra perdes, et semen eorum a filiis hominum, quoniam declinaverunt in te mala; cogitaverunt consilia quæ non potuerunt stabilire. Quoniam pones eos dorsum; in reliquiis tuis præparabis vultum eorum. Exaltare, Domine, in virtute tua; cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Psalmus 29

Psalmus cantici, in dedicatione domus David. Exaltebo te, Domine, quoniam suscepisti me, nec delestasti inimicos meos super me. Domine Deus meus, clamavi ad te, et sanasti me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam; salvasti me a descendantibus in lacum. Psallite Domino, sancti ejus; et confitemini memoriae sanctitatis ejus. Quoniam ira in indignatione ejus, et vita in voluntate ejus: ad vesperum demorabitur fletus, et ad matutinum laetitia. Ego autem dixi in abundantia mea: Non movebor in aeternum. Domine, in voluntate tua praestasti decori meo virtutem; avertisti faciem tuam a me, et factus sum conturbatus. Ad te, Domine, clamabo, et ad Deum meum deprecabor. Quae utilitas in sanguine meo, dum descendeo in corruptionem? numquid confitebitur tibi pulvis, aut annuntiabit veritatem tuam? Audivit

Dominus, et misertus est mei; Dominus factus est adjutor meus. Convertisti planctum meum in gaudium mihi; considerasti saccum meum, et circumdedisti me laetitia: ut cantet tibi gloria mea, et non compungar. Domine Deus meus, in aeternum confitebor tibi.

In dominica in albis, Pentecostes, et Resurrectionis; in dominicis II classis, exceptis ex Septuagesima usque ad Resurrectionem; in omnibus festis; per octavas Nativitatis, Paschatis, et Pentecostes, et in feriis temporis natalicii et paschalis; et in vigiliis Ascensionis et Pentecostes, hymnus Te Deum, in pagina 80, dicitur.

AD LAUDES

Psalmus 46

(*Nisi in Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale*)

In finem, pro filiis Core. Psalmus. Omnes gentes, plaudite manibus; jubilate Deo in voce exultationis: quoniam Dominus excelsus, terribilis, rex magnus super omnem terram. Subjecit populos nobis, et gentes sub pedibus nostris. Elegit nobis hereditatem suam; speciem Jacob quam dilexit. Ascendit Deus in jubilo, et Dominus in voce tubae. Psallite Deo nostro, psallite; psallite regi nostro, psallite: quoniam rex omnis terrae Deus, psallite sapienter. Regnabit Deus super gentes; Deus sedet super sedem sanctam suam. Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham, quoniam dii fortis terrae vehementer elevati sunt.

Psalmus 50

(*In Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale*)

In finem. Psalmus David, cum venit ad eum Nathan propheta, quando intravit ad Bethsabee. Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam; et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam. Amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me. Quoniam iniquitatem meam ego

cognosco, et peccatum meum contra me est semper. Tibi soli peccavi, et malum coram te feci; ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, et in peccatis concepit me mater mea. Ecce enim veritatem dilexisti; incerta et occulta sapientia tua manifestasti mihi. Asperges me hyssopo, et mundabor; lavabis me, et super nivem dealbabor. Auditui meo dabis gaudium et laetitiam, et exultabunt ossa humiliata. Averte faciem tuam a peccatis meis, et omnes iniquitates meas dele. Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum rectum innova in visceribus meis. Ne projicias me a facie tua, et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. Redde mihi laetitiam salutaris tui, et spiritu principali confirma me. Docebo iniquos vias tuas, et impii ad te convertentur. Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae, et exultabit lingua mea iustitiam tuam. Domine, labia mea aperies, et os meum annuntiabit laudem tuam. Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique; holocaustis non delectaberis. Sacrificium Deo spiritus contribulatus; cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies. Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion, ut aedificantur muri Jerusalem. Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes et holocausta; tunc imponent super altare tuum vitulos.

Psalmus 5

In finem, pro ea quæ hæreditatem consequitur. Psalmus David. Verba mea auribus percipe, Domine; intellige clamorem meum. Intende vocis orationis meæ, rex meus et Deus meus. Quoniam ad te orabo, Domine: mane exaudies vocem meam. Mane astante tibi, et videbo quoniam non Deus volens iniquitatem tu es. Neque habitabit juxta te malignus, neque permanebunt injisti ante oculos tuos. Odiisti omnes qui operantur iniquitatem; perdes omnes qui loquuntur mendacium. Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus. Ego autem in multitudine misericordia tuæ introibo in domum tuam; adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo. Domine, deduc me in justitia tua: propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam. Quoniam non est in ore eorum veritas; cor eorum vanum est. Sepulchrum patens est guttura eorum; linguis suis dolose agebant: judica illos, Deus. Decidant a cogitationibus suis; secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, quoniam irritaverunt te, Domine. Et latentur omnes qui sperant in te; in æternum exultabunt, et habitabis in eis. Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum, quoniam tu benedices justo. Domine, ut scuto bona voluntatis tuæ coronasti nos.

Psalmus 28

Psalmus David, in consummatione tabernaculi. Afferte Domino, filii Dei, afferte Domino filios arietum. Afferte Domino gloriam et honorem; afferte Domino gloriam nomini ejus; adorate Dominum in atrio sancto ejus. Vox Domini super aquas; Deus majeſtatis intonuit: Dominus super aquas multas. Vox Domini in virtute; vox Domini in magnificencia. Vox Domini confringentis cedros, et confringet Dominus cedros Libani: et comminuet eas, tamquam vitulum Libani, et dilectus quemadmodum filius unicorium. Vox Domini intercedentis flammarum ignis; vox Domini concutientis desertum: et commovebit Dominus desertum Cades. Vox Domini præparantis cervos: et revelabit condensa, et in templo ejus omnes dicent gloriam. Dominus

diluvium inhabitare facit, et sedebit Dominus rex in æternum. Dominus virtutem populo suo dabit; Dominus benedicet populo suo in pace.

Canticum David

i Par 29:10-13; (Nisi in Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

Et benedixit Domino coram universa multitudine, et ait: Benedictus es, Domine Deus Israël patris nostri, ab æterno in æternum. Tua est, Domine, magnificentia, et potentia, et gloria, atque victoria: et tibi laus: cuncta enim quæ in caelo sunt et in terra, tua sunt: tuum, Domine, regnum, et tu es super omnes principes. Tuæ dignitæ, et tua est gloria: tu dominaris omnium. In manu tua virtus et potentia: in manu tua magnitudo, et imperium omnium. Nunc igitur Deus noster, confitemur tibi, et laudamus nomen tuum inlytum.

Canticum Isiae

Is 12:1-6 (In Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

Et dices in die illa: Confitebor tibi, Domine, quoniam iratus es mihi; conversus est furor tuus, et consolatus es me. Ecce Deus salvator meus; fiducialiter agam, et non timebo: quia fortitudo mea et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris. Et dicetis in die illa: Confitemini Domino et invoke nomen ejus; notas facite in populis adinventiones ejus; mementote quoniam excelsum est nomen ejus. Cantate Domino, quoniam magnifice fecit; annuntiate hoc in universa terra. Exulta et lauda, habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Israël.

Psalmus 116

Alleluja. Laudate Dominum, omnes gentes; laudate eum, omnes populi. Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus, et veritas Domini manet in æternum.

Canticum Zachariæ, in pagina 80, “Benedictus Dominus,” dicitur.

AD PRIMAM

Psalmus 23

Prima sabbati. Psalmus David. Domini est terra, et plenitudo ejus; orbis terrarum, et universi qui habitant in eo. Quia ipse super maria fundavit eum, et super flumina præparavit eum. **Quis** ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens manibus et mundo corde, qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo: hic accipiet benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutari suo. Hæc est generatio quærentium eum, quærentium faciem Dei Jacob. Attollite portas, principes, vestras, et elevamini, portæ æternales, et introibit rex gloriae. **Quis** est iste rex gloriae? Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio. Attollite portas, principes, vestras, et elevamini, portæ æternales, et introibit rex gloriae. **Quis** est iste rex gloriae? Dominus virtutum ipse est rex gloriae.

Psalmus 18

In finem. Psalmus David. Cæli enarrant gloriam Dei, et opera manuum ejus annuntiat firmamentum. Dies diei eruat verbum, et nox

nocti indicat scientiam. Non sunt loquelæ, neque sermones, quorum non audiantur voces eorum. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. In sole posuit tabernaculum suum; et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo. Exsultavit ut gigas ad currēdam viam; a summo cælo egressio ejus. Et occursus ejus usque ad summum ejus; nec est qui se abscondat a calore ejus. Lex Domini immaculata, convertens animas; testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis. Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda; præceptum Domini lucidum, illuminans oculos. Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi; judicia Domini vera, justificata in semetipsa, desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum, et dulciora super mel et favum. Etenim servus tuus custodit ea; in custodiendis illis retributio multa. Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me; et ab alienis parce servo tuo. Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero, et emundabor a delicto maximo. Et erunt ut complacent eloquia oris mei, et meditatio cordis mei in conspicüo tuo semper. Domine, adjutor meus, et redemptor meus.

Prima concluditur ut in pagina 78.

AD TERTIAM

Psalmus 26

Psalmus David, priusquam liniretur. Dominus illuminatio mea et salus mea: quem timbo? Dominus protector vita mea: a quo trepidabo? Dum appropiant super me nocentes ut edant carnes meas, qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt et ceciderunt. Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum; si exsurgat adversum me prælium, in hoc ego sperabo. Unam petii a Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vita mea; ut videam voluntatem Domini, et visitem templum ejus. **Quoniam** abscondit me in tabernaculo suo; in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui. In petra exaltavit me, et nunc exaltavit caput meum super inimi-

cos meos. Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis; cantabo, et psalmum dicam Domino. Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te; miserere mei, et exaudi me. Tibi dixit cor meum: Exquisivit te facies mea; faciem tuam, Domine, requiram. Ne avertas faciem tuam a me; ne declines in ira a servo tuo. Adjutor meus esto; ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus. **Quoniam** pater meus et mater mea dereliquerunt me; Dominus autem assumpsit me. Legem pone mihi, Domine, in via tua, et dirige me in semitam rectam, propter inimicos meos. Ne tradideris me in animas tribulantium me, quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi. Credo videre bona Domini in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age: et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Psalmus 27

Psalmus ipsi David. Ad te, Domine, clamabo; Deus meus, ne sileas a me: nequando taceas a me, et assimilabor descendantibus in lacum. Exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ dum oro ad te; dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum. Ne simul trahas me cum peccatoribus, et cum operantibus iniquitatem ne perdas me; qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum. Da illis secun-

dum opera eorum, et secundum nequitiam adinvocationum ipsorum. Secundum opera manuum eorum tribue illis; redde retributionem eorum ipsis. Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus destrues illos, et non ædificabis eos. Benedictus Dominus, quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ. Dominus adjutor meus et protector meus; in ipso speravit cor meum, et adjutus sum: et refloruit caro mea, et ex voluntate mea confitebor ei. Dominus fortitudo plebis suæ, et protector salvationum christi sui est. Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hereditati tuae; et rege eos, et extolle illos usque in æternum.

AD SEXTAM

Psalmus 30

In finem. Psalmus David, pro extasi. In te, Domine, speravi; non confundar in æternum: in iustitia tua libera me. Inclina ad me aurem tuam; accelera ut eruas me. Esto mihi in Deum protectorem, et in domum refugii, ut salvum me facias: quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu; et propter nomen tuum deduces me et enutries me. Educes me de laqueo hoc quem abscondi mihi, quoniam tu es protector meus. In manus tuas commendo spiritum meum; redemisti me, Domine Deus veritatis. Odisti observantes vanitates supervacue; ego autem in Domino speravi. Exsultabo, et latabor in misericordia tua, quoniam respixisti humilitatem meam; salvasti de necessitatibus animam meam. Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spatio pedes meos. Miserere mei, Domine, quoniam tribulor; conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, et venter meus. Quoniam defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus. Infirmata est in paupertate virtus mea, et ossa mea conturbata sunt. Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, et vicinis meis valde, et timor notis meis; qui videbant me foras fugerunt a me. Oblivioni datus sum, tamquam mortuus a corde; factus sum tamquam vas per-

ditum: quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu. In eo dum convenirent simul adversum me, accipere animam meam consiliati sunt. Ego autem in te speravi, Domine; dixi: Deus meus es tu; in manibus tuis sortes meæ: eripe me de manu inimicorum meorum, et a persequentibus me. Illustra faciem tuam super servum tuum; salvum me fac in misericordia tua. Domine, non confundar, quoniam invocavi te. Erubescant impii, et deducantur in infernum; muta fiant labia dolosa, quæ loquuntur adversus justum iniquitatem, in superbia, et in abusione. Quam magna multitudo dulcedinis tuae, Domine, quam abscondisti timentibus te; perfeciisti eis qui sperant in te in conspectu filiorum hominum! Abscondes eos in abscondito faciei tuae a conturbatione hominum; proteges eos in tabernaculo tuo, a contradictione linguorum. Benedictus Dominus, quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita. Ego autem dixi in excessu mentis meæ: Projectus sum a facie oculorum tuorum: ideo exaudiisti vocem orationis meæ, dum clamarem ad te. Diligite Dominum, omnes sancti ejus, quoniam veritatem requiret Dominus, et retribuet abundantanter facientibus superbiam. Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, omnes qui speratis in Domino.

AD NONAM

Psalmus 31

Ipsi David intellec̄tus. Beati quorum remissæ sunt iniquitates, et quorum tēta sunt peccata. Beatus vir cui non imputavit Dominus peccatum, nec est in spiritu ejus dolus. Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, dum clamarem tota die. Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua, conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina. Delictum meum cognitum tibi feci, et in iustitiam meam non abscondi. Duxi: Confitebor adversum me in iustitiam meam Domino; et tu remisiſti impietatem peccati mei. Pro hac orabit ad te omnis sanctus in tempore opportuno. Verumtamen in diluvio aquarum multarum, ad eum non approximabunt. Tu es refugium meum a tribulatione quæ circumdedit me; exultatio mea, erue me a circumdantibus me. Intellec̄tum tibi dabo, et instruam te in via hac qua gradieris; firmabo super te oculos meos. Nolite fieri sicut equus et mulus, quibus non est intellectus. In camo et freno maxillas eorum constringe, qui non approximant ad te. Multa flagella peccatoris; sperantem autem in Domino misericordia circumdabit. Lætamini in Domino, et exultate, iusti; et gloriamini, omnes recti corde.

Psalmus 32

Psalmus David. Exsultate, iusti, in Domino; rectos decet collaudatio. Confitemini Dominum in cithara; in psalterio decem chordarum

psallite illi. Cantate ei canticum novum; bene psallite ei in vociferatione. Quia rectum est verbum Domini, et omnia opera ejus in fide. Diligit misericordiam et judicium; misericordia Domini plena est terra. Verbo Domini cœli firmati sunt, et spiritu oris ejus omnis virtus eorum. Congregans sicut in utre aquas maris; ponens in thesauris abyssos. Timeat Dominum omnis terra; ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem. Quoniam ipse dixit, et facta sunt; ipse mandavit et creata sunt. Dominus dissipat consilia gentium; reprobat autem cogitationes populi, et reprobat consilia principum. Consilium autem Domini in æternum manet; cogitationes cordis ejus in generatione et generationem. Beata gens cuius est Dominus Deus ejus; populus quem elegit in hereditatem sibi. De cœlo respexit Dominus; vidit omnes filios hominum. De præparato habitaculo suo respexit super omnes qui habitant terram: qui fixit sigillatim corda eorum; qui intelligit omnia opera eorum. Non salvatur rex per multam virtutem, et gigas non salvabitur in multitudine virtutis suæ. Fallax equus ad salutem; in abundantia autem virtutis suæ non salvabitur. Ecce oculi Domini super metuentes eum, et in eis qui sperant super misericordia ejus: ut eruat a morte animas eorum, et alat eos in fame. Anima nostra sustinet Dominum, quoniam adjutor et protector noster est. Quia in eo lætabitur cor nostrum, et in nomine sancto ejus speravimus. Fiat misericordia tua, Domine, super nos, quemadmodum speravimus in te.

AD VESPERAS

Psalmus 114

A lleluia. Dilexi, quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meæ. Quia inclinavit aures suam mihi, et in diebus meis invocabo. Circumdederunt me dolores mortis; et pericula inferni invenerunt me. Tribulationem et dolorem inveni, et nomen Domini invocavi: o Domine, libera animam meam. Misericors Dominus et iustus, et Deus noster miseretur. Custodiens

parvulos Dominus; humiliatus sum, et liberavit me. Converte, anima mea, in requiem tuam, quia Dominus beneficet tibi: quia eripuit animam meam de morte, oculos meos a lacrimis, pedes meos a lapsu. Placebo Domino in regione vivorum.

Psalmus 115

Alleluja. Credidi, propter quod locutus sum; ego autem humiliatus sum nimis. Ego dixi in excessu meo: Omnis homo mendax. Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo. Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus. Pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus. O Domine, quia ego servus tuus; ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ. Diripisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo. Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus; in atriis domus Domini, in medio tui, Jerusalem.

Psalmus 119

Canticum graduum. Ad Dominum cum tribularer clamavi, et exaudivit me. Domine, libera animam meam a labiis iniquis et a lingua dolosa. Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam? Sagittæ potentis acutæ, cum carbonibus desolatoriis. Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est! habitavi cum habitantibus Cedar; multum incola fuit anima mea. Cum his qui oderunt pacem eram pacificus; cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Psalmus 120

AD COMPLETORIUM

Pro modo ad Completorium orandum, vide paginam 78.

Psalmus 6

In finem, in carminibus. Psalmus David. Pro octava. Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me. Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum; sana me, Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea. Et anima mea turbata est valde; sed tu, Domine, usquequo? Convertere, Domine, et eripe animam meam; salvum me fac propter misericordiam tuam. Quoniam non est in morte qui memor sit tui; in inferno autem quis confitebi-

Canticum graduum. Levavi oculos meos in montes, unde veniet auxilium mihi. Auxilium meum a Domino, qui fecit cælum et terram. Non det in commotionem pedem tuum, neque dormitet qui custodit te. Ecce non dormitabit neque dormiet qui custodit Israël. Dominus custodit te; Dominus protec̄tio tua super manum dexteram tuam. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. Dominus custodit te ab omni malo; custodiat animam tuam Dominus. Dominus custodiat introitum tuum et exitum tuum, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Psalmus 121

Canticum graduum. Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: In domum Domini ibimus. Stantes erant pedes nostri in atriis tuis, Jerusalem. Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas, cuius participatio ejus in idipsum. Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: testimonium Israël, ad confitendum nomini Domini. Quia illic sederunt sedes in judicio, sedes super domum David. Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem, et abundantia diligentibus te. Fiat pax in virtute tua, et abundantia in turribus tuis. Propter fratres meos et proximos meos, loquebar pacem de te. Propter domum Domini Dei nostri, quæsivi bona tibi.

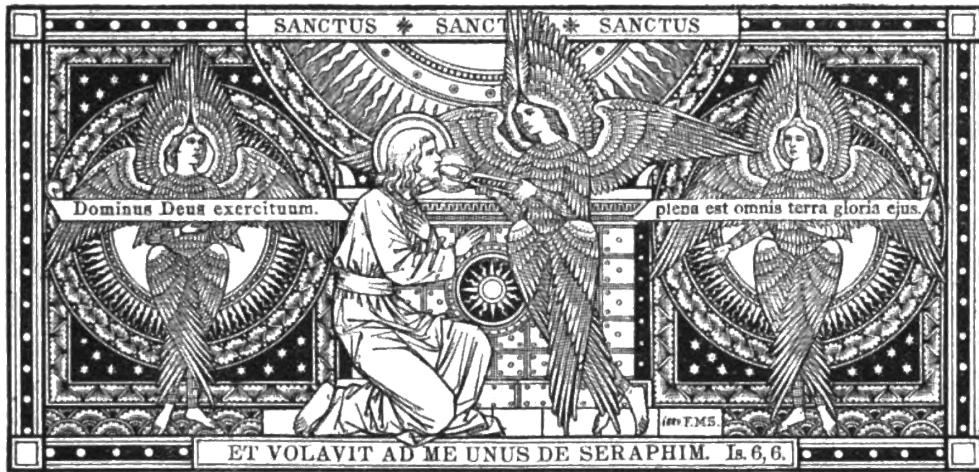
Canticum B. Mariae Virginis, in pagina 81, "Magnificat," dicitur.

tur tibi? Laboravi in gemitu meo; lavabo per singulas noctes lectum meum: lacrimis meis stratum meum rigabo. Turbatus est a furore oculus meus; inveteravi inter omnes inimicos meos. Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem, quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei. Exaudivit Dominus deprecationem meam; Dominus orationem meam suscepit. Erubescant, et conturbentur vehementer, omnes inimici mei; convertantur, et erubescant valde velociter.

Psalmus 7

Psalmus David, quem cantavit Domino pro verbis Chusi, filii Jemini. Domine Deus meus, in te speravi; salvum me fac ex omnibus persequentibus me, et libera me: nequando rapiat ut leo animam meam, dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat. Domine Deus meus, si feci istud, si est iniquitas in manibus meis, si reddidi retribuentibus mihi mala, decidam merito ab inimicis meis inanis. Persequatur inimicus animam meam, et comprehendant; et conculceret in terra vitam meam, et gloriam meam in pulverem deducat. Exsurge, Domine, in ira tua, et exaltare in finibus inimicorum meorum: et exsurge, Domine Deus meus, in præcepto quod mandasti, et synagoga populorum circumdabit te: et propter hanc in altum regre-

dere: Dominus judicat populos. Judica me, Domine, secundum justitiam meam, et secundum innocentiam meam super me. Consumetur nequitia peccatorum, et diriges justum, scrutans corda et renes, Deus. Justum adjutorium meum a Domino, qui salvos facit rectos corde. Deus judex justus, fortis, et patiens; numquid irascitur per singulos dies? Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit; arcum suum tetendit, et paravit illum. Et in eo paravit vasa mortis, sagittas suas ardentibus effecit. Ecce parturiit injustitiam; concepit dolorem, et peperit iniquitatem. Lacum aperuit, et effodit eum; et incidit in foveam quam fecit. Convertetur dolor ejus in caput ejus, et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet. Confitebor Domino secundum justitiam ejus, et psallam nomini Domini altissimi.

FERIA TERTIA

AD MATUTINUM

Psalmus 34

Ipse David. Judica, Domine, nocentes me; ex-pugna impugnantes me. Apprehende arma et scutum, et exsurge in adjutorium mihi. Effunde frameam, et conclude adversus eos qui perse-quuntur me; dic animæ meæ: Salus tua ego sum. Confundantur et revereantur quærentes animam meam; avertantur retrorsum et confundantur co-gitantes mihi mala. Fiant tamquam pulvis ante faciem venti, et angelus Domini coarctans eos. Fiat via illorum tenebrae et lubricum, et angelus Domini persequens eos. Quoniam gratis ab-sconderunt mihi interitum laquei sui; superva-cue exprobraverunt animam meam. Veniat illi laqueus quem ignorat, et captio quam abscondit apprehendat eum, et in laqueum cadat in ipsum. Anima autem mea exultabit in Domino, et de-lectabitur super salutari suo. Omnia ossa mea di-cent: Domine, quis similis tibi? eripiens inopem de manu fortiorum ejus; egenum et pauperem a diripientibus eum. Surgentes testes iniqui, qua-ignorabam interrogabant me. Retribuebant mihi mala pro bonis, sterilitatem animæ meæ. Ego autem, cum mihi molesti essent, induabar cilicio; humiliabam in jejunio animam meam, et oratio

mea in sinu meo convertetur. Quasi proximum et quasi fratrem nostrum sic complacebam; quasi lugens et contristatus sic humiliabar. Et adver-sum me lætati sunt, et convenerunt; congregata sunt super me flagella, et ignoravi. Dissipati sunt, nec compuncti; tentaverunt me, subsan-naiverunt me subsannatione; frenduerunt super me dentibus suis. Domine, quando respicies? Re-stitue animam meam a malignitate eorum; a leonibus unicam meam. Confitabor tibi in ec-clesia magna; in populo gravi laudabo te. Non supergaudeant mihi qui adversantur mihi inique, qui oderunt me gratis, et annuunt oculis. Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur; et in iracundia terræ loquentes, dolos cogitabant. Et dilataverunt super me os suum; dixerunt: Euge, euge! viderunt oculi nostri. Vidiisti, Domine: ne sileas; Domine, ne discedas a me. Exsurge et intende judicio meo, Deus meus; et Dominus meus, in causam meam. Judica me secundum iustitiam tuam, Domine Deus meus, et non su-pergaudeant mihi. Non dicant in cordibus suis: Euge, euge, animæ nostræ; nec dicant: Devoravimus eum. Erubescant et revereantur simul qui gratulantur malis meis; induantur confusione et

reverentia qui magna loquuntur super me. Exsultent et lætentur qui volunt iustitiam meam; et dicant semper: Magnificetur Dominus, qui volunt pacem servi ejus. Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam; tota die laudem tuam.

Psalmus 36

Psalmus ipsi David. Noli æmulari in malignis tibus, neque zelaveris facientes iniquitatem: quoniam tamquam fœnum velociter arescent, et quemadmodum olera herbarum cito decident. Spera in Domino, et fac bonitatem; et inhabita terram, et pasceris in divitiis ejus. Delectare in Domino, et dabit tibi petitiones cordis tui. Revela Domino viam tuam, et spera in eo, et ipse faciet. Et educet quasi lumen iustitiam tuam, et judicium tuum tamquam meridiem. Subditus esto Domino, et ora eum. Noli æmulari in eo qui prosperatur in via sua; in homine faciente injusticias. Desine ab ira, et derelinque furem; noli æmulari ut maligneris. Quoniam qui malignantur exterminabuntur; sustinentes autem Dominum, ipsi hæreditabunt terram. Et adhuc pusillum, et non erit peccator; et quæreres locum ejus, et non invenies. Mansueti autem hæreditabunt terram, et delectabuntur in multitudine pacis. Observabit peccator justum, et stridet super eum dentibus suis. Dominus autem irridet eum, quoniam prospicit quod veniet dies ejus. Gladium evaginaverunt peccatores; intenderunt arcum suum: ut dejiciant pauperem et inopem, ut trucident rectos corde. Gladius eorum intret in corda ipsorum, et arcus eorum confringatur. Melius est modicum justo, super divitiias peccatorum multas: quoniam brachia peccatorum conterentur: confirmat autem justos Dominus. Novit Dominus dies immaculatorum, et hæreditas eorum in æternum erit. Non confundentur in tempore malo, et in diebus famis saturabuntur: quia peccatores peribunt. Inimici vero Domini mox ut honorificati fuerint et exaltati, deficientes quemadmodum fumus deficient. Mutuabitur peccator, et non solvet; iustus autem miseretur et tribuet: quia benedicentes ei hæreditabunt terram; maledicentes autem ei disperibunt. Apud

Dominum gressus hominis dirigentur, et viam ejus volet. Cum ceciderit, non collidetur, quia Dominus supponit manum suam. Junior fui, etenim senui; et non vidi iustum derelictum, nec semen ejus quærens panem. Tota die miseretur et commodat; et semen illius in benedictione erit. Declina a malo, et fac bonum, et inhabitat in sæculum sæculi: quia Dominus amat iudicium, et non derelinquet sanctos suos: in æternum conservabuntur. Injusti punientur, et semen impiorum peribit. Justi autem hæreditabunt terram, et inhabitabunt in sæculum sæculi super eam. Os justi meditabitur sapientiam, et lingua ejus loquetur iudicium. Lex Dei ejus in corde ipsius, et non supplantabuntur gressus ejus. Considerat peccator iustum, et querit mortificare eum. Dominus autem non derelinquet eum in manibus ejus, nec damnabit eum cum iudicabitur illi. Expecta Dominum, et custodi viam ejus, et exaltabit te ut hæritate capias terram: cum perierint peccatores, videbis. Vidi impium superexaltatum, et elevatum sicut cedros Libani: et transivi, et ecce non erat; et quæsivi eum, et non est inventus locus ejus. Custodi innocentiam, et vide æquitatem, quoniam sunt reliquæ homini pacifico. Injusti autem disperibunt simul; reliquæ impiorum interibunt. Salus autem iustorum a Domino; et protector eorum in tempore tribulationis. Et adjuvabit eos Dominus, et liberabit eos; et eruet eos a peccatoribus, et salvabit eos, quia speraverunt in eo.

Psalmus 37

Psalmus David, in rememorationem de sabbato. Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me: quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, et confirmasti super me manum tuam. Non est sanitas in carne mea, a facie iræ tuæ; non est pax ossibus meis, a facie peccatorum meorum: quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum, et sicut onus grave gravatae sunt super me. Putruerunt et corruptæ sunt cicatrices meæ, a facie insipientiæ meæ. Miser factus sum et curvatus sum usque in finem; tota die contristatus ingrediebar. Quoniam lumbi

mei impleti sunt illusionibus, et non est sanitas in carne mea. Afflictus sum, et humiliatus sum nimis; rugiebam a gemitu cordis mei. Domine, ante te omne desiderium meum, et gemitus meus a te non est absconditus. Cor meum conturbatum est; dereliquit me virtus mea, et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum. Amici mei et proximi mei adversum me approxinquarent, et steterunt; et qui juxta me erant, de longe steterunt: et vim faciebant qui quarebant animam meam. Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates, et dolos tota die meditabantur. Ego autem, tamquam surdus, non audiebam; et sicut mutus non aperiens os suum. Et factus sum sicut homo non audiens, et non habens in ore suo redargutiones. Quoniam in te, Domine, speravi; tu exaudies me, Domine Deus meus. Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei; et dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt. Quoniam ego in flagella paratus sum, et dolor meus in conspectu meo semper. Quoniam iniquitatem meam annuntiabo, et cogitabo pro peccato meo. Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me: et multiplicati sunt qui oderunt me inique. Qui retribuant mala pro bonis detrahebant mihi, quoniam sequebar bonitatem. Ne derelinquas me, Domine Deus meus; ne discesseris a me. Intende in adjutorium meum, Domine Deus salutis meæ.

Psalmus 38

In finem, ipsi Idithun. Canticum David. Dixi: Custodiam vias meas: ut non delinquam

Psalmus 95

(*Nisi in Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale*)
Canticum ipsi David, quando domus ædificatur post captivitatem. Cantate Domino canticum novum; cantate Domino omnis terra. Cantate Domino, et benedicite nomini ejus; annuntiate de die in diem salutare ejus. Annuntiate inter gentes gloriam ejus; in omnibus populis

in lingua mea. Posui ori meo custodiam, cum considereret peccator adversum me. Obmutui, et humiliatus sum, et silui a bonis; et dolor meus renovatus est. Concaluit cor meum intra me; et in meditatione mea exardescet ignis. Locutus sum in lingua mea: Notum fac mihi, Domine, finem meum, et numerum dierum meorum quis est, ut sciam quid desit mihi. Ecce mensurabiles posuisti dies meos, et substantia mea tamquam nihilum ante te. Verumtamen universa vanitas, omnis homo vivens. Verumtamen in imagine pertransit homo; sed et frustra conturbatur: thesaurizat, et ignorat cui congregabit ea. Et nunc quæ est exspectatio mea: nonne Dominus? et substantia mea apud te est. Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me. Obmutui, et non aperui os meum, quoniam tu fecisti; amove a me plagas tuas. A fortitudine manus tuæ ego defeci in increpationibus: propter iniquitatem corripuisti hominem. Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus: verumtamen vane conturbatur omnis homo. Exaudi orationem meam, Domine, et deprecationem meam; auribus percipe lacrimas meas. Ne sileas, quoniam advena ego sum apud te, et peregrinus sicut omnes patres mei. Remitte mihi, ut refrigererer priusquam abeam et amplius non ero.

In dominica in albis, Pentecostes, et Resurrectionis; in dominicis II classis, exceptis ex Septuagesima usque ad Resurrectionem; in omnibus festis; per octavas Nativitatis, Paschatis, et Pentecostes, et in feriis temporis natalicii et paschalis; et in vigiliis Ascensionis et Pentecostes, hymnus Te Deum, in pagina 80, dicitur.

AD LAUDES

mirabilia ejus. Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos. Quoniam omnes dii gentium dæmonia; Dominus autem cælos fecit. Confessio et pulchritudo in conspectu ejus; sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus. Afferte Domino, patriæ gentium, afferte Domino gloriam et honorem; afferte Domino gloriam nomini ejus. Tollite hostias, et introite in atria ejus; adorate Dominum

in atrio sancto ejus. Commoveatur a facie ejus universa terra; dicite in gentibus, quia Dominus regnabit. Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur; judicabit populos in æquitate. Lætentur cœli, et exsultet terra; commoveatur mare et plenitudo ejus; gaudebunt campi, et omnia quæ in eis sunt. Tunc exsultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit, quoniam venit judicare terram. Judicabit orbem terræ in æquitate, et populos in veritate sua.

Psalmus 50

(In Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

In finem. Psalmus David, cum venit ad eum Nathan propheta, quando intravit ad Bethsabee. Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam; et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam. Amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, et peccatum meum contra me est semper. Tibi soli peccavi, et malum coram te feci; ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, et in peccatis concepit me mater mea. Ecce enim veritatem dilexisti; incerta et occulta sapientia tua manifestasti mihi. Asperges me hyssopo, et mundabor; lavabis me, et super nivem dealabor. Auditui meo dabis gaudium et lætitiam, et exsultabunt ossa humiliata. Averte faciem tuam a peccatis meis, et omnes iniquitates meas dele. Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum recutum innova in visceribus meis. Ne projicias me a facie tua, et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. Redde mihi lætitiam salutaris tui, et spiritu principaliter confirma me. Docebo iniquos vias tuas, et impii ad te convertentur. Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ, et exsultabit lingua mea justitiam tuam. Domine, labia mea aperies, et os meum annuntiabit laudem tuam. Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique; holocaustis non delectaberis. Sacrificium Deo spiritus contribulatus; cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies. Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion,

ut ædificantur muri Jerusalem. Tunc acceptabis sacrificium justitiae, oblationes et holocausta; tunc imponent super altare tuum vitulos.

Psalmus 42

Psalmus David. Judica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso erue me. Quia tu es, Deus, fortitudo mea: quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus? Emitte lucem tuam et veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua. Et introibo ad altare Dei, ad Deum qui lætitificat juventutem meam. Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus meus. Quare tristis es, anima mea? et quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 66

In finem, in hymnis. Psalmus cantici David. Deus misereatur nostri, et benedicat nobis; illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri: ut cognoscamus in terra viam tuam, in omnibus gentibus salutare tuum. Confiteantur tibi populi, Deus: confiteantur tibi populi omnes. Lætentur et exsultent gentes, quoniam judicas populos in æquitate, et gentes in terra dirigis. Confiteantur tibi populi, Deus: confiteantur tibi populi omnes. Terra dedit fructum suum: benedicat nos Deus, Deus noster! Benedicat nos Deus, et metuant eum omnes fines terræ.

Canticum Tobiae

Tob 13:1-10 (Nisi in Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

Aperiens autem Tobias senior os suum, bene dixit Dominum, et dixit: Magnus es, Domine, in æternum, et in omnia sæcula regnum tuum: quoniam tu flagellas, et salvas; deducis ad inferos, et reducis: et non est qui effugiat manus tuam. Confitemini Domino, filii Israël, et in conspectu gentium laudate eum: quoniam ideo dispersit vos inter gentes quæ ignorant eum,

ut vos enarretis mirabilia ejus, et faciatis scire eos quia non est alius deus omnipotens præter eum. Ipse castigavit nos propter iniurias nostras, et ipse salvabit nos propter misericordiam suam. Aspice ergo quæ fecit nobiscum, et cum timore et tremore confitemini illi: regemque sæculorum exaltate in operibus vestris. Ego autem in terra captivitatis meæ confitebor illi: quoniam ostendit maiestatem suam in gentem peccatricem. Convertimini itaque peccatores, et facite iustitiam coram Deo, credentes quod faciat vobis scum misericordiam suam. Ego autem et anima mea in eo lætabimur. Benedicite Dominum omnes electi ejus: agite dies lætitiae, et confitemini illi.

Canticum Ezechiæ

Is 38:10-20 (In Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

Ego dixi in dimidio dierum meorum: Vadam ad portas inferi; quæsivi residuum annorum meorum. Dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium; non aspiciam hominem ultra, et habitatorem quietis. Generatio mea ablata est, et convoluta est a me, quasi tabernaculum pastorum. Præcisa est velut a texente vita mea; dum adhuc ordirer, succidit me: de mane usque ad vesperam finies me. Sperabam usque ad mane; quasi leo, sic contrivit omnia ossa mea: de mane usque ad vesperam finies me. Sicut pullus hirundinis, sic clamabo; meditabor ut columba. Attenuati sunt oculi mei, suspicentes in excelsum. Domine, vim patior: responde pro me. Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit? Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ meæ. Domine, si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei, corripies me, et vivificabis me. Ecce in pace amaritudo mea amarissima. Tu autem eruisti animam meam ut non periret; projecisti post tergum tuum omnia peccata mea. Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: non exspectabunt qui descendunt in lacum veritatem tuam. Vivens, vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodie; pater filii notam faciet veritatem tuam. Domine,

salvum me fac! et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini.

Psalmus 134

Alleluja. Laudate nomen Domini; laudate, servi, Dominum: qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Laudate Dominum, quia bonus Dominus; psallite nomini ejus, quoniam suave. Quoniam Jacob elegit sibi Dominus; Israël in possessionem sibi. Quia ego cognovi quod magnus est Dominus, et Deus noster præ omnibus diis. Omnia quæcumque voluit Dominus fecit, in caelo, in terra, in mari et in omnibus abyssis. Educens nubes ab extremo terræ, fulgura in pluviam fecit; qui producit ventos de thesauris suis. Qui percussit primogenita Ægypti, ab homine usque ad pecus. Et misit signa et prodigia in medio tui, Ægypte: in Pharaonem, et in omnes servos ejus. Qui percussit gentes multas, et occidit reges fortes: Sehon, regem Amorrhæorum, et Og, regem Basan, et omnia regna Chanaan: et dedit terram eorum hereditatem, hereditatem Israël populo suo. Domine, nomen tuum in æternum; Domine, memoriale tuum in generationem et generationem. Quia judicabit Dominus populum suum, et in servis suis deprecabitur. Simulacra gentium argentum et aurum, opera manuum hominum. Os habent, et non loquentur; oculos habent, et non videbunt. Aures habent, et non audient; neque enim est spiritus in ore ipsorum. Similes illis fiant qui faciunt ea, et omnes qui confidunt in eis. Domus Israël, benedicte Domino; domus Aaron, benedicte Domino. Domus Levi, benedicte Domino; qui timetis Dominum, benedicte Domino. Benedictus Dominus ex Sion, qui habitat in Jerusalem.

Canticum Zachariæ, in pagina 80, “Benedictus Dominus,” dicitur.

AD PRIMAM

Psalmus 24

In finem. Psalmus David. Ad te, Domine, levavi animam meam: Deus meus, in te confido; non erubescam. Neque irrideant me inimici mei: etenim universi qui sustinent te, non confundentur. Confundantur omnes iniqua agentes supervacue. Vias tuas, Domine, demonstra mihi, et semitas tuas edoce me. Dirige me in veritate tua, et doce me, quia tu es Deus salvator meus, et te sustinui tota die. Reminiscere miserationum tuarum, Domine, et misericordiarum tuarum quae a saeculo sunt. Delicta juventutis meae, et ignorantias meas, ne memineris. Secundum misericordiam tuam memento mei tu, propter bonitatem tuam, Domine. Dulcis et rectus Dominus; propter hoc legem dabit delinquentibus in via. Diriget mansuetos in iudicio; docebit mites vias suas. Universae viæ Domini, misericordia et veritas, requirentibus testamentum

ejus et testimonia ejus. Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo; multum est enim. Quis est homo qui timet Dominum? legem statuit ei in via quam elegit. Anima ejus in bonis demorabitur, et semen ejus hereditabit terram. Firmamentum est Dominus timentibus eum; et testamentum ipsius ut manifestetur illis. Oculi mei semper ad Dominum, quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos. Respice in me, et miserere mei, quia unicus et pauper sum ego. Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt: de necessitatibus meis erue me. Vide humilitatem meam et laborem meum, et dimitte universa delicta mea. Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, et odio iniquo oderunt me. Custodi animam meam, et erue me: non erubescam, quoniam speravi in te. Innocentes et recti adhaerent mihi, quia sustinui te. Libera, Deus, Israël ex omnibus tribulationibus suis.

Prima concluditur ut in pagina 78.

AD TERTIAM

Psalmus 39

In finem. Psalmus ipsi David. Exspectans expectavi Dominum, et intendit mihi. Et exaudiuit preces meas, et eduxit me de lacu miseriae et de luto facies. Et statuit super petram pedes meos, et direxit gressus meos. Et immisit in os meum canticum novum, carmen Deo nostro. Videbunt multi, et timebunt, et sperabunt in Domino. Beatus vir cuius est nomen Domini spes ejus, et non respexit in vanitates et insanias falsas. Multa fecisti tu, Domine Deus meus, mirabilia tua; et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi. Annuntiavi et locutus sum: multiplicati sunt super numerum. Sacrificium et oblationem noluisti; aures autem perfecisti mihi. Holocauustum et pro peccato non postulaasti; tunc dixi: Ecce venio. In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam. Deus meus, volui, et legem tuam in medio cordis mei. Annuntiavi iustitiam tuam in ecclesia magna; ecce labia mea non prohibeo: Domine, tu scisti.

Iustitiam tuam non abscondi in corde meo; veritatem tuam et salutare tuum dixi; non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam a concilio multo. Tu autem, Domine, ne longe facias miserationes tuas a me; misericordia tua et veritas tua semper suscepserunt me. Quoniam circumdederunt me mala quorum non est numerus; comprehenderunt me iniquitates meae, et non potui ut viderem. Multiplicatae sunt super capillos capitum mei, et cor meum dereliquit me. Complaceat tibi, Domine, ut eruas me; Domine, ad adjuvandum me respice. Confundantur et reverentur simul, qui querunt animam meam ut auferant eam; convertantur retrorsum et reverentur, qui volunt mihi mala. Ferant confessim confusionem suam, qui dicunt mihi: Euge, euge! Exsultent et latentur super te omnes querentes te; et dicant semper: Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum. Ego autem mendicus sum et pauper; Dominus sollicitus est mei. Adjutor meus et protector meus tu es; Deus meus, ne tardaveris.

AD SEXTAM

Psalmus 40

In finem. Psalmus ipsi David. Beatus qui inteligit super egenum et pauperem: in die mala liberabit eum Dominus. Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra, et non tradat eum in animam inimicorum ejus. Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus; universum stratum ejus versaſti in infirmitate ejus. Ego dixi: Domine, miserere mei; sana animam meam, quia peccavi tibi. Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, et peribit nomen ejus? Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur; cor ejus congregavit iniquitatem sibi. Egressiebatur foras et loquebatur. In id ipsum adversum me susurrabant omnes inimici mei; adversum me cogitabant mala mihi. Verbum iniquum constituerunt adversum me: Numquid qui dormit non adjicet ut resurgat? Etenim homo pacis meæ in quo speravi, qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem. Tu autem, Domine, miserere mei, et resuscita me; et retribuam eis. In hoc cognovi quoniam voluisti me, quoniam non gaudebit inimicus meus super me. Me autem propter innocentiam suscepisti; et confirmasti me in conspectu tuo in æternum. Benedictus Dominus Deus Israël a sæculo et usque in sæculum. Fiat, fiat.

Psalmus 41

AD NONAM

Psalmus 43

In finem. Filiis Core ad intellectum. Deus, aribus nostris audivimus, patres nostri annun-tiaverunt nobis, opus quod operatus es in diebus eorum, et in diebus antiquis. Manus tua gentes disperdidit, et plantaſti eos; afflixisti populos, et expulisti eos. Nec enim in gladio suo possede-runt terram, et brachium eorum non salvavit eos: sed dextera tua et brachium tuum, et illuminatio vultus tui, quoniam complacuisti in eis. Tu es ipse rex meus et Deus meus, qui mandas salutes Jacob. In te inimicos nostros ventilabimus cor-nu, et in nomine tuo spernemus insurgentes in

In finem. Intellectus filii Core. Quemadmo-dum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, Deus. Sitivit anima mea ad Deum fortem, vivum; quando veniam, et apparebo ante faciem Dei? Fuerunt mihi lacrimæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus? Hæc recordatus sum, et effudi in me animam meam, quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei, in voce exultationis et confes-sionis, sonus epulantis. Quare tristis es, anima mea? et quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei, et Deus meus. Ad me ipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Jordanis et Hermoni a monte modico. Abyssus abyssum invocat, in voce cataraſtarum tuarum; omnia excelsa tua, et fluctus tui super me transierunt. In die mandavit Dominus misericordiam suam, et nocte canticum ejus; apud me oratio Deo vita meæ. Dicam Deo: Susceptor meus es; quare ob-litus es mei? et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus? Dum confringuntur os-sa mea, exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei, dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? Quare tristis es, anima mea? et quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei, et Deus meus.

nobis. Non enim in arcu meo sperabo, et gla-dius meus non salvabit me: salvaſti enim nos de afflgentibus nos, et odientes nos confudiſti. In Deo laudabimur tota die, et in nomine tuo confitebimur in sæculum. Nunc autem repulisti et confudiſti nos, et non egredieris, Deus, in virtutibus nostris. Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros, et qui oderunt nos diripiebant sibi. Dediſti nos tamquam oves escarum, et in gentibus dispersisti nos. Vendidiſti populum tuum sine pretio, et non fuit multitudo in commutationibus eorum. Posuisti nos opprobrium vicinis nostris; subsannationem et derisum his

qui sunt in circuitu nostro. Posuisti nos in similitudinem gentibus; commotionem capitum in populis. Tota die verecundia mea contra me est, et confusio faciei meae cooperuit me: a voce exprobrantis et obloquentis, a facie inimici et persequentis. Haec omnia venerunt super nos; nec oblii sumus te, et inique non egimus in testamento tuo. Et non recessit retro cor nostrum; et declinasti semitas nostras a via tua: quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, et cooperuit nos umbra mortis. Si oblii sumus nomen Dei

nostri, et si expandimus manus nostras ad deum alienum, nonne Deus requiret ista? ipse enim novit abscondita cordis. Quoniam propter te mortificamur tota die; aestimati sumus sicut oves occisionis. Exsurge; quare obdormis, Domine? exsurge, et ne repellas in finem. Quare faciem tuam avertis? oblivisceris inopia nostra et tribulationis nostra? Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra; conglutinatus est in terra venter nostre. Exsurge, Domine, adjuva nos, et redime nos propter nomen tuum.

AD VESPERAS

Psalmus 122

Canticum graduum. Ad te levavi oculos meos, qui habitas in celis. Ecce sicut oculi servorum in manibus dominorum suorum; sicut oculi ancillae in manibus dominae sue: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri. Miserere nostri, Domine, miserere nostri, quia multum repleti sumus despectione; quia multum repleta est anima nostra opprobrium abundantibus, et despectio superbis.

Psalmus 123

Canticum graduum. Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israël, nisi quia Dominus erat in nobis: cum exsurerent homines in nos, forte vivos degluttissent nos; cum irasperetur furor eorum in nos, forsitan aqua absorbusset nos; torrentem pertransivit anima nostra; forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem. Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum. Anima nostra sicut passer erupta est de laqueo venantium; laqueus contritus est, et nos liberati sumus. Adjutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit celum et terram.

Psalmus 124

Canticum graduum. Qui confidunt in Dominum, sicut mons Sion: non commovebitur in aeternum, qui habitat in Jerusalem. Montes in circuitu ejus; et Dominus in circuitu populi sui, ex

hoc nunc et usque in saeculum. Quia non relinet Dominus virgam peccatorum super sortem iustorum: ut non extendant iusti ad iniquitatem manus suas, benefac, Domine, bonis, et rectis corde. Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem. Pax super Israël!

Psalmus 125

Canticum graduum. In convertendo Dominus captivitatem Sion, facti sumus sicut consolati. Tunc repletum est gaudio os nostrum, et lingua nostra exultatione. Tunc dicent inter gentes: Magnificavit Dominus facere cum eis. Magnificavit Dominus facere nobiscum; facti sumus laetantes. Converte, Domine, captivitatem nostram, sicut torrens in austro. Qui seminant in lacrimis, in exultatione metent. Eentes ibant et flebant, mittentes semina sua. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.

Psalmus 126

Canticum graduum Salomonis. Nisi Dominus aedificaverit domum, in vanum labaverunt qui aedificant eam. Nisi Dominus custodierit civitatem, frustra vigilat qui custodit eam. Vanum est vobis ante lucem surgere: surgit postquam sederitis, qui manducatis panem doloris. Cum dederit dilectis suis somnum, ecce haereditas Domini, filii; merces, fructus ventris. Sicut sagittae in manu potentis, ita filii excusorum. Beatus vir qui implevit desiderium suum

ex ipsis: non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Canticum B. Mariæ Virginis, in pagina 81, “Magnificat,” dicitur.

AD COMPLETORIUM

Pro modo ad Completorium orandum, vide paginam 78.

Psalmus 11

In finem, pro octava. Psalmus David. Salvum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus, quoniam diminutæ sunt veritates a filiis hominum. Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum; labia dolosa, in corde et corde locuti sunt. Disperdat Dominus universa labia dolosa, et linguam magniloquam. Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus; labia nostra a nobis sunt. Quis noster dominus est? Propter misericordiam inopum, et gemitum pauperum, nunc exsurgam, dicit Dominus. Ponam in salutari; fiducialiter agam in eo. Eloquia Domini, eloquia casta; argentum igne examinatum, probatum terræ, purgatum septuplum. Tu, Domine, servabis nos, et custodies nos a generatione hac in æternum. In circuitu impii ambulant: secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

Psalmus 12

In finem. Psalmus David. Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem? usquequo averteris faciem tuam a me? quamdiu ponam consilia in anima mea; dolorem in corde meo per diem? usquequo exaltabitur inimicus meus super me? Respice, et exaudi me, Domine Deus meus. Illumina oculos meos, ne umquam obdormiam in morte; nequando dicat inimicus meus: Prævaluisti adversus eum. Qui tribulant me exultabunt si

motus fuero; ego autem in misericordia tua speravi. Exsultabit cor meum in salutari tuo. Cantabo Domino qui bona tribuit mihi; et psallam nomini Domini altissimi.

Psalmus 15

Tituli inscriptio, ipsi David. Conserva me, Domine, quoniam speravi in te. Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges. Sanctis qui sunt in terra ejus, mirificavit omnes voluntates meas in eis. Multiplicatae sunt infirmitates eorum: postea acceleraverunt. Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus, nec memor ero nominum eorum per labia mea. Dominus pars hereditatis meæ, et calicis mei: tu es qui restitues hereditatem meam mihi. Funes ceciderunt mihi in præclaris; etenim hereditas mea præclara est mihi. Benedicam Dominum qui tribuit mihi intellectum; insuper et usque ad noctem increpauerunt me renes mei. Providebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam a dextris est mihi, ne commovear. Propter hoc lætatum est cor meum, et exsultavit lingua mea; insuper et caro mea requiescat in spe. Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis sanctum tuum videre corruptiōnem. Notas mihi fecisti vias vitæ; adimplebis me lætitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua usque in finem.

FERIA QUARTA

AD MATUTINUM

Psalmus 44

In finem, pro iis qui commutabuntur. Filiis Core, ad intellectum. Canticum pro dilecto. Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Lingua mea calamus scribæ velociter scribentis. Speciosus forma præ filii hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus in æternum. Accingere gladio tuo super femur tuum, potentissime. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna, propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam; et deducet te mirabiliter dextera tua. Sagittæ tuæ acutæ: populi sub te cadent, in corda inimicorum regis. Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi; virga directionis virga regni tui. Dilexisti justitiam, et odiisti iniquitatem; propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiae, præ consortibus tuis. Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis; ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo. Asstigit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam; et obliviscere populum tuum, et domum patris tui. Et concupisces rex decorem tuum, quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum. Et filiæ

Tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur; omnes divites plebis. Omnis gloria ejus filiæ regis ab intus, in fimbriis aureis, circumambiæ varietatibus. Adducentur regi virgines post eam; proximæ ejus afferentur tibi. Afferentur in lætitia et exultatione; adducentur in templum regis. Pro patribus tuis nati sunt tibi filii; constitues eos principes super omnem terram. Memores erunt nominis tui in omni generatione et generationem: propterea populi confitebuntur tibi in æternum, et in sæculum sæculi.

Psalmus 45

In finem, filiis Core, pro arcanis. Psalmus. Deus noster refugium et virtus; adjutor in tribulationibus quæ invenerunt nos nimis. Propterea non timebimus dum turbabitur terra, et transferentur montes in cor maris. Sonuerunt, et turbatae sunt aquæ eorum; conturbati sunt montes in fortitudine ejus. Fluminis impetus lætitiat civitatem Dei: sanctificavit tabernaculum suum Altissimus. Deus in medio ejus, non commovebitur; adjuvabit eam Deus mane diluculo. Conturbatae sunt gentes, et inclinata sunt regna: dedit vocem suam, mota est terra. Dominus virtutum nobiscum; susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram, auferens bella usque ad finem terræ. Arcum conteret, et confringet arma, et scuta comburet igni. Vacate, et videte quoniam ego sum Deus; exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra. Dominus virtutum nobiscum; susceptor noster Deus Jacob.

Psalmus 47

Psalmus cantici. Filiis Core, secunda sabbati. Magnus Dominus et laudabilis nimis, in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus. Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion; latera aquilonis, civitas regis magni. Deus in domibus ejus cognoscetur cum suscipiet eam. Quoniam ecce reges terræ congregati sunt; convenerunt in unum. Ipsi videntes, sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt. Tremor apprehendit eos; ibi dolores ut parturientis: in spiritu vehementi conteres naves Tharsis. Sicut audivimus, sic vidimus, in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: Deus fundavit eam in æternum. Suscepimus, Deus, misericordiam tuam in medio templi tui. Secundum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ; iustitia plena est dextera tua. Lætetur mons Sion, et exsultent filiae Judæ, propter judicia tua, Domine. Circumdate Sion, et complectimini eam; narrate in turribus ejus. Ponite corda vestra in virtute ejus, et distribuite domos ejus, ut enarretis in progenie altera. Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, et in sæculum sæculi: ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48

In finem, filiis Core. Psalmus. Audite hæc, omnes gentes; auribus percipite, omnes qui habitatis orbem: quique terrigenæ et filii hominum, simul in unum dives et pauper. Os meum loquetur sapientiam, et meditatio cordis mei prudentiam. Inclinabo in parabolam aurem meam; aperiam in psalterio propositionem meam. Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei mei circumdabit me. Qui confidunt in virtute sua, et in multitudine divitiarum suarum, gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo: non dabit Deo placationem suam, et pretium redemptoris animæ suæ. Et laborabit in æternum; et vivet adhuc in finem. Non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes: simul insipiens et stultus peribunt. Et relinquunt alienis divitias suas, et sepulchra eorum domus illorum in æternum; tabernacula eorum in progenie et progenie: vocaverunt nomina sua in terris suis. Et homo, cum in honore esset, non intellexit. Comparatus est jumentis insipientibus, et similis factus est illis. Hæc via illorum scandalum ipsis; et postea in ore suo complacebunt. Sicut oves in inferno positi sunt: mors depascet eos. Et dominabuntur eorum justi in matutino; et auxilium eorum veteraset in inferno a gloria eorum. Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, cum acceperit me. Ne timueris cum dives factus fuerit homo, et cum multiplicata fuerit gloria domus ejus: quoniam, cum interierit, non sumet omnia, neque descendet cum eo gloria ejus. Quia anima ejus in vita ipsius benedicetur; confitebitur tibi cum beneficeris ei. Introbit usque in progenies patrum suorum; et usque in æternum non videbit lumen. Homo, cum in honore esset, non intellexit. Comparatus est jumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Psalmus 49

Psalmus Asaph. Deus deorum Dominus locutus est, et vocavit terram a solis ortu usque ad occasum. Ex Sion species decoris ejus: Deus manifeste veniet; Deus noster, et non si lebit. Ignis in conspectu ejus exardescet; et in circuitu ejus tempestas valida. Advocabit cælum desursum, et terram, discernere populum suum. Congregate illi sanctos ejus, qui ordinant testamentum ejus super sacrificia. Et annuntiabunt cæli iustitiam ejus, quoniam Deus judex est. Audi, populus meus, et loquar; Israël, et testificabor tibi: Deus, Deus tuus ego sum. Non in sacrificiis tuis arguam te; holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper. Non accipiam de domo tua vitulos, neque de gregibus tuis hircos: quoniam meæ sunt omnes feræ silvarum, jumenta in mon-

tibus, et boves. Cognovi omnia volatilia cæli, et pulchritudo agri mecum est. Si esuriero, non dicam tibi: meus est enim orbis terræ et plenitudo ejus. Numquid manducabo carnes taurorum? aut sanguinem hircorum potabo? Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua. Et invoca me in die tribulationis: eruam te, et honorificabis me. Peccatori autem dixit Deus: *Quare tu enarras iustias meas?* et assumis testamentum meum per os tuum? Tu vero odiisti disciplinam, et projecisti sermones meos retrorsum. Si videbas furem, currebas cum eo; et cum adulteris portionem tuam ponebas. Os tuum abundavit malitia, et lingua tua concinnabat dolos. Sedens adversus fratrem tuum loquebaris, et adversus filium matris tuæ ponebas scandalum. Hæc fecisti, et tacui. Existimasti inique quod ero tui similis: arguam te, et statuam contra faciem tuam. Intelligite hæc, qui obliviscimini Deum, ne quando rapiat, et non sit qui eripiat. Sacrificium laudis honorificabit me, et illic iter quo ostendam illi salutare Dei.

Psalmus 50

(In Adventu; ex feria quarta post Septuagesimam usque ad feria quarta in Hebdomada Sancta; in Quatuor Temporibus septembribus; et in vigiliis extra tempus Paschale)

In finem. Psalmus David, cum venit ad eum Nathan propheta, quando intravit ad Bethsabee. Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam; et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam. Amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me. *Quoniam iniquitatem meam ego*

cognosco, et peccatum meum contra me est semper. Tibi soli peccavi, et malum coram te feci; ut iustificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, et in peccatis concepit me mater mea. Ecce enim veritatem dilexisti; incerta et occulta sapientia tua manifestasti mihi. Asperges me hyssopo, et mundabor; lavabis me, et super nivem dealabor. Auditui meo dabis gaudium et lætitiam, et exultabunt ossa humiliata. Averte faciem tuam a peccatis meis, et omnes iniquitates meas dele. Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum rectum innova in visceribus meis. Ne projicias me a facie tua, et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. Redde mihi lætitiam salutaris tui, et spiritu principali confirma me. Docebo iniquos vias tuas, et impii ad te convertentur. Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ, et exultabit lingua mea iustitiam tuam. Domine, labia mea aperies, et os meum annuntiabit laudem tuam. *Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique; holocaustis non deleaberis.* Sacrificium Deo spiritus contribulatus; cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies. Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion, ut ædificantur muri Jerusalem. Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes et holocausta; tunc imponent super altare tuum vitulos.

In dominica in albis, Pentecostes, et Resurrectionis; in dominicis II classis, exceptis ex Septuagesima usque ad Resurrectionem; in omnibus festis; per octavas Nativitatis, Paschatis, et Pentecostes, et in feriis temporis natalicii et paschalibus; et in vigiliis Ascensionis et Pentecostes, hymnus Te Deum, in pagina 80, dicitur.

AD LAUDES

Psalmus 96

(Nisi in Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

Huius David, quando terra ejus restituta est. Dominus regnavit: exsultet terra; lætentur insulae multæ. Nubes et caligo in circuitu ejus; iustitia et judicium correctio sedis ejus. Ignis ante ipsum præcedet, et inflammabit in circui-

tu inimicos ejus. Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ; vidit, et commota est terra. Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini; a facie Domini omnis terra. Annuntiaverunt cœli iustitiam ejus, et viderunt omnes populi gloriam ejus. Confundantur omnes qui adorant sculptilia, et qui gloriantur in simulacris suis. Adorate eum omnes angeli ejus. Audivit, et lætata est Sion, et

exsultaverunt filiae Iudeæ propter judicia tua, Domine. Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram; nimis exaltatus es super omnes deos. Qui diligitis Dominum, odite malum: custodit Dominus animas sanctorum suorum; de manu peccatoris liberabit eos. Lux orta est justo, et rectis corde lætitia. Lætamini, justi, in Domino, et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Psalmus 50

(In Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

In finem. Psalmus David, cum venit ad eum Nathan propheta, quando intravit ad Bethsabee. Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam; et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam. Amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, et peccatum meum contra me est semper. Tibi soli peccavi, et malum coram te feci; ut iustificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, et in peccatis concepit me mater mea. Ecce enim veritatem dilexisti; incerta et occulta sapientia tua manifestasti mihi. Asperges me hyssopo, et mundabor; lavabis me, et super nivem dealabor. Auditui meo dabis gaudium et lætitiam, et exsultabunt ossa humiliata. Averte faciem tuam a peccatis meis, et omnes iniquitates meas dele. Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum rectum innova in visceribus meis. Ne projicias me a facie tua, et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. Redde mihi lætitiam salutaris tui, et spiritu principaliter confirma me. Docebo iniquos vias tuas, et impii ad te convertentur. Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ, et exsultabit lingua mea iustitiam tuam. Domine, labia mea aperies, et os meum annuntiabit laudem tuam. Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique; holocaustis non deletaberis. Sacrificium Deo spiritus contribulatus; cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies. Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion,

ut ædificantur muri Jerusalem. Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes et holocausta; tunc imponent super altare tuum vitulos.

Psalmus 64

In finem. Psalmus David, canticum Jeremiæ et Ezechieli populo transmigrationis, cum inciperent exire. Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddetur votum in Jerusalem. Exaudi orationem meam; ad te omnis caro veniet. Verba iniquorum prævaluerunt super nos, et impietatibus nostris tu propitiaberis. Beatus quem elegisti et assumpsisti: inhabitabit in atriis tuis. Replebitur in bonis domus tuæ; sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate. Exaudi nos, Deus, salutaris noster, spes omnium finium terræ, et in mari longe. Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia; qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus. Turbabuntur gentes, et timebunt qui habitant terminos a signis tuis; exitus matutini et vespere deletabis. Visita terram, et inebriasti eam; multiplicasti locupletare eam. Flumen Dei repletum est aquis; parasti cibum illorum: quoniam ita est præparatio ejus. Rivos ejus inebria; multiplica genimina ejus: in stillicidiis ejus lætabitur germinans. Benedices coronæ anni benignitatis tuæ, et campi tui replebuntur ubertate. Pinguiscent speciosa deserti, et exsultatione colles accingentur. Induti sunt arietes ovium, et valles abundabunt frumento; clamabunt, etenim hymnum dicent.

Psalmus 100

Psalmus ipsi David. Misericordiam et iudicium cantabo tibi, Domine; psallam, et intelligam in via immaculata: quando venies ad me? Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domus meæ. Non proponebam ante oculos meos rem injustam; facientes prævaricationes odivi; non adhæsit mihi cor pravum; declinante a me malignum non cognoscebam. Detrahentem secreto proximo suo, hunc persequebat: superbo oculo, et insatiabili corde, cum hoc non edebam. Oculi mei ad fideles terræ, ut sedeant

mecum; ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat. Non habitabit in medio domus meæ qui facit superbiam; qui loquitur iniqua non direxit in conspectu oculorum meorum. In matutino interficiebam omnes peccatores terræ, ut disperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Canticum Judith

Judi 16:15-21 (Nisi in Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

Hynum cantemus Domino; hymnum novum cantemus Deo nostro. Adonai Domine, magnus es tu, et præclarus in virtute tua: et quem superare nemo potest. Tibi serviat omnis creatura tua, quia dixisti, et facta sunt; misisti spiritum tuum, et creata sunt: et non est qui resistat voci tuæ. Montes a fundamentis movebuntur cum aquis; petræ, sicut cera, liquecent ante faciem tuam. Qui autem timent te, magni erunt apud te per omnia. Væ genti insurgenti super genus meum: Dominus enim omnipotens vindicabit in eis; in die judicii visitabit illos. Dabit enim ignem et vermes in carnes eorum, ut urantur et sentiant usque in sempiternum.

Canticum Annæ

1Rg 2:1-10 (In Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

Exultavit cor meum in Domino, et exaltatum est os meum super inimicos meos: quia lætata sum in salutari tuo. Non est sanctus, ut est Dominus, neque enim est alius extra te, et non est fortis sicut Deus noster. Nolite multiplicare loqui sublimia gloriante; recedant vetera de ore vestro: quia Deus scientiarum Dominus est, et ipsi præparant cogitationes. Arcus fortium superatus est, et

infirmi accincti sunt robore. Repleti prius, pro panibus se locaverunt: et famelici saturati sunt, donec steriles peperit plurimos: et quæ multos habebat filios, infirmata est. Dominus mortificat et vivificat; deducit ad inferos et reducit. Dominus pauperem facit et ditat, humiliat et sublevat. Suscitat de pulvere egenum, et de stercore elevat pauperem: ut sedeat cum principibus, et solium gloriae teneat. Domini enim sunt cardines terræ, et posuit super eos orbem. Pedes sanctorum suorum servabit, et impii in tenebris contigerent: quia non in fortitudine sua roborabit vir. Dominum formidabunt adversarii ejus: et super ipsos in cælis tonabit. Dominus judicabit fines terræ, et dabit imperium regi suo, et sublimabit cornu christi sui.

Psalmus 145

Alleluja, Aggæi et Zachariæ. Lauda, anima mea, Dominum. Laudabo Dominum in vita mea; psallam Deo meo quamdiu fuero. Nolite confidere in principibus, in filiis hominum, in quibus non est salus. Exibit spiritus ejus, et revertetur in terram suam; in illa die peribunt omnes cogitationes eorum. Beatus cuius Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius: qui fecit cælum et terram, mare, et omnia quæ in eis sunt. Qui custodit veritatem in sæculum; facit judicium injuriam patientibus; dat escam esurientibus. Dominus solvit compeditos; Dominus illuminat cæcos. Dominus erigit elisos; Dominus diligit justos. Dominus custodit advenas, pupillum et viduam suscipiet, et vias peccatorum disperdet. Regnabit Dominus in sæcula; Deus tuus, Sion, in generationem et generationem.

Canticum Zachariæ, in pagina 80, “Benedictus Dominus,” dicitur.

AD PRIMAM

Psalmus 25

In finem. Psalmus David. Judica me, Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus

sum, et in Domino sperans non infirmabor. Proba me, Domine, et tenta me; ure renes meos et cor meum. Quoniam misericordia tua ante oculos meos est, et complacui in veritate tua. Non sedi

cum concilio vanitatis, et cum iniqua gerentibus non introibo. Odivi ecclesiam malignantium, et cum impiis non sedebo. Lavabo inter innocentes manus meas, et circumdabo altare tuum, Domine: ut audiam vocem laudis, et enarrem universa mirabilia tua. Domine, dilexi decorum domus tuæ, et locum habitationis gloriæ tuæ. Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam, et cum viris sanguinum vitam meam: in quorum manibus iniquitates sunt; dextera eorum repleta est muneribus. Ego autem in innocentia mea ingressus sum; redime me, et miserere mei. Pes meus stetit in directo; in ecclesiis benedicam te, Domine.

Psalmus 51

In finem. Intellectus David, cum venit Doëg Idumæus, et nuntiavit Sauli: Venit David in domum Achimelech. Quid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate? Tota die injuritiam cogitavit lingua tua; sicut novacula acuta fecisti dolum. Dilexisti malitiam super benignitatem; iniquitatem magis quam loqui æquitatem. Dilexisti omnia verba præcipitationis; lingua dolosa. Propterea Deus destruet te in finem; evellet te, et emigrabit te de tabernaculo tuo, et radicem tuam de terra viventium. Videbunt justi, et timebunt; et super eum ridebunt, et dicent: Ecce

Psalmus 53

In finem, in carminibus. Intellectus David, cum venissent Ziphæi, et dixissent ad Saul: Nonne David absconditus est apud nos? Deus, in nomine tuo salvum me fac, et in virtute tua judica me. Deus, exaudi orationem meam; auribus percipe verba oris mei. Quoniam alieni insurserunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam, et non proposuerunt Deum ante conspectum suum. Ecce enim Deus adjuvat me, et Dominus susceptor est animæ meæ. Averte mala inimicis meis; et in veritate tua disperde illos. Voluntarie sacrificabo tibi, et confitebor nomini tuo, Domine, quoniam bonum est. Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me, et super inimi-

homo qui non posuit Deum adjutorem suum; sed speravit in multitudine divitiarum suarum, et prævaluit in vanitate sua. Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei; speravi in misericordia Dei, in æternum et in sæculum sæculi. Confitebor tibi in sæculum, quia fecisti; et exspectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Psalmus 52

In finem, pro Maëleth intelligentiæ David. Dixit insipiens in corde suo: Non est Deus. Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in iniquitatibus; non est qui faciat bonum. Deus de cælo prospexit super filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requires Deum. Omnes declinaverunt; simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, qui devorant plebem meam ut cibum panis? Deus non invocaverunt; illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor. Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent: confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos. Quis dabit ex Sion salutare Israël? cum converterit Deus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, et lætabitur Israël.

Prima concluditur ut in pagina 78.

AD TERTIAM

cos meos despexit oculus meus.

Psalmus 54

In finem, in carminibus. Intellectus David. Exaudi, Deus, orationem meam, et ne despexeris depreciationm meam: intende mihi, et exaudi me. Contristatus sum in exercitatione mea, et conturbatus sum a voce inimici, et a tribulatione peccatoris. Quoniam declinaverunt in me iniquitates, et in ira molesti erant mihi. Cor meum conturbatum est in me, et formido mortis cecidit super me. Timor et tremor venerunt super me, et contexerunt me tenebræ. Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, et volabo, et requiescam? Ecce elongavi fugiens, et mansi in

solitudine. Exspectabam eum qui salvum me fecit a pusillanimitate spiritus, et tempestate. Præcipita, Domine; divide linguas eorum: quoniam vidi iniquitatem et contradictionem in civitate. Die ac nocte circumdabit eam super muros ejus iniquitas; et labor in medio ejus, et iniquitia: et non defecit de plateis ejus usura et dolus. Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utique. Et si is qui oderat me super me magna locutus fuisset, abscondisse me forsitan ab eo. Tu vero homo unanimis, dux meus, et notus meus: qui simul tecum dulces capiebas cibos; in domo Dei ambulavimus cum consensu. Veniat mors super illos, et descendant in infernum viventes: quoniam nequitia in habitaculis eorum, in medio eorum. Ego autem ad Deum clamavi, et Dominus salvabit me. Vespere, et

mane, et meridie, narrabo, et annuntiabo; et exaudiet vocem meam. Redimet in pace animam meam ab his qui appropinquant mihi: quoniam inter multos erant mecum. Exaudiet Deus, et humiliabit illos, qui est ante sæcula. Non enim est illis commutatio, et non timuerunt Deum. Extendit manum suam in retribuendo; contaminaverunt testamentum ejus: divisi sunt ab ira vultus ejus, et appropinquavit cor illius. Molliiti sunt sermones ejus super oleum; et ipsi sunt jacula. Jaeta super Dominum curam tuam, et ipse te enutriet; non dabit in æternum fluctuationem justo. Tu vero, Deus, deduces eos in puteum interitus. Viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos; ego autem sperabo in te, Domine.

AD SEXTAM

Psalmus 55

Psalmus 56

In finem, pro populo qui a sanctis longe factus est. David in tituli inscriptionem, cum tenuerunt eum Allophyli in Geth. Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo; tota die impugnans, tribulavit me. Concucaverunt me inimici mei tota die, quoniam multi bellantes adversum me. Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo. In Deo laudabo sermones meos; in Deo speravi: non timebo quid faciat mihi caro. Tota die verba mea execrabantur; adversum me omnes cogitationes eorum in malum. Inhabitabunt, et abscondent; ipsi calcaneum meum observabunt. Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos; in ira populos confringes. Deus, vitam meam annuntiavi tibi; posuisti lacrimas meas in conspectu tuo, sicut et in promissione tua: tunc convertentur inimici mei retrorsum. In quacumque die invocavero te, ecce cognovi quoniam Deus meus es. In Deo laudabo verbum; in Domino laudabo sermonem. In Deo speravi: non timebo quid faciat mihi homo. In me sunt, Deus, vota tua, quæ reddam, laudationes tibi: quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu, ut placeam coram Deo in lumine viventium.

In finem, ne disperdas. David in tituli inscriptionem, cum fugeret a facie Saul in speluncam. Miserere mei, Deus, miserere mei, quoniam in te confidit anima mea. Et in umbra alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas. Clamabo ad Deum altissimum, Deum qui beneficit mihi. Misit de caelo, et liberavit me; dedit in opprobrium conculcantes me. Misit Deus misericordiam suam et veritatem suam, et eripuit animam meam de medio catulorum leonum. Dormivi conturbatus. Filii hominum dentes eorum arma et sagittæ, et lingua eorum gladius acutus. Exaltare super caelos, Deus, et in omnem terram gloria tua. Laqueum paraverunt pedibus meis, et incurvaverunt animam meam. Foderunt ante faciem meam foveam, et inciderunt in eam. Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum; cantabo, et psalmum dicam. Exsurge, gloria mea; exsurge, psalterium et cithara: exsurgam diluculo. Confitebor tibi in populis, Domine, et psalmum dicam tibi in gentibus: quoniam magnificata est usque ad caelos misericordia tua, et usque ad nubes veritas tua. Exaltare super caelos, Deus, et super omnem terram gloria tua.

Psalmus 57

In finem, ne disperdas. David in tituli inscriptionem. Si vere utique iustitiam loquimini, recta judecate, filii hominum. Etenim in corde iniquitates operamini; in terra iustitias manus vestræ concinnant. Alienati sunt peccatores a vulva; erraverunt ab utero: locuti sunt falsa. Furor illis secundum similitudinem serpentis, sicut aspidis surda et obturantis aures suas, quæ non exaudiens vocem incantantium, et benefici incan-

tantis sapienter. Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum; molas leonum confringet Dominus. Ad nihilum devenient tamquam aqua decurrentis; intendit arcum suum donec infirmen- tur. Sicut cera quæ fluit auferentur; supercede- cit ignis, et non viderunt solem. Priusquam intel- ligent spinæ vestræ rhamnum, sicut viventes sic in ira absorbet eos. Lætabitur iustus cum viderit vindictam; manus suas lavabit in sanguine pecca- toris. Et dicit homo: Si utique est fructus justo, utique est Deus judicans eos in terra.

AD NONAM

Psalmus 58

In finem, ne disperdas. David in tituli inscriptionem, quando misit Saul et custodivit domum ejus ut eum interficeret. Eripe me de ini- micis meis, Deus meus, et ab insurgentibus in me libera me. Eripe me de operantibus iniquita- tem, et de viris sanguinum salva me. Quia ecce ceperunt animam meam; irruerunt in me fortis. Neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domine; sine iniquitate cucurri, et direxi. Ex- surge in occursum meum, et vide: et tu, Domine Deus virtutum, Deus Israël, intende ad visitan- das omnes gentes: non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem. Convertentur ad vespe- ram, et famem patientur ut canes: et circuibunt civitatem. Ecce loquentur in ore suo, et gladius in labiis eorum: quoniam quis audivit? Et tu, Domine, deridebis eos; ad nihilum deduces om- nes gentes. Fortitudinem meam ad te custodi- am, quia, Deus, susceptor meus es: Deus meus misericordia ejus præveniet me. Deus ostendet mihi super inimicos meos: ne occidas eos, nequando obliscantur populi mei. Disperge illos in virtute tua, et depone eos, protector meus, Domine: delictum oris eorum, sermonem labiorum ipso- rum; et comprehendantur in superbia sua. Et de execratione et mendacio annuntiabantur in consummatione: in ira consummationis, et non erunt. Et scient quia Deus dominabitur Jacob, et finium terræ. Convertentur ad vesperam, et famem patientur ut canes: et circuibunt civita- tem. Ipsi dispergentur ad manducandum; si

vero non fuerint saturati, et murmurabunt. Ego autem cantabo fortitudinem tuam, et exsultabo mane misericordiam tuam: quia factus es suscep- tor meus, et refugium meum in die tribulationis meæ. Adjutor meus, tibi psallam, quia Deus su- sceptor meus es; Deus meus, misericordia mea.

Psalmus 59

In finem, pro his qui immutabuntur, in tituli inscriptionem ipsi David, in doctrinam, cum succedit Mesopotamiam Syriæ et Sobal, et con- vertit Joab, et percussit Idumæam in valle Salinarum duodecim millia. Deus, repulisti nos, et destruxisti nos; iratus es, et misertus es nobis. Commovisti terram, et conturbasti eam; sana contritiones ejus, quia commota est. Ostendisti populo tuo dura; potasti nos vino compunctionis. Dediti metuentibus te significationem, ut fugiant a facie arcus; ut liberentur dilecti tui. Sal- vum fac dextera tua, et exaudi me. Deus locutus est in sancto suo: lætabor, et partibor Sichimam; et convalem tabernaculorum metibor. Meus est Galaad, et meus est Manasses; et Ephraim fortitudo capititis mei. Juda rex meus; Moab olla spei meæ. In Idumæam extendam calceamentum meum: mihi alienigenæ subditi sunt. *Quis* deducet me in civitatem munitam? quis deducet me usque in Idumæam? nonne tu, Deus, qui re- pulisti nos? et non egredieris, Deus, in virtutibus nostris? Da nobis auxilium de tribulatione, quia vana salus hominis. In Deo faciemus virtutem; et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

AD VESPERAS

Psalmus 127

Canticum graduum. Beati omnes qui timent Dominum, qui ambulant in viis ejus. Labores manuum tuarum quia manducabis: beatus es, et bene tibi erit. Uxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tuæ; filii tui sicut novellæ olivarum in circuitu mensæ tuæ. Ecce sic benedicitur homo qui timet Dominum. Benedicat tibi Dominus ex Sion, et videas bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tuæ. Et videas filios filiorum tuorum: pacem super Israël.

Psalmus 128

Canticum graduum. Sæpe expugnaverunt me a juventute mea, dicat nunc Israël; sæpe expugnaverunt me a juventute mea: etenim non potuerunt mihi. Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores; prolongaverunt iniquitatem suam. Dominus iustus concidit cervices peccatorum. Confundantur, et convertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion. Fiant sicut foenum tectorum, quod priusquam evellatur exaruit: de quo non implevit manum suam qui metit, et simum suum qui manipulos colligit. Et non dixerunt qui præteribant: Benedictio Domini super vos. Benediximus vobis in nomine Domini.

Psalmus 129

Canticum graduum. De profundis clamavi ad te, Domine; Domine, exaudi vocem meam. Fiant aures tuæ intendentis in vocem deprecationis meæ. Si iniquitates observaveris, Domine, Domine, quis sustinebit? Quia apud te propitatio est; et propter legem tuam sustinui te, Domine. Sustinuit anima mea in verbo ejus: speravit anima mea in Domino. A custodia matutina usque ad noctem, speret Israël in Domino. Quia apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio. Et ipse redimet Israël ex omnibus iniquitatibus ejus.

Psalmus 130

Canticum graduum David. Domine, non est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei, neque ambulavi in magnis, neque in mirabilibus super me. Si non humiliiter sentiebam, sed exaltavi animam meam: sicut ablatus est super matre sua, ita retributio in anima mea. Speret Israël in Domino, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Psalmus 131

Canticum graduum. Memento, Domine, David, et omnis mansuetudinis ejus: sicut juravit Domino; votum vovit Deo Jacob: Si introiero in tabernaculum domus meæ; si ascendero in leatum strati mei; si dedero somnum oculis meis, et palpebris meis dormitionem, et requiem temporibus meis, donec inveniam locum Domino, tabernaculum Deo Jacob. Ecce audivimus eam in Ephrata; invenimus eam in campus silvæ. Introibimus in tabernaculum ejus; adorabimus in loco ubi steterunt pedes ejus. Surge, Domine, in requiem tuam, tu et arca sanctificationis tuæ. Sacerdotes tui induantur iustitiam, et sancti tui exsultent. Propter David servum tuum non avertas faciem christi tui. Juravit Dominus David veritatem, et non frustrabitur eam: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Si custodierint filii tui testamentum meum, et testimonia mea hæc quæ docebo eos, et filii eorum usque in sæculum sedebunt super sedem tuam. Quoniam elegit Dominus Sion: elegit eam in habitationem sibi. Hæc requies mea in sæculum sæculi; hic habitabo, quoniam elegi eam. Vidi eam benedicens benedicam; pauperes ejus saturabo panibus. Sacerdotes ejus induam salutari, et sancti ejus exultatione exultabunt. Illuc producam cornu David; paravi lucernam christo meo. Inimicos ejus induam confusione; super ipsum autem effloredit sanctificatio mea.

Canticum B. Mariae Virginis, in pagina 81, "Magnificat," dicitur.

AD COMPLETORIUM

Pro modo ad Completorium orandum, vide paginam 78.

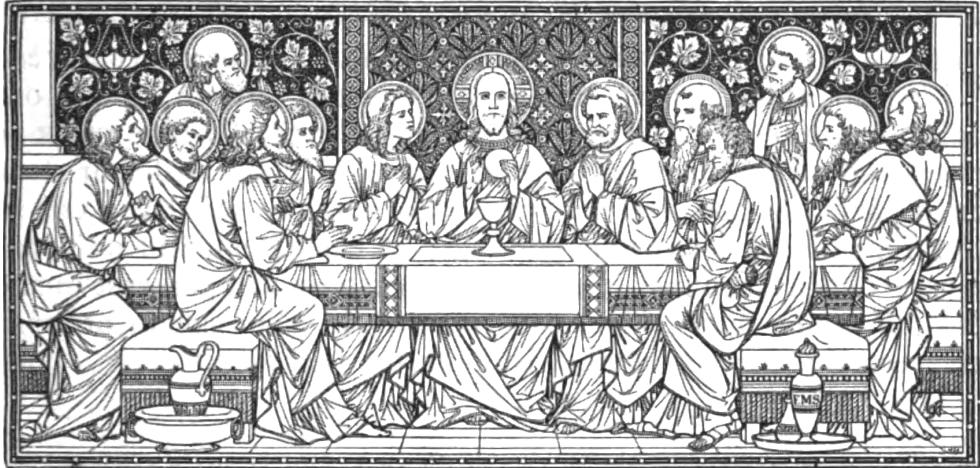
Psalmus 33

Davidi, cum immutavit vultum suum coram Achimelech, et dimisit eum, et abiit. Benedicam Dominum in omni tempore; semper laus ejus in ore meo. In Domino laudabitur anima mea: audiant mansueti, et lætentur. Magnificate Dominum mecum, et exalteamus nomen ejus in idipsum. Exquisivi Dominum, et exaudivit me; et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me. Accedite ad eum, et illuminamini; et facies vestræ non confundentur. Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum, et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum. Immittet angelus Domini in circuitu timentium eum, et eripiet eos. Gustate et videte quoniam suavis est Dominus; beatus vir qui sperat in eo. Timete Dominum, omnes sancti ejus, quoniam non est inopia timentibus eum. Divites egerunt, et esurierunt; inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono. Venite, filii; audite me: timorem Domini docebo vos. Quis est homo qui vult vitam; diligit dies videre bonos? Prohibe linguam tuam a malo, et labia tua ne loquantur dolum. Diverte a malo, et fac bonum; inquire pacem, et persequere eam. Oculi Domini super justos, et aures ejus in preces eorum. Vultus autem Domini super facientes mala, ut perdat de terra memoriam eorum. Clamaverunt justi, et Domi-

nus exaudivit eos; et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos. Juxta est Dominus iis qui tribulato sunt corde, et humiles spiritu salvabit. Multæ tribulationes justorum; et de omnibus his liberabit eos Dominus. Custodit Dominus omnia ossa eorum: unum ex his non conteretur. Mors peccatorum pessima; et qui oderunt justum delinquent. Redimet Dominus animas servorum suorum, et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Psalmus 60

In finem. In hymnis David. Exaudi, Deus, deprecationem meam; intende orationi meæ. A finibus terræ ad te clamavi, dum anxiaretur cor meum; in petra exaltasti me. Deduxisti me, quia factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici. Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula; protegar in velamento alarum tuarum. Quoniam tu, Deus meus, exaudiisti orationem meam; dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum. Dies super dies regis adjicies; annos ejus usque in diem generationis et generationis. Permanet in æternum in conspectu Dei: misericordiam et veritatem ejus quis requiret? Sic psalmmum dicam nomini tuo in sæculum sæculi, ut reddam vota mea de die in diem.

FERIA QUINTA

AD MATUTINUM

Psalmus 61

Psalmus 65

In finem, pro Idithun. Psalmus David. Nonne
Deo subiecta erit anima mea? ab ipso enim
salutare meum. Nam et ipse Deus meus et saluta-
ris meus; susceptor meus, non movebor amplius.
Quousque irruitis in hominem? interficitis uni-
versi vos, tamquam parieti inclinato et maceriae
depulsae. Verumtamen pretium meum cogitave-
runt repellere; cucurri in siti: ore suo benedice-
bant, et corde suo maledicebant. Verumtamen
Deo subiecta esto, anima mea, quoniam ab ipso
patientia mea: quia ipse Deus meus et salvator
meus, adjutor meus, non emigrabo. In Deo sa-
lutare meum et gloria mea; Deus auxilii mei, et
spes mea in Deo est. Sperate in eo, omnis con-
gregatio populi; effundite coram illo corda vestra:
Deus adjutor noster in aeternum. Verumtamen
vani filii hominum, mendaces filii hominum in
stateris, ut decipient ipsi de vanitate in idipsum.
Nolite sperare in iniuitate, et rapinas nolite con-
cupiscere; divitiæ si affluant, nolite cor apponere.
Semel locutus est Deus; duo haec audivi: quia
potestas Dei est, et tibi, Domine, misericordia:
quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

In finem. Canticum psalmi resurrectionis. Jubile
late Deo, omnis terra; psalmum dicite nomini
ejus; date gloriam laudi ejus. Dicite Deo: Quam
terribilia sunt opera tua, Domine! in multitudi-
ne virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui. Om-
nis terra adoret te, et psallat tibi; psalmum dicat
nomini tuo. Venite, et videte opera Dei: terribi-
lis in consiliis super filios hominum. Qui con-
vertit mare in aridam; in flumine pertransibunt
pede: ibi lætabimur in ipso. Qui dominatur in
virtute sua in aeternum; oculi ejus super gentes
respiquent: qui exasperant non exaltentur in se-
metipsis. Benedicite, gentes, Deum nostrum, et
auditam facite vocem laudis ejus: qui posuit ani-
mam meam ad vitam, et non dedit in commoti-
onem pedes meos. Quoniam probasti nos, Deus;
igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueum; posuisti tribulationes
in dorso nostro; imposuisti homines super ca-
pita nostra. Transivimus per ignem et aquam,
et eduxisti nos in refrigerium. Introibo in do-
mum tuam in holocaustis; reddam tibi vota mea
quaæ distinxerunt labia mea: et locutum est os
meum in tribulatione mea. Holocausta medul-

lata offeram tibi, cum incenso arietum; offeram tibi boves cum hircis. Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum, quanta fecit animæ meæ. Ad ipsum ore meo clamavi, et exaltavi sub lingua mea. Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudiet Dominus. Propterea exaudivit Deus, et attendit voci deprecationis meæ. Benedictus Deus, qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

Psalmus 67

In finem. Psalmus cantici ipsi David. Exsurgat Deus, et dissipentur inimici ejus; et fugiant qui oderunt eum a facie ejus. Sicut deficit fumus, deficiant; sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei. Et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei, et delecentur in lætitia. Cantate Deo; psalmum dicite nomini ejus: iter facite ei qui ascendit super occasum. Dominus nomen illi; exultate in conspectu ejus. Turbabantur a facie ejus, patris orphanorum, et judicis viduarum; Deus in loco sancto suo. Deus qui inhabitare facit unius moris in domo; qui educit vincitos in fortitudine, similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulchris. Deus, cum egrediereris in conspectu populi tui, cum pertransires in deserto, terra mota est, etenim cæli distillaverunt, a facie Dei Sinai, a facie Dei Israël. Pluviam voluntariam segregabis, Deus, hæreditati tuæ; et infirmata est, tu vero perfecisti eam. Animalia tua habitabunt in ea; parasti in dulcedine tua pauperi, Deus. Dominus dabit verbum evangelizantibus, virtute multa. Rex virtutum dilecti, dilecti; et speciei domus dividere spolia. Si dormiatis inter medios clerros, pennæ columbæ deargentatae, et posteriora dorsi ejus in pallore auri. Dum discernit cælestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon. Mons Dei, mons pinguis: mons coagulatus, mons pinguis. Ut quid suspicamini, montes coagulatos? mons in quo beneplacitum est Deo habitare in eo; etenim Dominus habitabit in finem. Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium; Dominus in eis in Sina, in sancto. Ascendisti in altum, cepisti captivitatem, acceperisti dona

in hominibus; etenim non credentes inhabita-re Dominum Deum. Benedictus Dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis Deus salu-tarium nostrorum. Deus noſter, Deus salvos faciendi; et Domini, Domini exitus mortis. Ve-rumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum, verticem capilli perambulantium in de-lictis suis. Dixit Dominus: Ex Basan convertam, convertam in profundum maris: ut intingatur pes tuus in sanguine; lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso. Viderunt ingressus tuos, Deus, ingressus Dei mei, regis mei, qui est in sancto. Prævenerunt principes conjuncti psallentibus, in medio juvencularum tympanistriarum. In ecclesiis benedicite Deo Domino de fontibus Israël. Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis excessu; principes Juda, duces eorum; principes Zabulon, principes Nephthali. Manda, Deus, virtuti tuæ; confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis. A templo tuo in Jerusalem, tibi offerent reges munera. Increpa feras arundinis; congregatio taurorum in vaccis populorum: ut excludant eos qui probati sunt argento. Dissipa gentes qua bella volunt. Venient legati ex Ægypto; Æthiopia præveniet manus ejus Deo. Regna terræ, can-tate Deo; psallite Domino; psallite Deo. Qui ascendit super cælum cæli, ad orientem: ecce dabit voci suæ vocem virtutis. Date gloriam Deo super Israël; magnificentia ejus et virtus ejus in nubibus. Mirabilis Deus in sanctis suis; Deus Israël ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suæ. Benedictus Deus!

Psalmus 68

In finem, pro iis qui commutabuntur. David. Salvum me fac, Deus, quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam. Infixus sum in limo profundi et non est substantia. Veni in altitudinem maris, et tempestas demersit me. La-boravi clamans, raucae factæ sunt fauces meæ; defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum. Multiplicati sunt super capillos capitis mei qui oderunt me gratis. Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei injuste; qua non rapui, tunc exsolvebam. Deus, tu scis insipientiam meam;

et delicta mea a te non sunt abscondita. Non erubescant in me qui exspectant te, Domine, Domine virtutum; non confundantur super me qui querunt te, Deus Israël. Quoniam propter te sustinui opprobrium; operuit confusio faciem meam. Extraneus factus sum fratribus meis, et peregrinus filii matris meæ. Quoniam zelus domus tuæ comedit me, et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me. Et operui in jejuno animam meam, et factum est in opprobrium mihi. Et posui vestimentum meum cilicium; et factus sum illis in parabolam. Adversum me loquebantur qui sedebant in porta, et in me psallebant qui bibebant vinum. Ego vero orationem meam ad te, Domine; tempus beneplaciti, Deus. In multitudine misericordia tuæ, exaudi me in veritate salutis tuæ. Eripe me de luto, ut non infigar; libera me ab iis qui oderunt me, et de profundis aquarum. Non me demergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profundum, neque urgeat super me puteus os suum. Exaudi me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua; secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me. Et ne avertas faciem tuam a puero tuo; quoniam tribulor, velociter exaudi me. Intende animæ meæ, et libera eam; propter inimicos meos, eripe me. Tu scis improperium meum, et confusionem meam, et reverentiam meam; in conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me. Improperium exspectavit cor meum et miseriam: et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit; et qui consolaretur, et non inveni. Et dederunt in escam meam fel, et in siti mea po-

taverunt me aceto. Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, et in retributions, et in scandalum. Obscurerunt oculi eorum, ne videant, et dorsum eorum semper incurva. Effunde super eos iram tuam, et furor iræ tuæ comprehendat eos. Fiat habitatio eorum deserta, et in tabernaculis eorum non sit qui inhabet. Quoniam quem tu percussisti persecuti sunt, et super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Appone iniquitatem super iniquitatem eorum, et non intrent in justitiam tuam. Deleantur de libro viventium, et cum justis non scribantur. Ego sum pauper et dolens; salus tua, Deus, suscepit me. Laudabo nomen Dei cum cantico, et magnificabo eum in laude: et placebit Deo super vitulum novellum, cornua producentem et ungulas. Videant pauperes, et lætentur; quærите Deum, et vivet anima vestra: quoniam exaudivit pauperes Dominus, et vincitos suos non despexit. Laudent illum cœli et terra; mare, et omnia reptilia in eis. Quoniam Deus salvam faciet Sion, et ædificabuntur civitates Juda, et inhabitabunt ibi, et hæreditate acquirent eam. Et semen servorum ejus possidebit eam; et qui diligunt nomen ejus habitabunt in ea.

In dominica in albis, Pentecostes, et Resurrectionis; in dominicis II classis, exceptis ex Septuagesima usque ad Resurrectionem; in omnibus festis; per octavas Nativitatis, Paschatis, et Pentecostes, et in feriis temporis natalicii et paschalibus; et in vigiliis Ascensionis et Pentecostes, hymnus Te Deum, in pagina 80, dicitur.

AD LAUDES

Psalmus 97

(*Nisi in Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale*)
Psalmus ipsi David. Cantate Domino cantum cum novum, quia mirabilia fecit. Salvavit sibi dextera ejus, et brachium sanctum ejus. Notum fecit Dominus salutare suum; in conspectu gentium revelavit justitiam suam. Recordatus est misericordia suæ, et veritatis suæ domui Israël. Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri.

Jubilate Deo, omnis terra; cantate, et exsultate, et psallite. Psallite Domino in cithara; in cithara et voce psalmi; in tubis duilibus, et voce tubæ corneæ. Jubilate in conspectu regis Domini: moveatur mare, et plenitudo ejus; orbis terrarum, et qui habitant in eo. Flumina plaudent manu; simul montes exsultabunt a conspectu Domini: quoniam venit judicare terram. Judicabit orbem terrarum in justitia, et populos in æquitate.

Psalmus 50

(In Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

In finem. Psalmus David, cum venit ad eum Nathan propheta, quando intravit ad Bethsabee. Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam; et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam. Amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, et peccatum meum contra me est semper. Tibi soli peccavi, et malum coram te feci; ut iustificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, et in peccatis concepit me mater mea. Ecce enim veritatem dilexisti; incerta et occulta sapientia tua manifestasti mihi. Asperges me hyssopo, et mundabor; lavabis me, et super nivem dealabor. Auditui meo dabis gaudium et laetitiam, et exultabunt ossa humiliata. Averte faciem tuam a peccatis meis, et omnes iniquitates meas dele. Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum rectum innova in visceribus meis. Ne projicias me a facie tua, et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. Redde mihi laetitiam salutaris tui, et spiritu principali confirma me. Docebo iniquos vias tuas, et impii ad te convertentur. Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae, et exultabit lingua mea iustitiam tuam. Domine, labia mea aperies, et os meum annuntiabit laudem tuam. Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique; holocaustis non delectaberis. Sacrificium Deo spiritus contribulatus; cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies. Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion, ut aedificantur muri Jerusalēm. Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes et holocausta; tunc imponent super altare tuum vitulos.

Psalmus 89

O ratio Moysi, hominis Dei. Domine, refugium factus es nobis a generatione in generationem. Priusquam montes fierent, aut formaretur terra et orbis, a saeculo et usque in saeculum

tu es, Deus. Ne avertas hominem in humilitatem: et dixisti: Convertimini, filii hominum. Quoniam mille anni ante oculos tuos tamquam dies hesterna quae præteriit: et custodia in nocte quae pro nihilo habentur, eorum anni erunt. Mane sicut herba transeat; mane floreat, et transeat; vesperi decidat, induret, et arescat. Quia defecimus in ira tua, et in furore tuo turbati sumus. Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo; saeculum nostrum in illuminatione vultus tui. Quoniam omnes dies nostri defecerunt, et in ira tua defecimus. Anni nostri sicut aranea meditabuntur; dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni. Si autem in potentibus octoginta anni, et amplius eorum labor et dolor; quoniam supervenit mansuetudo, et corripiemur. Quis novit potestatem irae tuæ, et prætimore tuo iram tuam dinumerare? Dexteram tuam sic notam fac, et eruditos corde in sapientia. Convertere, Domine; usquequo? et deprecabilis esto super servos tuos. Repleti sumus mane misericordia tua; et exultavimus, et delectati sumus omnibus diebus nostris. Laetati sumus pro diebus quibus nos humiliasti; annis quibus vidimus mala. Respice in servos tuos et in opera tua, et dirige filios eorum. Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et opera manuum nostrarum dirige super nos, et opus manuum nostrarum dirige.

Psalmus 35

In finem. Servo Domini ipsi David. Dixit in iustus ut delinquit in semetipso: non est timor Dei ante oculos ejus. Quoniam dolose egit in conspectu ejus, ut inveniatur iniquitas ejus ad odium. Verba oris ejus iniquitas, et dulus; noluit intelligere ut bene ageret. Iniquitatem meditatus est in cubili suo; astitit omni via non bonae: malitiam autem non odivit. Domine, in celo misericordia tua, et veritas tua usque ad nubes. Iustitia tua sicut montes Dei; judicia tua abyssus multa. Homines et jumenta salvabis, Domine, quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam, Deus. Filii autem hominum in tegmine alarum tuarum sperabunt. Inebriabun-

tur ab ubertate domus tuæ, et torrente voluptatis tuæ potabis eos: quoniam apud te est fons vitae, et in lumine tuo videbimus lumen. Prætende misericordiam tuam scientibus te, et justitiam tuam his qui recto sunt corde. Non veniat mihi pes superbiæ, et manus peccatoris non moveat me. Ibi cederunt qui operantur iniquitatem; expulsi sunt, nec potuerunt stare.

Canticum Jeremiæ

Jer 31:10-14 (Nisi in Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

Audite verbum Domini, gentes, et annuntiate in insulis quæ procul sunt, et dicite: Qui dispersit Israël congregabit eum, et custodiet eum sicut paſtor gregem suum. Redemit enim Dominus Jacob, et liberavit eum de manu potentioris. Et venient, et laudabunt in monte Sion: et confluent ad bona Domini, super frumento, et vino, et oleo, et foetu pecorum et armentorum: eritque anima eorum quasi hortus irriguus, et ultra non esurient. Tunc lætabitur virgo in choro, juvenes et senes simul: et convertam luctum eorum in gaudium, et consolabor eos, et lætificabo a dolore suo. Et inebriabo animam sacerdotum pinguedine, et populus meus bonis meis adimplebitur, ait Dominus.

Canticum Moysis

Ex 15:1-19 (In Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

Tunc cecinit Moyses et filii Israël carmen hoc Domino, et dixerunt: Cantemus Domino: gloriose enim magnificatus est, equum et ascensorem dejicit in mare. Fortitudo mea, et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem: iste Deus meus, et glorificabo eum: Deus patris mei, et exaltabo eum. Dominus quasi vir pugnator, Omnipotens nomen ejus, currus Pharaonis et exercitum ejus proicit in mare: electi principes ejus submersi sunt in mari Rubro. Abyssi operuerunt eos; descenderunt in profundum quasi lapis. Dextera tua, Domine, magnifica est in fortitudine: dextera tua, Domine, percussit inimicum.

Et in multitudine gloriae tuæ deposuisti adversarios tuos: misisti iram tuam, quæ devoravit eos sicut stipulam. Et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquæ: stetit unda fluens, congregata sunt abyssi in medio mari. Dixit inimicus: Persequar et comprehendam, dividam spolia, implebitur anima mea: evaginabo gladium meum, interficiet eos manus mea. Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus. Quis similis tui in fortibus, Domine? quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia? Extendisti manum tuam, et devoravit eos terra. Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti: et portasti eum in fortitudine tua, ad habitaculum sanctum tuum. Ascenderunt populi, et irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores Philisthiim. Tunc conturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor: obrieguerunt omnes habitatores Chanaan. Irruat super eos formido et pavor, in magnitudine brachii tui: fiant immobiles quasi lapis, donec pertranseat populus tuus, Domine, donec pertranseat populus tuus iste, quem possedisti. Introduces eos, et plantabis in monte hereditatis tuæ, firmissimo habitaculo tuo quod operatus es, Domine: sanctuarium tuum, Domine, quod firmaverunt manus tuæ. Dominus regnabit in æternum et ultra. Ingressus est enim eques Pharaon cum curribus et equitibus ejus in mare: et reduxit super eos Dominus aquas maris: filii autem Israël ambulaverunt per siccum in medio ejus.

Psalmus 146

Alleluja. Laudate Dominum, quoniam bonus est psalmus; Deo nostro sit jucunda, decoraque laudatio. Aedificans Jerusalem Dominus, dispersiones Israëlis congregabit: qui sanat contritos corde, et alligat contritiones eorum; qui numerat multitudinem stellarum, et omnibus eis nomina vocat. Magnus Dominus noster, et magna virtus ejus, et sapientiae ejus non est numerus. Suscipiens mansuetos Dominus; humilians autem peccatores usque ad terram. Praecinite Domino in confessione; psallite Deo nostro in

cithara. Qui operit cælum nubibus, et parat terræ pluviam; qui producit in montibus foenum, et herbam servituti hominum; qui dat jumentis escam ipsorum, et pullis corvorum invocantibus eum. Non in fortitudine equi voluntatem habet.

bit, nec in tibiis viri beneplacitum erit ei. Beneplacitum est Domino super timentes eum, et in eis qui sperant super misericordia ejus.

Canticum Zachariæ, in pagina 80, “Benedictus Dominus,” dicitur.

AD PRIMAM

Psalmus 22

Psalmus David. Dominus regit me, et nihil mihi deerit: in loco pascuæ, ibi me collocavit. Super aquam refectionis educavit me; animam meam convertit. Deduxit me super semitas iustitiae propter nomen suum. Nam etsi ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu tecum es. Virga tua, et baculus tuus, ipsa me consolata sunt. Paraſti in conspectu meo mensam adversus eos qui tribulant me; impinguasti in oleo caput meum: et calix meus inebrians, quam præclarus est! Et misericordia tua subsequetur me omnibus diebus vitæ meæ; et ut inhabitem in domo Domini in longitudinem dierum.

Psalmus 71

Psalmus, in Salomonem. Deus, judicium tuum regi da, et iustitiam tuam filio regis; judicare populum tuum in iustitia, et pauperes tuos in judicio. Suscipient montes pacem populo, et colles iustitiam. Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum, et humiliabit calumniatorem. Et permanebit cum sole, et ante lunam, in generatione et generationem. Descendet sicut pluvia in vellus, et sicut stillicidia

stillantia super terram. Orietur in diebus ejus iustitia, et abundantia pacis, donec auferatur luna. Et dominabitur a mari usque ad mare, et a flumine usque ad terminos orbis terrarum. Coram illo procident Æthiopes, et inimici ejus terram lingent. Reges Tharsis et insulæ munera offrent; reges Arabum et Saba dona adducent: et adorabunt eum omnes reges terræ; omnes gentes servient ei. Quia liberabit pauperem a potente, et pauperem cui non erat adjutor. Parcat pauperi et inopi, et animas pauperum salvas faciet. Ex usuris et iniuitate redimet animas eorum, et honorabile nomen eorum coram illo. Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiæ; et adorabunt de ipso semper, tota die benedicent ei. Et erit firmamentum in terra in summis montium; superextolletur super Libanum fructus ejus, et florebunt de civitate sicut foenum terræ. Sit nomen ejus benedictum in sæcula; ante solem permanet nomen ejus. Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ; omnes gentes magnificabunt eum. Benedictus Dominus Deus Israël, qui facit mirabilia solus. Et benedictum nomen maiestatis ejus in æternum, et replebitur maiestate ejus omnis terra. Fiat, fiat. Defecerunt laudes David, filii Jesse.

Prima concluditur ut in pagina 78.

AD TERTIAM

Psalmus 72

Psalmus Asaph. Quam bonus Israël Deus, his qui recto sunt corde! Mei autem pene moti sunt pedes, pene effusi sunt gressus mei: quia zelavi super iniquos, pacem peccatorum videns. Quia non est respectus morti eorum, et firmamentum in plaga eorum. In labore hominum non sunt, et cum hominibus non flagellabuntur. Ideo tenuit eos superbia; operti sunt iniquitate

et impietate sua. Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum; transierunt in affectum cordis. Cogitaverunt et locuti sunt nequitiam; iniquitatem in excelso locuti sunt. Posuerunt in cælum os suum, et lingua eorum transivit in terra. Ideo convertetur populus meus hic, et dies pleni inventur in eis. Et dixerunt: Quomodo scit Deus, et si est scientia in excelso? Ecce ipsi peccatores, et abundantes in sæculo obtinuerunt divitias. Et dixi: Ergo sine causa iustificavi cor meum, et

lavi inter innocentes manus meas, et fui flagellatus tota die, et castigatio mea in matutinis. Si dicebam: Narrabo sic; ecce nationem filiorum tuorum reprobavi. Existimabam ut cognoscerem hoc; labor est ante me: donec intrem in sanctuarium Dei, et intelligam in novissimis eorum. Verumtamen propter dolos posuisti eis; dejecisti eos dum allevarentur. Quomodo facti sunt in desolationem? subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam. Velut somnium surgentium, Domine, in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges. Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt;

AD SEXTAM

Psalmus 73

Intellectus Asaph. Ut quid, Deus, repulisti in finem, iratus est furor tuus super oves pascuae tuæ? Memor esto congregationis tuæ, quam possedisti ab initio. Redemisti virgam hæreditatis tuæ, mons Sion, in quo habitasti in eo. Leva manus tuas in superbias eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto! Et gloriati sunt qui oderunt te in medio solemnitatis tuæ; posuerunt signa sua, signa: et non cognoverunt sicut in exitu super summum. Quasi in silva ligerorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum; in securi et ascia dejecerunt eam. Incendebunt igni sanctuarium tuum; in terra polluerunt tabernaculum nominis tui. Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra. Signa nostra non vidimus; jam non est propheta; et nos non cognoscet amplius. Usquequo, Deus, improperabit inimicus? irritat adversarius nomen tuum in finem? Ut quid avertis manum tuam, et dexteram

et ego ad nihilum redactus sum, et nescivi: ut jumentum factus sum apud te, et ego semper tecum. Tenuisti manum dexteram meam, et in voluntate tua deduxisti me, et cum gloria suscepisti me. Quid enim mihi est in cælo? et a te quid volui super terram? Defecit caro mea et cor meum; Deus cordis mei, et pars mea, Deus in æternum. Quia ecce qui elongant se a te peribunt; perdidisti omnes qui fornicantur abs te. Mihi autem adhædere Deo bonum est; ponere in Domino Deo spem meam: ut annuntiem omnes prædicationes tuas in portis filiæ Sion.

AD NONAM

Psalmus 74

Memor esto congregatio tuæ, quam possedisti ab initio. Redemisti virgam hæreditatis tuæ, mons Sion, in quo habitasti in eo. Leva manus tuas in superbias eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto! Et gloriati sunt qui oderunt te in medio solemnitatis tuæ; posuerunt signa sua, signa: et non cognoverunt sicut in exitu super summum. Quasi in silva ligerorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum; in securi et ascia dejecerunt eam. Incendebunt igni sanctuarium tuum; in terra polluerunt tabernaculum nominis tui. Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra. Signa nostra non vidimus; jam non est propheta; et nos non cognoscet amplius. Usquequo, Deus, improperabit inimicus? irritat adversarius nomen tuum in finem? Ut quid avertis manum tuam, et dexteram

tuam de medio sinu tuo in finem? Deus autem rex noster ante sæcula: operatus est salutem in medio terræ. Tu confirmasti in virtute tua mare; contribulasti capita draconum in aquis. Tu confregisti capita draconis; dedisti eum escam populis Æthiopum. Tu diripisti fontes et torrentes; tu siccasti fluvios Ethan. Tuus est dies, et tua est nox; tu fabricatus es auroram et solem. Tu fecisti omnes terminos terræ; astatem et vertu plasasti ea. Memor esto hujus: inimicus improperavit Domino, et populus insipiens incitavit nomen tuum. Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, et animas pauperum tuorum ne obliscaris in finem. Respice in testamentum tuum, quia repleti sunt qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum. Ne avertatur humilis factus confusus; pauper et inops laudabunt nomen tuum. Exsurge, Deus, judica causam tuam; memor esto improperiorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt tota die. Ne obliscaris voices inimicorum tuorum: superbia eorum qui te oderunt ascendit semper.

AD NONAM

Psalmus 74

In finem, ne corrumpas. Psalmus cantici Asaph. Confitebimur tibi, Deus, confitebimur, et invocabimus nomen tuum; narrabimus mirabilia tua. Cum accepero tempus, ego iustitias judicabo. Liquefacta est terra et omnes qui ha-

bitant in ea: ego confirmavi columnas ejus. Dixi iniquis: Nolite inique agere: et delinquentibus: Nolite exaltare cornu: nolite extollere in altum cornu vestrum; nolite loqui adversus Deum iniquitatem. Quia neque ab oriente, neque ab occidente, neque a desertis montibus: quoniam

Deus judex est. Hunc humiliat, et hunc exaltat: quia calix in manu Domini vini meri, plenus misericordie. Et inclinavit ex hoc in hoc; verum tamen factum est exinanita: bibent omnes peccatores terrae. Ego autem annuntiabo in saeculum; cantabo Deo Jacob: et omnia cornua peccatorum confingam, et exaltabuntur cornua iusti.

Psalmus 75

In finem, in laudibus. Psalmus Asaph, cantum ad Assyrios. Notus in Iudea Deus; in Israelem magnum nomen ejus. Et factus est in pace locus ejus, et habitatio ejus in Sion. Ibi confregit potentias arcuum, scutum, gladium, et

bellum. Illuminans tu mirabiliter a montibus aeternis; turbati sunt omnes insipientes corde. Dormierunt somnum suum, et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis. Ab incamatione tua, Deus Jacob, dormitaverunt qui ascenderunt equos. Tu terribilis es; et quis resistet tibi? ex tunc ira tua. De celo auditum fecisti iudicium: terra tremuit et quievit cum exsurgere in iudicium Deus, ut salvos faceret omnes mansuetos terrae. Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi. Vovete et reddite Domino Deo vestro, omnes qui in circuitu ejus affertis munera: terribili, et ei qui aufert spiritum principum: terribili apud reges terrae.

AD VESPERAS

Psalmus 132

Canticum graduum David. Ecce quam bonum et quam jucundum, habitare fratres in unum! Sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron, quod descendit in oram vestimenti ejus; sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion. Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, et vitam usque in saeculum.

Psalmus 135

A lleluja. Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in aeternum misericordia ejus. Confitemini Deo deorum, quoniam in aeternum misericordia ejus. Confitemini Domino dominorum, quoniam in aeternum misericordia ejus. Qui facit miracula magna solus, quoniam in aeternum misericordia ejus. Qui fecit celos in intellectu, quoniam in aeternum misericordia ejus. Qui firmavit terram super aquas, quoniam in aeternum misericordia ejus. Qui fecit lumina magna, quoniam in aeternum misericordia ejus: solem in potestatem diei, quoniam in aeternum misericordia ejus; lunam et stellas in potestatem noctis, quoniam in aeternum misericordia ejus. Qui percussit Aegyptum cum primogenitis eorum, quoniam in aeternum misericordia ejus.

Qui eduxit Israelem de medio eorum, quoniam in aeternum misericordia ejus, in manu potenti et brachio excelso, quoniam in aeternum misericordia ejus. Qui divisit mare Rubrum in divisiones, quoniam in aeternum misericordia ejus; et eduxit Israelem per medium ejus, quoniam in aeternum misericordia ejus; et excussum Pharaonem et virtutem ejus in mari Rubro, quoniam in aeternum misericordia ejus. Qui traduxit populum suum per desertum, quoniam in aeternum misericordia ejus. Qui percussit reges magnos, quoniam in aeternum misericordia ejus; et occidit reges fortes, quoniam in aeternum misericordia ejus: Sehon, regem Amorrhiorum, quoniam in aeternum misericordia ejus; et Og, regem Basan, quoniam in aeternum misericordia ejus: et dedit terram eorum hereditatem, quoniam in aeternum misericordia ejus; hereditatem Israelem, servo suo, quoniam in aeternum misericordia ejus. Quia in humilitate nostra memor fuit nostri, quoniam in aeternum misericordia ejus; et redemit nos ab inimicis nostris, quoniam in aeternum misericordia ejus. Qui dat escam omni carni, quoniam in aeternum misericordia ejus. Confitemini Deo caeli, quoniam in aeternum misericordia ejus. Confitemini Domino dominorum, quoniam in aeternum misericordia ejus.

Psalmus 136

Psalmus 137

Psalmus David, Jeremiæ. Super flumina Babylonis illic sedimus et flevimus, cum recordarremur Sion. In salicibus in medio ejus suspendimus organa nostra: quia illic interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos, verba cantionum; et qui abduxerunt nos: Hymnum cantate nobis de canticis Sion. Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena? Si oblitus fuero tui, Jerusalem, oblivioni detur dextera mea. Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui; si non proposuero Jerusalem in principio lætitiae meæ. Memor esto, Domine, filiorum Edom, in die Jerusalem: qui dicunt: Exinanite, exinanite usque ad fundamentum in ea. Filia Babylonis misera! beatus qui retribuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis. Beatus qui tenebit, et allidet parvulos tuos ad petram.

Ipsi David. Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo, quoniam audiisti verba oris mei. In conspectu angelorum psallam tibi; adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo: super misericordia tua et veritate tua; quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum. In quacumque die invocavero te, exaudi me; multiplicabis in anima mea virtutem. Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terræ, quia audierunt omnia verba oris tui. Et cantent in viis Domini, quoniam magna est gloria Domini; quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit, et alta a longe cognoscit. Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me; et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua. Dominus retribuet pro me. Domine, misericordia tua in sæculum; opera manuum tuarum ne despicias.

Canticum B. Mariae Virginis, in pagina 8i, "Magnificat," dicitur.

AD COMPLETORIUM

Pro modo ad Completorium orandum, vide paginam 78.

Psalmus 69

In finem. Psalmus David in remembrance, quod salvum fecerit eum Dominus. Deus, in adjutorium meum intende; Domine, ad adjuvantum me festina. Confundantur, et revereantur, qui querunt animam meam. Avertantur retrorsum, et erubescant, qui volunt mihi mala; avertantur statim erubescentes qui dicunt mihi: Euge, euge! Exsultent et lætentur in te omnes qui querunt te; et dicant semper: Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum. Ego vero egenus et pauper sum; Deus, adjuva me. Adjutor meus et liberator meus es tu; Domine, ne moreris.

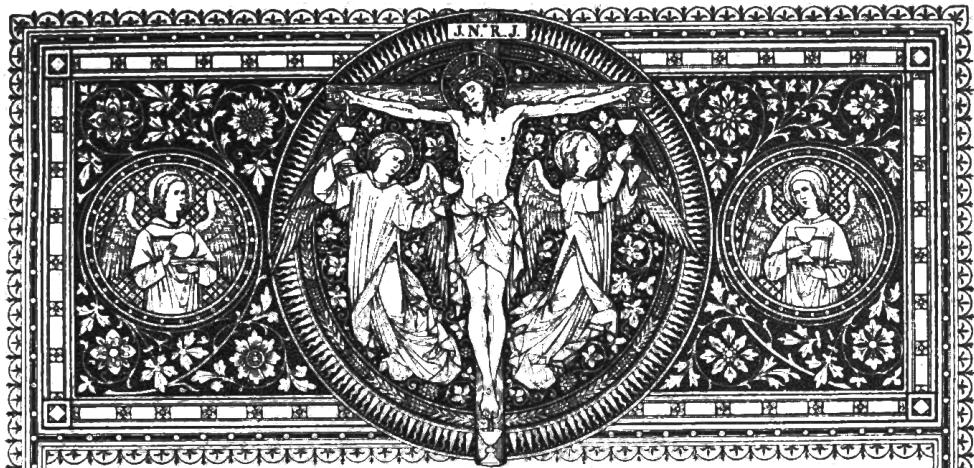
Psalmus 70

Psalmus David, filiorum Jonadab, et priorum captivorum. In te, Domine, speravi; non confundar in æternum. In iustitia tua libera me,

et eripe me: inclina ad me aurem tuam, et salva me. Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitum, ut salvum me facias: quoniam firmamentum meum et refugium meum es tu. Deus meus, eripe me de manu peccatoris, et de manu contra legem agentis, et iniqui: quoniam tu es patientia mea, Domine; Domine, spes mea a juventute mea. In te confirmatus sum ex utero; de ventre matris meæ tu es protector meus; in te cantatio mea semper. Tamquam prodigium factus sum multis; et tu adjutor fortis. Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam. Ne projicias me in tempore senectutis; cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me. Quia dixerunt inimici mei mihi, et qui custodiebant animam meam consilium fecerunt in unum, dicentes: Deus dereliquit eum: persequimini et comprehendite eum, quia non est qui eripiat. Deus, ne elongeris a me; Deus meus, in auxilium meum respice. Con-

fundantur et deficiant detrahentes animæ meæ; operiantur confusione et pudore qui quærunt mala mihi. Ego autem semper sperabo, et adjiciam super omnem laudem tuam. Os meum annuntiabit iustitiam tuam, tota die salutare tuum. Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potentias Domini; Domine, memorabor iustitiae tuæ solius. Deus, docuisti me a juventute mea; et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua. Et usque in senectam et senium, Deus, ne derelinquas me, donec annuntiem brachium tuum generationi omni quæ ventura est, potentiam tuam, et

iustitiam tuam, Deus, usque in altissima; quæ fecisti magnalia, Deus: quis similis tibi? Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas! et conversus vivificasti me, et de abyssis terræ iterum reduxisti me. Multiplicaisti magnificentiam tuam; et conversus consolatus es me. Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam, Deus; psallam tibi in cithara, sanctus Israël. Exultabunt labia mea cum cantavero tibi; et anima mea quam redemisti. Sed et lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam, cum confusi et reveriti fuerint qui quærunt mala mihi.

FERIA SEXTA

AD MATUTINUM

Psalmus 77

Intellectus Asaph. Attendite, popule meus, legem meam; inclinate aurem vestram in verba oris mei. Aperiam in parabolis os meum; loquar propositiones ab initio. Quanta audivimus, et cognovimus ea, et patres nostri narraverunt nobis. Non sunt occultata a filiis eorum in generatione altera, narrantes laudes Domini et virtutes ejus, et mirabilia ejus quæ fecit. Et suscitavit testimonium in Jacob, et legem posuit in Israël, quanta mandavit patribus nostris nota facere ea filii suis: ut cognoscat generatio altera: filii qui nascentur et exsurgent, et narrabunt filii suis, ut ponant in Deo spem suam, et non obliviouscantur operum Dei, et mandata ejus exquirant: ne fiant, sicut patres eorum, generatio prava et exasperans; generatio quæ non direxit cor suum, et non est creditus cum Deo spiritus ejus. Filii Ephrem, intendentes et mittentes arcum, conversi sunt in die belli. Non custodierunt testamentum Dei, et in lege ejus noluerunt ambulare. Et oblii sunt benefactorum ejus, et mirabilium ejus quæ ostendit eis. Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti, in campo Taneos. Interrupit mare, et perduxit eos, et statuit aquas

quasi in utre: et deduxit eos in nube diei, et tota nocte in illuminatione ignis. Interrupit petram in eremo, et adaquavit eos velut in abyso multa. Et eduxit aquam de petra, et deduxit tamquam flumina aquas. Et apposuerunt adhuc peccare ei; in iram excitaverunt Excelsum in inaquoso. Et tentaverunt Deum in cordibus suis, ut peterent escas animabus suis. Et male locuti sunt de Deo; dixerunt: Numquid poterit Deus parare mensam in deserto? quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt. Numquid et panem poterit dare, aut parare mensam populo suo? Ideo audivit Dominus et distulit; et ignis accensus est in Jacob, et ira ascendit in Israël: quia non crediderunt in Deo, nec speraverunt in salutari ejus. Et mandavit nubibus desuper, et januas cœli aperuit. Et pluit illis manna ad manducandum, et panem cœli dedit eis. Panem angelorum manducavit homo; cibaria misit eis in abundantia. Transtulit austrum de cœlo, et induxit in virtute sua africum. Et pluit super eos sicut pulverem carnes, et sicut arenam maris volatilia pennata. Et ceciderunt in medio castrorum eorum, circa tabernacula eorum. Et manducaverunt, et saturati

sunt nimis, et desiderium eorum attulit eis: non sunt fraudati a desiderio suo. Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum, et ira Dei ascendit super eos: et occidit pingues eorum, et electos Israël impedivit. In omnibus his peccaverunt adhuc, et non crediderunt in mirabilibus ejus. Et defecerunt in vanitate dies eorum, et anni eorum cum festinatione. Cum occideret eos, quæabant eum et revertebantur, et diluculo veniebant ad eum. Et rememorati sunt quia Deus adjutor est eorum, et Deus excelsus redemptor eorum est. Et dilexerunt eum in ore suo, et lingua sua mentiti sunt ei; cor autem eorum non erat rectum cum eo, nec fideles habiti sunt in testamento ejus. Ipse autem est misericors, et propitius fiet peccatis eorum, et non disperdet eos. Et abundavit ut averteret iram suam, et non accedit omnem iram suam. Et recordatus est quia caro sunt, spiritus vadens et non rediens. Quoties exacerbaverunt eum in deserto; in iram concitaverunt eum in inaquoso? Et conversi sunt, et tentaverunt Deum, et sanctum Israël exacerbaverunt. Non sunt recordati manus ejus, die qua redemit eos de manu tribulantibus: sicut posuit in Ægypto signa sua, et prodigia sua in campo Taneos; et convertit in sanguinem flumina eorum, et imbræ eorum, ne biberent. Misit in eos coenomyiam, et comedit eos, et ranam, et disperdidit eos; et dedit ærugini fructus eorum, et labores eorum locustæ; et occidit in grandine vineas eorum, et moros eorum in pruina; et tradidit grandini jumenta eorum, et possessionem eorum igni; misit in eos iram indignationis suæ, indignationem, et iram, et tribulationem, immissiones per angelos malos. Viam fecit semitæ iræ suæ: non pepercit a morte animabus eorum, et jumenta eorum in morte conclusit: et percussit omne primogenitum in terra Ægypti; primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham: et abstulit sicut oves populum suum, et perduxit eos tamquam gregem in deserto: et deduxit eos in spe, et non timuerunt, et inimicos eorum operuit mare. Et induxit eos in montem sanctificationis suæ, montem quem acquisivit dextera ejus; et ejicit a facie eorum gentes, et sorte divisit eis terram

in funiculo distributionis; et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israël. Et tentaverunt, et exacerbaverunt Deum excelsum, et testimonia ejus non custodierunt. Et averterunt se, et non servaverunt paupatum: quemadmodum patres eorum, conversi sunt in arcum pravum. In iram concitaverunt eum in collibus suis, et in sculptilibus suis ad æmulationem eum provocaverunt. Audivit Deus, et sprevit, et ad nihilum redegit valde Israël. Et repulit tabernaculum Silo, tabernaculum suum, ubi habitavit in hominibus. Et tradidit in captitatem virtutem eorum, et pulchritudinem eorum in manus inimici. Et conclusit in gladio populum suum, et hæreditatem suam sprevit. Juvenes eorum comedit ignis, et virgines eorum non sunt lamentatae. Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt, et viduæ eorum non plorabantur. Et excitatus est tamquam dormiens Dominus, tamquam potens crapulatus a vino. Et percussit inimicos suos in posteriora; opprobrium sempiternum dedit illis. Et repulit tabernaculum Joseph, et tribum Ephraim non elegit: sed elegit tribum Juda, montem Sion, quem dilexit. Et ædificavit sicut unicornium sanctificium suum, in terra quam fundavit in sæcula. Et elegit David, servum suum, et sustulit eum de gregibus ovium; de post foetantes accepit eum: pascere Jacob servum suum, et Israël hæreditatem suam. Et pavit eos in innocentia cordis sui, et in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Psalmus 78

Psalmus Asaph. Deus, venerunt gentes in hæreditatem tuam; polluerunt templum sanctum tuum; posuerunt Jerusalem in pomorum custodiā. Posuerunt morticina servorum tuorum escas volatilibus cæli; carnes sanctorum tuorum bestiis terræ. Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Jerusalem, et non erat qui sepeliret. Facti sumus opprobrium vicinis nostris; subsannatio et illusio his qui in circuitu nostro sunt. Usquequo, Domine, irasceris in finem? accendetur velut ignis zelus tuus? Ef-funde iram tuam in gentes quæ te non noverunt,

et in regna quæ nomen tuum non invocaverunt: quia comederunt Jacob, et locum ejus desolaverunt. Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum; cito anticipent nos misericordiæ tuæ, quia pauperes facti sumus nimis. Adjuva nos, Deus salutaris noster, et propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos: et propitijs esto peccatis nostris, propter nomen tuum. Ne forte dicant in gentibus: Ubi est Deus eorum? et innotescat in nationibus coram oculis nostris ultio sanguinis servorum tuorum qui effusus est. Introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum; secundum magnitudinem brachii tui posside filios mortificatorum: et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum; improprium ipsorum quod exprobraverunt tibi, Domine. Nos autem populus tuus, et oves pascuae tuæ, confitebimus tibi in sæculum; in generationem et generationem annuntiabimus laudem tuam.

Psalmus 80

In finem, pro torcularibus. Psalmus ipsi Asaph. Exsultate Deo adjutori nostro; jubilate Deo Jacob. Sumite psalmum, et date tympanum; psalterium jucundum cum cithara. Buccinate in neomenia tuba, in insigni die solemnitatis vestræ: quia præceptum in Israël est, et judicium Deo Jacob. Testimonium in Joseph posuit illud, cum exiret de terra Ægypti; linguam quam non noverat, audivit. Divertit ab oneribus dorsum ejus; manus ejus in cophino servierunt. In tribulatione invocasti me, et liberavi te. Exaudi vi te in abscondito tempestatis; probavi te apud aquam contradictionis. Audi, populus meus, et contestabor te. Israël, si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum. Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti. Dilata os tuum, et implebo illud. Et non audivit populus meus vocem meam, et Israël non intendit mihi. Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum; ibunt in adinventionibus suis. Si populus meus audisset me, Israël si in viis meis ambulasset, pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliasset, et super tribulantes eos misisset manum meam. Inimici

Domini mentiti sunt ei, et erit tempus eorum in sæcula. Et cibavit eos ex adipe frumenti, et de petra melle saturavit eos.

Psalmus 82

Canticum Psalmi Asaph. Deus, quis similis erit tibi? ne taceas, neque compescaris, Deus: quoniam ecce inimici tui sonuerunt, et qui oderunt te extulerunt caput. Super populum tuum malignaverunt consilium, et cogitaverunt adversus sanctos tuos. Dixerunt: Venite, et disperdamus eos de gente, et non memoretur nomen Israël ultra. Quoniam cogitaverunt unanimiter; simul adversum te testamentum disposuerunt: tabernacula Idumæorum et Ismaelitæ, Moab et Agareni, Gebal, et Ammon, et Amalec; alienigenæ cum habitantibus Tyrum. Etenim Assur venit cum illis: facti sunt in adjutorium filii Lot. Fac illis sicut Madian et Sisaræ, sicut Jabin in torrente Cisson. Disperierunt in Endor; facti sunt ut sterlus terræ. Pone principes eorum sicut Oreb, et Zeb, et Zebee, et Salmana: omnes principes eorum, qui dixerunt: Hæreditate possideamus sanctuarium Dei. Deus meus, pone illos ut rotam, et sicut stipulam ante faciem venti. Sicut ignis qui comburit silvam, et sicut flamma comburens montes, ita persequeris illos in tempestate tua, et in ira tua turbabis eos. Implege facies eorum ignominia, et querent nomen tuum, Domine. Erubescant, et conturbentur in sæculum sæculi, et confundantur, et pereant. Et cognoscant quia nomen tibi Dominus: tu solus Altissimus in omni terra.

In dominica in albis, Pentecostes, et Resurrectionis; in dominicis II classis, exceptis ex Septuagesima usque ad Resurrectionem; in omnibus festis; per octavas Nativitatis, Paschatis, et Pentecostes, et in feriis temporis natalicii et paschalibus; et in vigiliis Ascensionis et Pentecostes, hymnus Te Deum, in pagina 80, dicitur.

AD LAUDES

Psalmus 98

(*Nisi in Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale*)

Psalmus ipsi David. Dominus regnavit: irascitur populi; qui sedet super cherubim: moveatur terra. Dominus in Sion magnus, et excelsus super omnes populos. Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile et sanctum est, et honor regis judicium diligit. Tu parasti directiones; judicium et iustitiam in Jacob tu fecisti. Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate scabellum pedum ejus, quoniam sanctum est. Moyses et Aaron in sacerdotibus ejus, et Samuel inter eos qui invocant nomen ejus: invocabant Dominum, et ipse exaudiens eos; in columna nubis loquebatur ad eos. Custodiebant testimonia ejus, et praeceptum quod dedit illis. Domine Deus noster, tu exaudiens eos; Deus, tu propitiatus fuisti eis, et ulciscens in omnes adventiones eorum. Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto ejus, quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Psalmus 50

(*In Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale*)

In finem. Psalmus David, cum venit ad eum Nathan propheta, quando intravit ad Bethsabee. Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam; et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam. Amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, et peccatum meum contra me est semper. Tibi soli peccavi, et malum coram te feci; ut iustificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, et in peccatis concepit me mater mea. Ecce enim veritatem dilexisti; incerta et occulta sapientia tua manifestasti mihi. Asperges me hyssopo, et mundabor; lavabis me, et super nivem dealabor. Auditui meo dabis gaudium et laetitiam, et exultabunt ossa humiliata. Averte faciem tuam a peccatis meis, et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum rectum innova in visceribus meis. Ne projicias me a facie tua, et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. Redde mihi laetitiam salutaris tui, et spiritu principali confirma me. Docebo iniquos vias tuas, et impii ad te convertentur. Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae, et exultabit lingua mea iustitiam tuam. Domine, labia mea aperies, et os meum annuntiabit laudem tuam. Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique; holocaustis non delectaberis. Sacrificium Deo spiritus contribulatus; cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies. Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion, ut aedificant muri Jerusalem. Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes et holocausta; tunc imponent super altare tuum vitulos.

Psalmus 142

Psalmus David, quando persequebatur eum Absalom filius ejus. Domine, exaudi orationem meam; auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua; exaudi me in tua iustitia. Et non intres in judicium cum servo tuo, quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens. Quia persecutus est inimicus animam meam; humiliavit in terra vitam meam; collocavit me in obscuris, sicut mortuos saeculi. Et anxiatus est super me spiritus meus; in me turbatum est cor meum. Memor fui dierum antiquorum; meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manuum tuarum meditabar. Expandi manus meas ad te; anima mea sicut terra sine aqua tibi. Velociter exaudi me, Domine; defecit spiritus meus. Non avertas faciem tuam a me, et similis ero descenditibus in lacum. Auditam fac mihi mane misericordiam tuam, quia in te speravi. Notam fac mihi viam in qua ambulem, quia ad te levavi animam meam. Eripe me de inimicis meis, Domine: ad te confugi. Doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu. Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam. Propter nomen tuum, Domine, vivificabis me: in aequitate tua, educes de tribulatione animam meam, et in mi-

sericordia tua disperdes inimicos meos, et perdes omnes qui tribulant animam meam, quoniam ego servus tuus sum.

Psalmus 84

In finem, filii Core. Psalmus. Benedixisti, Domine, terram tuam; avertisti captivitatem Jacob. Remisisti iniuriam plebis tuae; operuisti omnia peccata eorum. Mitigaisti omnem iram tuam; avertisti ab ira indignationis tuae. Converte nos, Deus salutaris noster, et averte iram tuam a nobis. Numquid in æternum irasceris nobis? aut extendes iram tuam a generatione in generationem? Deus, tu conversus vivificabis nos, et plebs tua lætabitur in te. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam, et salutare tuum da nobis. Audiam quid loquatur in me Dominus Deus, quoniam loquetur pacem in plebem suam, et super sanctos suos, et in eos qui convertuntur ad cor. Verumtamen prope timentes eum salvare ipsius, ut inhabitet gloria in terra nostra. Misericordia et veritas obviaverunt sibi; iustitia et pax osculatæ sunt. Veritas de terra orta est, et iustitia de cælo prospexit. Etenim Dominus dabit benignitatem, et terra nostra dabit fructum suum. Iustitia ante eum ambulabit, et ponet in via gressus suos.

Canticum Isaiae

Is 45:15-26 (Nisi in Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

Vere tu es Deus absconditus, Deus Israël, salvator. Confusi sunt, et erubuerunt omnes: simul abierunt in confusionem fabricatores errorum. Israël salvatus est in Domino salute æterna; non confundemini, et non erubescetis usque in sæculum sæculi. *Quia hæc dicit Dominus creans cælos, ipse Deus formans terram et faciens eam, ipse plastes ejus; non in vanum creavit eam: ut habitaretur formavit eam: Ego Dominus, et non est aliud. Non in abscondito locutus sum, in loco terræ tenebroso; non dixi semini Jacob frustra: Quærite me: ego Dominus loquens iustitiam, annuntians recta. Congregamini, et venite, et accedite simul qui salvati estis ex gentibus: nescierunt*

qui levant lignum sculpturæ suæ, et rogant deum non salvantem. Annuntiate, et venite, et consilia-mi simul. *Quis auditum fecit hoc ab initio, ex tunc prædictum illud? numquid non ego Dominus, et non est ultra deus absque me? Deus justus, et salvans non est præter me. Convertimini ad me, et salvi eritis, omnes fines terræ, quia ego Deus, et non est aliud. In memetipso juravi; egredietur de ore meo iustitiæ verbum, et non revertetur: quia mihi curvabitur omne genu, et jurabit omnis lingua. Ergo in Domino, dicet, meæ sunt iustitiæ et imperium; ad eum venient, et confundentur omnes qui repugnant ei. In Domino iustificabitur, et laudabitur omne semen Israël.*

Canticum Habacuc

Hab 3:2-19 (In Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

Domine, audivi auditionem tuam, et timui. Domine, opus tuum, in medio annorum vivifica illud; in medio annorum notum facies: cum iratus fueris, misericordiæ recordaberis. Deus ab austro veniet, et Sanctus de monte Pharan: operuit cælos gloria ejus, et laudis ejus plena est terra. Splendor ejus ut lux erit, cornua in manibus ejus: ibi abscondita est fortitudo ejus. Ante faciem ejus ibit mors, et egredietur diabolus ante pedes ejus. Stetit, et mensus est terram; aspergit, et dissolvit gentes, et contriti sunt montes sæculi: incurvati sunt colles mundi ab itinerebus æternitatis ejus. Pro iniuritate vidi tentoria Æthiopiæ; turbabuntur pelles terræ Madian. Numquid in fluminibus iratus es, Domine? aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua? Qui ascendes super equos tuos, et quadrigæ tuæ salvatio. Suscitans suscitabis arcum tuum, iuramenta tribubus quæ locutus es; fluvios scindes terræ. Viderunt te, et doluerunt montes; gurges aquarum transiit: dedit abyssus vocem suam; altitudo manus suas levavit. Sol et luna steterunt in habitaculo suo: in luce sagittarum tuarum ibunt, in splendore fulgurantis haëstæ tuæ. In fremitu conculcabis terram; in furore obstupefacies gentes. Egressus es in salutem populi tui, in salutem

cum christo tuo: percussisti caput de domo impii, denudasti fundamentum ejus usque ad colum. Maledixisti sceptris ejus, capiti bellatorum ejus, venientibus ut turbo ad dispergendum me: exsultatio eorum, sicut ejus qui devorat pauperem in abscondito. Viam fecisti in mari equis tuis, in luto aquarum multarum. Audivi, et conturbatus est venter meus; a voce contremuerunt labia mea. Ingredietur putredo in ossibus meis, et subter me scateat: ut requiescam in die tribulationis, ut ascendam ad populum accinctum nostrum. Ficus enim non florebit, et non erit germin in vineis; mentietur opus olivæ, et arva non afferent cibum: abscindetur de ovili pecus, et non erit armentum in præsepibus. Ego autem in Domino gaudeo; et exultabo in Deo Jesu meo. Deus Dominus fortitudo mea, et ponet pedes meos quasi cervorum: et super excelsa mea deducet me

viator in psalmis canentem.

Psalmus 147

Alleluja. Lauda, Jerusalem, Dominum; lauda Deum tuum, Sion. Quoniam confortavit seras portarum tuarum; benedixit filii tuis in te. Qui posuit fines tuos pacem, et adipe frumenti satiat te. Qui emittit eloquium suum terræ: velocius currit sermo ejus. Qui dat nivem sicut lanam; nebulam sicut cinerem spargit. Mittit crystallo suam sicut buccellas: ante faciem frigoris ejus quis sustinebit? Emittet verbum suum, et liquefaciet ea; flabit spiritus ejus, et fluent aquæ. Qui annuntiat verbum suum Jacob, iustitas et judicia sua Israël. Non fecit taliter omni nationi, et judicia sua non manifestavit eis. Alleluja.

Canticum Zachariæ, in pagina 80, “Benedictus Dominus,” dicitur.

AD PRIMAM

Psalmus 21

In finem, pro susceptione matutina. Psalmus David. Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? longe a salute mea verba delictorum meorum. Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies; et nocte, et non ad insipientiam mihi. Tu autem in sancto habitas, laus Israël. In te speraverunt patres nostri; speraverunt, et liberasti eos. Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt; in te speraverunt, et non sunt confusi. Ego autem sum vermis, et non homo; opprobrium hominum, et abjectio plebis. Omnes videntes me deriserunt me; locuti sunt labii, et moverunt caput. Speravit in Domino, eripiat eum: salvum faciat eum, quoniam vult eum. Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre, spes mea ab uberibus matris meæ. In te projectus sum ex utero; de ventre matris meæ Deus meus es tu: ne discesseris a me, quoniam tribulatio proxima est, quoniam non est qui adjuvet. Circumdederunt me vituli multi; tauri pingues obsederunt me. Aperuerunt super me os suum, sicut leo rapiens et rugiens. Sicut aqua effusus sum, et dispersa sunt omnia ossa mea: factum

est cor meum tamquam cera liquecens in medio ventris mei. Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fauibus meis: et in pulverem mortis deduxisti me. Quoniam circumdederunt me canes multi; concilium malignantium obseedit me. Foderunt manus meas et pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa mea. Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem. Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me; ad defensionem meam conspice. Erue a framea, Deus, animam meam, et de manu canis unicam meam. Salva me ex ore leonis, et a cornibus unicornium humilitatem meam. Narrabo nomen tuum fratribus meis; in medio ecclesiæ laudabo te. Qui timetis Dominum, laudate eum; universum semen Jacob, glorificate eum. Timeat eum omne semen Israël, quoniam non sprevit, neque despexit depreciationm pauperis, nec avertit faciem suam a me: et cum clamarem ad eum, exaudiuit me. Apud te laus mea in ecclesia magna; vota mea reddam in conspectu timentium eum. Edent pauperes, et saturabuntur, et laudabunt Dominum qui requirunt eum: vivent

corda eorum in sæculum sæculi. Reminiscetur et convertentur ad Dominum universi fines terræ; et adorabunt in conspectu ejus universæ familiae gentium: quoniam Domini est regnum, et ipse dominabitur gentium. Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terræ; in conspec-

tu ejus cadent omnes qui descendunt in terram. Et anima mea illi vivet; et semen meum serviet ipsi. Annuntiabitur Domino generatio ventura; et annuntiabunt cœli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Prima concluditur ut in pagina 78.

AD TERTIAM

Psalmus 79

In finem, pro iis qui commutabuntur. Testimonium Asaph, psalmus. Qui regis Israël, intende; qui deducis velut ovem Joseph. Qui sedes super cherubim, manifestare coram Ephraim, Benjamin, et Manasse. Excita potentiam tuam, et veni, ut salvos facias nos. Deus, converte nos, et ostende faciem tuam, et salvi erimus. Domine Deus virtutum, quoque irasceris super orationem servi tui? cibabis nos pane lacrimarum, et potum dabis nobis in lacrimis in mensura? Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris, et inimici nostri subsannaverunt nos. Deus virtutum, converte nos, et ostende faciem tuam, et salvi erimus. Vineam de Ægypto transtulisti: ejecisti gentes, et plantasti eam. Dux itineris fuisti in conspectu ejus; plantasti radices ejus, et implevit terram. Operuit montes umbra ejus, et arbusta ejus cedros Dei. Extendit palmites suos usque ad mare, et usque ad flumen propagines ejus. Ut quid destruxisti maceriam ejus, et vindemiant eam omnes qui prætergrediuntur viam? Exterminavit eam aper de silva, et singularis ferus depastus est eam. Deus virtutum, convertere,

respice de cœlo, et vide, et visita vineam istam: et perfice eam quam plantavit dextera tua, et super filium hominis quem confirmasti tibi. Incensa igni et suffossa, ab increpatione vultus tui peribunt. Fiat manus tua super virum dexteræ tuæ, et super filium hominis quem confirmasti tibi. Et non discedimus a te: vivificabis nos, et nomen tuum invocabimus. Domine Deus virtutum, converte nos, et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Psalmus 81

Psalmus Asaph. Deus stetit in synagoga deorum; in medio autem deos dijudicat. Usquequo judicatis iniquitatem, et facies peccatorum sumitis? Judge egeno et pupillo; humilem et pauperem justificate. Eripite pauperem, et egenum de manu peccatoris liberate. Nescierunt, neque intellexerunt; in tenebris ambulant: movebuntur omnia fundamenta terræ. Ego dixi: Dii estis, et filii Excelsi omnes. Vos autem sicut homines morienni, et sicut unus de principibus cadetis. Surge, Deus, judica terram, quoniam tu hæreditabis in omnibus gentibus.

AD SEXTAM

Psalmus 83

In finem, pro torcularibus filiis Core. Psalmus. Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! Concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini; cor meum et caro mea exsultaverunt in Deum vivum. Etenim passer invenit sibi domum, et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos: altaria tua, Domine virtutum, rex meus, et Deus meus. Beati qui habitant in domo tua, Domine; in sæcula sæculorum laudabunt te. Beatus

vir cuius est auxilium abs te: ascensiones in corde suo dispositus, in valle lacrimarum, in loco quem posuit. Etenim benedictionem dabit legislator; ibunt de virtute in virtutem: videbitur Deus deorum in Sion. Domine Deus virtutum, exaudi orationem meam; auribus percipe, Deus Jacob. Protector noster, aspice, Deus, et respice in faciem christi tui. Quia melior est dies una in atris tuis super millia; elegi abjectus esse in domo Dei mei magis quam habitare in tabernaculis peccatorum. Quia misericordiam et veritatem

diligit Deus: gratiam et gloriam dabit Dominus. Non privabit bonis eos qui ambulant in innocentia: Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te.

Psalmus 86

Filiis Core. Psalmus cantici. Fundamenta ejus in montibus sanctis; diligit Dominus portas

Sion super omnia tabernacula Jacob. Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei! Memor ero Rhabab et Babylonis, scientium me; ecce alienigenæ, et Tyrus, et populus Æthiopum, hi fuerunt illic. Numquid Sion dicet: Homo et homo natus est in ea, et ipse fundavit eam Altissimus? Dominus narrabit in scripturis populorum et principum, horum qui fuerunt in ea. Sicut latitandum omnium habitatio est in te.

AD NONAM

Psalmus 88

Intellec̄tus Ethan Ezrahitæ. Misericordias Domini in æternum cantabo; in generationem et generationem annuntiabo veritatem tuam in ore meo. Quoniam dixisti: In æternum misericordia ædificabitur in cælis; præparabitur veritas tua in eis. Disposui testamentum electis meis; juravi David servo meo: Usque in æternum præparabo semen tuum, et ædificabo in generationem et generationem sedem tuam. Confitebuntur cæli mirabilia tua, Domine; etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorum. Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino; similis erit Deo in filiis Dei? Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum, magnus et terribilis super omnes qui in circuitu ejus sunt. Domine Deus virtutum, quis similis tibi? potens es, Domine, et veritas tua in circuitu tuo. Tu dominaris potestati maris; motum autem fluctuum ejus tu mitigas. Tu humiliasti, sicut vulneratum, superbum; in brachio virtutis tuae dispersisti inimicos tuos. Tui sunt cæli, et tua est terra: orbem terræ, et plenitudinem ejus tu fundasti; aquilonem et mare tu creasti. Thabor et Hermon in nomine tuo exultabunt: tuum brachium cum potentia. Firmetur manus tua, et exaltetur dextera tua: iustitia et judicium præparatio sedis tuae: misericordia et veritas præcedent faciem tuam. Beatus populus qui scit jubilationem: Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, et in nomine tuo exultabunt tota die, et in iustitia tua exaltabuntur. Quoniam gloria virtutis eorum tu es, et in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum. Quia Domini est assumptio nostra, et sancti Israël regis nostri. Tunc locutus es in

visione sanctis tuis, et dixisti: Posui adjutorium in potente, et exaltavi electum de plebe mea. Inveni David, servum meum; oleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea auxiliabitur ei, et brachium meum confortabit eum. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non apponet nocere ei. Et concidam a facie ipsius inimicos ejus, et odientes eum in fugam convertam. Et veritas mea et misericordia mea cum ipso, et in nomine meo exaltabitur cornu ejus. Et ponam in mari manum ejus, et in fluminibus dexteram ejus. Ipse invocabit me: Pater meus es tu, Deus meus, et susceptor salutis meæ. Et ego primogenitum ponam illum, excelsum præ regibus terræ. In æternum servabo illi misericordiam meam, et testamentum meum fidele ipsi. Et ponam in sæculum sæculi semen ejus, et thronum ejus sicut dies cæli. Si autem dereliquerint filii ejus legem meam, et in judiciis meis non ambulaverint; si iustitias meas profanaverint, et mandata mea non custodierint: visitabo in virga iniquitates eorum, et in verberibus peccata eorum; misericordiam autem meam non dispergam ab eo, neque nocebo in veritate mea, neque profanabo testamentum meum: et quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita. Semel juravi in sancto meo, si David mentiar: semen ejus in æternum manebit. Et thronus ejus sicut sol in conspectu meo, et sicut luna perfecta in æternum, et testis in cælo fidelis. Tu vero repulisti et despexisti; distulisti christum tuum. Evertisti testamentum servi tui; profanasti in terra sanctuarium ejus. Destruxisti omnes sepes ejus; posuisti firmamentum ejus formidinem. Diripuerunt eum omnes transeuntes

viam; factus est opprobrium vicinis suis. Exaltasti dexteram deprimentium eum; laetificasti omnes inimicos ejus. Avertisti adjutorium gladii ejus, et non es auxiliatus ei in bello. Destruxisti eum ab emundatione, et sedem ejus in terram collisiisti. Minorasti dies temporis ejus; perfudiisti eum confusione. Usquequo, Domine, avertis in finem? exardescet sicut ignis ira tua? Memorare quæ mea substantia: numquid enim vane constituisti omnes filios hominum? Quis est

homo qui vivet et non videbit mortem? eruet animam suam de manu inferi? Ubi sunt misericordiae tuæ antiquæ, Domine, sicut jurasti David in veritate tua? Memor esto, Domine, opprobrii servorum tuorum, quod continui in sinu meo, multarum gentium: quod exprobraverunt inimici tui, Domine; quod exprobraverunt commutationem christi tui. Benedictus Dominus in æternum. Fiat, fiat.

AD VESPERAS

Psalmus 138

In finem, psalmus David. Domine, probasti me, et cognovisti me; tu cognovisti sessionem meam et resurrectionem meam. Intellexisti cogitationes meas de longe; semitam meam et funiculum meum investigasti: et omnes vias meas prævidisti, quia non est sermo in lingua mea. Ecce, Domine, tu cognovisti omnia, novissima et antiqua. Tu formasti me, et posuisti super me manum tuam. Mirabilis facta est scientia tua ex me; confortata est, et non potero ad eam. Quo ibo a spiritu tuo? et quo a facie tua fugiam? Si ascendero in cælum, tu illic es; si descendero in infernum, ades. Si sumpsero pennas meas diluculo, et habitavero in extremis maris, etenim illuc manus tua deducet me, et tenebit me dextera tua. Et dixi: Forsitan tenebrae conculcabunt me; et nox illuminatio mea in deliciis meis. Quia tenebrae non obscurabuntur a te, et nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebrae ejus, ita et lumen ejus. Quia tu possedisti renes meos; suscepisti me de utero matris meæ. Confitebor tibi, quia terribiliter magnificatus es; mirabilia opera tua, et anima mea cognoscit nimis. Non est occultatum os meum a te, quod fecisti in occulto; et substantia mea in inferioribus terræ. Imperfectum meum viderunt oculi tui, et in libro tuo omnes scribentur. Dies formabuntur, et nemo in eis. Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus; nimis confortatus est principatus eorum. Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur. Exsurrexi, et adhuc sum tecum. Si occideris, Deus, peccatores, viri sanguinum,

declinate a me: quia dicitis in cogitatione: Accipient in vanitate civitates tuas. Nonne qui oderunt te, Domine, oderam, et super inimicos tuos tabescerem? Perfecto odio oderam illos, et inimici facti sunt mihi. Proba me, Deus, et scito cor meum; interroga me, et cognosce semitas meas. Et vide si via iniquitatis in me est, et deduc me in via æterna.

Psalmus 139

In finem. Psalmus David. Eripe me, Domine, ab homine malo; a viro iniquo eripe me. Qui cogitaverunt iniquitates in corde, tota die constituebant prælia. Acuerunt linguas suas sicut serpentis; venenum aspidum sub labiis eorum. Custodi me, Domine, de manu peccatoris, et ab hominibus iniquis eripe me. Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum mihi. Et funes extenderunt in laqueum; juxta iter, scandalum posuerunt mihi. Dixi Domino: Deus meus es tu; exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ. Domine, Domine, virtus salutis meæ, obumbrasti super caput meum in die belli. Ne tradas me, Domine, a desiderio meo peccatori: cogitaverunt contra me; ne derelinquas me, ne forte exaltentur. Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos. Cadent super eos carbones; in ignem dejicies eos: in miseriis non subsistent. Vir linguosus non dirigetur in terra; virum injustum mala capient in interitu. Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis, et vindictam pauperum. Verumtamen justi confitebuntur nomini

tuo, et habitabunt recti cum vultu tuo.

Psalmus 140

Psalmus David. Domine, clamavi ad te: exaudi me; intende voci mea, cum clamavero ad te. Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo; elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum. Pone, Domine, custodiam ori meo, et ostium circumstantia labiis meis. Non declines cor meum in verba malitia, ad excusandas excusationes in peccatis; cum hominibus operantibus iniqitatem, et non communicabo cum electis eorum. Corripet me justus in misericordia, et increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum. Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: absorpti sunt juncti petrae judices eorum. Audient verba mea, quoniam potuerunt. Sicut crassitudo terrae erupta est super terram, dissipata sunt ossa nostra secus infernum. Quia ad te, Domine, Domine, oculi mei; in te speravi, non auferas animam meam. Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniqitatem.

Psalmus 141

Cadent in retiaculo ejus peccatores: singulariter sum ego, donec transeam.

Intellectus David, cum esset in spelunca, oratio. Voce mea ad Dominum clamavi, voce mea ad Dominum deprecatus sum. Effundo in conspectu ejus orationem meam, et tribulationem meam ante ipsum pronuntio: in defiendo ex me spiritum meum, et tu cognovisti semitas meas. In via hac qua ambulabam absconderunt laqueum mihi. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat qui cognosceret me: perii fuga a me, et non est qui requirat animam meam. Clamavi ad te, Domine; dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium. Intende ad depreciationem meam, quia humiliatus sum nimis. Libera me a persequentiibus me, quia confortati sunt super me. Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo; me exspectant justi donec retribuas mihi.

Canticum B. Mariæ Virginis, in pagina 81, "Magnificat," dicitur.

AD COMPLETORIUM

Pro modo ad Completorium orandum, vide paginam 78.

Psalmus 76

In finem, pro Idithun. Psalmus Asaph. Voce mea ad Dominum clamavi; voce mea ad Deum, et intendit mihi. In die tribulationis mea Deum exquisivi; manibus meis nocte contra eum, et non sum deceptus. Renuit consolari anima mea; memor fui Dei, et delectatus sum, et exercitatus sum, et defecit spiritus meus. Anticipaverunt vigilias oculi mei; turbatus sum, et non sum locutus. Cogitavi dies antiquos, et annos aeternos in mente habui. Et meditatus sum nocte cum corde meo, et exercitabar, et scopebam spiritum meum. Numquid in aeternum projicet Deus? aut non apponet ut complacitor sit adhuc? aut in finem misericordiam suam abscindet, a generatione in generationem? aut obliviscetur misereri Deus? aut continebit in ira sua misericordias suas? Et dixi: Nunc coepi; haec

mutatio dexteræ Excelsi. Memor fui operum Domini, quia memor ero ab initio mirabilium tuorum: et meditabor in omnibus operibus tuis, et in adinventionibus tuis exercebor. Deus, in sancto via tua: quis deus magnus sicut Deus noster? Tu es Deus qui facis mirabilia: notam fecisti in populis virtutem tuam. Redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob et Joseph. Viderunt te aquæ, Deus; viderunt te aquæ, et timuerunt: et turbatae sunt abyssi. Multitudo sonitus aquarum; vocem dederunt nubes. Etenim sagittæ tuæ transeunt; vox tonitrui tui in rota. Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ; commota est, et contremuit terra. In mari via tua, et semita tuæ in aquis multis, et vestigia tua non cognoscentur. Deduxisti sicut oves populum tuum, in manu Moysi et Aaron.

Psalmus 85

O ratio ipsi David. Inclina, Domine, aurem tuam et exaudi me, quoniam inops et pauper sum ego. Custodi animam meam, quoniam sanctus sum; salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te. Miserere mei, Domine, quoniam ad te clamavi tota die; latifica animam servi tui, quoniam ad te, Domine, animam meam levavi. Quoniam tu, Domine, suavis et mitis, et multæ misericordiæ omnibus invocantibus te. Auribus percipe, Domine, orationem meam, et intende voci deprecationis meæ. In die tribulationis meæ clamavi ad te, quia exaudiisti me. Non est similis tui in diis, Domine, et non est secundum opera tua. Omnes gentes quascumque fecisti venient, et adorabunt coram te, Domine, et glorificabunt nomen tuum. Quoniam ma-

gnus es tu, et faciens mirabilia; tu es Deus solus. Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua; latetur cor meum, ut timeat nomen tuum. Confitebor tibi, Domine Deus meus, in toto corde meo, et glorificabo nomen tuum in æternum: quia misericordia tua magna est super me, et eruisti animam meam ex inferno inferiori. Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quæsierunt animam meam: et non proposuerunt te in conspectu suo. Et tu, Domine Deus, miserator et misericors; patiens, et multæ misericordiæ, et verax. Respice in me, et miserere mei; da imperium tuum puero tuo, et salvum fac filium ancillæ tuæ. Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, et confundantur: quoniam tu, Domine, adjuvisti me, et consolatus es me.

SABBATO

AD MATUTINUM

Psalmus 104

A lleluja. Confitemini Domino, et invocate nomen ejus; annuntiate inter gentes opera ejus. Cantate ei, et psallite ei; narrate omnia mirabilia ejus. Laudamini in nomine sancto ejus; lætetur cor quærentium Dominum. Quærite Dominum, et confirmamini; quærite faciem ejus semper. Mementote mirabilium ejus quæ fecit; prodigia ejus, et judicia oris ejus: semen Abraham servi ejus; filii Jacob eleeti ejus. Ipse Dominus Deus noster; in universa terra judicia ejus. Memor fuit in sæculum testamenti sui; verbi quod mandavit in mille generationes: quod disposuit ad Abraham, et juramenti sui ad Isaac: et statuit illud Jacob in præceptum, et Israël in testamentum æternum, dicens: *Tibi dabo terram Chanaan, funiculum hæreditatis vestræ: cum essent numero brevi, paucissimi, et incolæ ejus. Et pertransierunt de gente in gentem, et de regno ad populum alterum.* Non reliquit hominem no-

cere eis: et corripuit pro eis reges. Nolite tangere christos meos, et in prophetis meis nolite malignari. Et vocavit famem super terram, et omne firmamentum panis contrivit. Misit ante eos virum: in servum venumdatus est, Joseph. Humiliaverunt in compedibus pedes ejus; ferrum pertransiit animam ejus: donec veniret verbum ejus. Eloquium Domini inflammavit eum. Misit rex, et solvit eum; princeps populorum, et dimisit eum. Constituit eum dominum domus suæ, et principem omnis possessionis suæ: ut eruditum principes ejus sicut semetipsum, et senes ejus prudentiam doceret. Et intravit Israël in Ægyptum, et Jacob accola fuit in terra Cham. Et auxit populum suum vehementer, et firmavit eum super inimicos ejus. Convertit cor eorum, ut odirent populum ejus, et dolum facerent in servos ejus. Misit Moysen servum suum; Aaron quem elegit ipsum. Posuit in eis verba signorum suorum, et prodigiorum in terra Cham. Misit

tenebras, et obscuravit; et non exacerbavit sermones suos. Convertit aquas eorum in sanguinem, et occidit pisces eorum. Edidit terra eorum ranas in penetralibus regum ipsorum. Dixit, et venit cœnomyia et ciniphes in omnibus finibus eorum. Posuit pluvias eorum grandinem: ignem comburentem in terra ipsorum. Et percussit vineas eorum, et ficalneas eorum, et contrivit lignum finium eorum. Dixit, et venit locusta, et bruchus cuius non erat numerus: et comedit omne foenum in terra eorum, et comedit omnem fructum terræ eorum. Et percussit omne primogenitum in terra eorum, primitias omnis laboris eorum. Et eduxit eos cum argento et auro, et non erat in tribubus eorum infirmus. Latata est Ægyptus in profectione eorum, quia incubuit timor eorum super eos. Expandit nubem in protectionem eorum, et ignem ut luceret eis per noctem. Petierunt, et venit coturnix, et pane cœli saturavit eos. Dirupit petram, et fluxerunt aquæ: abierunt in sicco flumina. Quoniam memor fuit verbi sancti sui, quod habuit ad Abraham puerum suum. Et eduxit populum suum in exultatione, et electos suos in latitia. Et dedit illis regiones gentium, et labores populorum possederunt: ut custodiant justifications ejus, et legem ejus requirant.

Psalmus 105

Alleluja. Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia ejus. Quis loquetur potentias Domini; auditæ faciet omnes laudes ejus? Beati qui custodiunt judicium, et faciunt justitiam in omni tempore. Memento nostri, Domine, in beneplacito populi tui; visita nos in salutari tuo: ad videndum in bonitate electorum tuorum; ad latandum in latitia gentis tua: ut lauderis cum hereditate tua. Peccavimus cum patribus nostris: in iuste egimus; iniquitatem fecimus. Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua; non fuerunt mores multitudinis misericordia tua. Et irritaverunt ascendentes in mare, mare Rubrum; et salvavit eos propter nomen suum, ut notam faceret potentiam suam. Et increpuit mare Rubrum et exsiccatum est, et deduxit eos in abyssis sicut

in deserto. Et salvavit eos de manu odientium, et redemit eos de manu inimici. Et operuit aqua tribulantes eos; unus ex eis non remansit. Et crediderunt verbis ejus, et laudaverunt laudem ejus. Cito fecerunt; oblii sunt operum ejus: et non sustinuerunt consilium ejus. Et concupierunt concupiscentiam in deserto, et tentaverunt Deum in inaquoso. Et dedit eis petitionem ipsorum, et misit saturitatem in animas eorum. Et irritaverunt Moysen in castris; Aaron, sanctum Domini. Aperta est terra, et deglutivit Dathan, et operuit super congregationem Abiron. Et exarsit ignis in synagoga eorum: flamma combussit peccatores. Et fecerunt vitulum in Horeb, et adoraverunt sculptile. Et mutaverunt gloriam suam in similitudinem vituli comedentis foenum. Obliti sunt Deum qui salvavit eos; qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari Rubro. Et dixit ut disperderet eos, si non Moyses, electus ejus, stetisset in confractione in conspectu ejus, ut averteret iram ejus, ne disperderet eos. Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem; non crediderunt verbo ejus. Et murmuraverunt in tabernaculis suis; non exaudierunt vocem Domini. Et elevavit manum suam super eos ut prosterneret eos in deserto: et ut dejiceret semen eorum in nationibus, et dispergeret eos in regionibus. Et initiati sunt Beelphegor, et comederunt sacrificia mortuorum. Et irritaverunt eum in adinventionibus suis, et multiplicata est in eis ruina. Et stetit Phinees, et placavit, et cessavit quassatio. Et reputatum est ei in justitiam, in generationem et generationem usque in sempiternum. Et irritaverunt eum ad aquas contradictionis, et vexatus est Moyses propter eos: quia exacerbaverunt spiritum ejus, et distinxit in labiis suis. Non disperdiderunt gentes quas dixit Dominus illis: et commissi sunt inter gentes, et didicerunt opera eorum; et servierunt sculptilibus eorum, et factum est illis in scandalum. Et immolaverunt filios suos et filias suas dæmoniis. Et effuderunt sanguinem innocentem, sanguinem filiorum suorum et familiarum suarum, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan. Et infecta est terra in sanguinibus, et

contaminata est in operibus eorum: et fornicati sunt in adinventionibus suis. Et iratus est furore Dominus in populum suum, et abominatus est hæreditatem suam. Et tradidit eos in manus gentium; et dominati sunt eorum qui oderunt eos. Et tribulaverunt eos inimici eorum, et humiliati sunt sub manibus eorum; saepe liberavit eos. Ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo, et humiliati sunt in iniquitatibus suis. Et vidit cum tribularentur, et audivit orationem eorum. Et memor fuit testamenti sui, et poenituit eum secundum multitudinem misericordia sua: et dedit eos in misericordias, in conspectu omnium qui ceperant eos. Salvos nos fac, Domine Deus noster, et congrega nos de nationibus: ut confitemur nomini sancto tuo, et gloriemur in laude tua. Benedictus Dominus Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum; et dicet omnis populus: Fiat, fiat.

Psalmus 106

Alleluja. Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia ejus. Dicant qui redempti sunt a Domino, quos redemit de manu inimici, et de regionibus congregavit eos, a solis ortu, et occasu, ab aquilone, et mari. Erraverunt in solitudine, in inaquoso; viam civitatis habitaculi non invenerunt. Esurientes et sitiientes, anima eorum in ipsis defecit. Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur, et de necessitatibus eorum eripuit eos; et deduxit eos in viam rectam, ut irent in civitatem habitationis. Confiteantur Domino misericordia ejus, et mirabilia ejus filiis hominum. Quia satiavit animam inanem, et animam esurientem satiavit bonis. Sedentes in tenebris et umbra mortis; vincitos in mendicitate et ferro. Quia exacerbaverunt eloquia Dei, et consilium Altissimi irritaverunt. Et humiliatum est in laboribus cor eorum; infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret. Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur; et de necessitatibus eorum liberavit eos. Et eduxit eos de tenebris et umbra mortis, et vincula eorum disrupti. Confiteantur Domino misericordia ejus, et mirabilia ejus filiis hominum. Quia contrivit

portas æreas, et vectes ferreos confregit. Suscepit eos de via iniquitatis eorum; propter iniquitatis enim suas humiliati sunt. Omnem escam abominata est anima eorum, et appropinquaverunt usque ad portas mortis. Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur, et de necessitatibus eorum liberavit eos. Misit verbum suum, et sanavit eos, et eripuit eos de interitionibus eorum. Confiteantur Domino misericordia ejus, et mirabilia ejus filiis hominum. Et sacrificent sacrificium laudis, et annuntient opera ejus in exultatione. Qui descendunt mare in navibus, facientes operationem in aquis multis: ipsi videbunt opera Domini, et mirabilia ejus in profundo. Dixit, et stetit spiritus procellæ, et exaltati sunt fluctus ejus. Ascendunt usque ad cælos, et descendunt usque ad abyssos; anima eorum in malis tabescet. Turbati sunt, et moti sunt sicut ebrios, et omnis sapientia eorum devorata est. Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur; et de necessitatibus eorum eduxit eos. Et statuit procellam ejus in auram, et siluerunt fluctus ejus. Et lætati sunt quia siluerunt; et deduxit eos in portum voluntatis eorum. Confiteantur Domino misericordia ejus, et mirabilia ejus filiis hominum. Et exalent eum in ecclesia plebis, et in cathedra seniorum laudent eum. Posuit flumina in desertum, et exitus aquarum in sitim; terram fructiferam in salsuginem, a malitia inhabitantium in ea. Posuit desertum in stagna aquarum, et terram sine aqua in exitus aquarum. Et collocavit illic esurientes, et constituerunt civitatem habitationis: et seminaverunt agros et plantaverunt vineas, et fecerunt fructum nativitatis. Et benedixit eis, et multiplicati sunt nimis; et jumenta eorum non minoravit. Et pauci facti sunt et vexati sunt, a tribulatione malorum et dolore. Effusa est contemptio super principes: et errare fecit eos in invio, et non in via. Et adjuvit pauperem de inopia, et posuit sicut oves familias. Videbunt recti, et lætabuntur; et omnis iniquitas oppilabit os suum. Quis sapiens, et custodiet hæc, et intelliget misericordias Domini?

In dominica in albis, Pentecostes, et Resurrectionis; in dominicis II classis, exceptis ex Septuagesima

usque ad Resurrectionem; in omnibus festis; per octavas Nativitatis, Paschatis, et Pentecostes, et in feriis temporis natalicij et paschalis; et in vigiliis Ascensionis

nis et Pentecostes, hymnus Te Deum, in pagina 80, dicitur.

AD LAUDES

Psalmus 149

(Nisi in Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

Alleluja. Cantate Domino canticum novum; laus ejus in ecclesia sanctorum. Lætitur Israël in eo qui fecit eum, et filii Sion exsultent in rege suo. Laudent nomen ejus in choro; in tympano et psalterio psallant ei. Quia beneplacatum est Domino in populo suo, et exalabit mansuetos in salutem. Exsultabunt sancti in gloria; lætabuntur in cubilibus suis. Exaltationes Dei in gutture eorum, et gladii ancipites in manibus eorum: ad faciendam vindictam in nationibus, increpationes in populis; ad alligandos reges eorum in compedibus, et nobiles eorum in manicis ferreis; ut faciant in eis judicium conscriptum: gloria hæc est omnibus sanctis ejus. Alleluja.

Psalmus 50

(In Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

In finem. Psalmus David, cum venit ad eum Nathan propheta, quando intravit ad Bethsabee. Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam; et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam. Amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, et peccatum meum contra me est semper. Tibi soli peccavi, et malum coram te feci; ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, et in peccatis concepit me mater mea. Ecce enim veritatem dilexisti; incerta et occulta sapientia tua manifestasti mihi. Asperges me hyssopo, et mundabor; lavabis me, et super nivem dealabor. Auditui meo dabis gaudium et lætitiam, et exsultabunt ossa humiliata. Averte faciem tuam a peccatis meis, et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum rectum innova in visceribus meis. Ne projicias me a facie tua, et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. Redde mihi lætitiam salutaris tui, et spiritu principali confirma me. Docebo iniquos vias tuas, et impii ad te convertentur. Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ, et exsultabit lingua mea iustitiam tuam. Domine, labia mea aperies, et os meum annuntiabit laudem tuam. Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique; holocaustis non delectaberis. Sacrificium Deo spiritus contribulatus; cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies. Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion, ut ædificantur muri Jerusalem. Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes et holocausta; tunc imponent super altare tuum vitulos.

Psalmus 91

Psalmus cantici, in die sabbati. Bonum est confiteri Domino, et psallere nomini tuo, Altissime: ad annuntiandum mane misericordiam tuam, et veritatem tuam per noctem, in decachordo, psalterio; cum cantico, in cithara. Quia delectasti me, Domine, in factura tua; et in operibus manuum tuarum exsultabo. Quam magnificata sunt opera tua, Domine! nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ. Vir insipiens non cognoset, et stultus non intelliget hæc. Cum exorti fuerint peccatores sicut foenum, et apparuerint omnes qui operantur iniquitatem, ut intereant in sæculum sæculi: tu autem Altissimus in æternum, Domine. Quoniam ecce inimici tui, Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt; et dispergentur omnes qui operantur iniquitatem. Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum, et senectus mea in misericordia uberi. Et despedxit oculus meus inimicos meos, et in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea. Justus ut palma florebit; sicut cedrus Libani multiplicabi-

tur. Plantati in domo Domini, in atriis domus Dei nostri florebunt. Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi, et bene patientes erunt: ut annuntient quoniam rectus Dominus Deus noster, et non est iniquitas in eo.

Psalmus 63

In finem. Psalmus David. Exaudi, Deus, orationem meam cum deprecor; a timore inimici eripe animam meam. Protexisti me a conventu malignantium, a multitudine operantium iniquitatem. Quia excuerunt ut gladium linguas suas; intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum. Subito sagittabunt eum, et non timebunt; firmaverunt sibi sermonem nequam. Narraverunt ut absconderent laqueos; dixerunt: *Quis videbit eos?* Scrutati sunt iniquitates; defecerunt scrutantes scrutinio. Accedet homo ad cor altum, et exaltabitur Deus. Sagittae parvolorum factae sunt plagae eorum, et infirmitatæ sunt contra eos linguæ eorum. Conturbati sunt omnes qui videbant eos, et timuit omnis homo. Et annuntiaverunt opera Dei, et facta ejus intellexerunt. Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, et laudabuntur omnes recti corde.

Canticum Ecclesiastici

Sir 36:1-16 (Nisi in Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

Miserere nostri, Deus omnium, et respice nos, et ostende nobis lucem miserationum tuarum: et immitte timorem tuum super gentes quæ non exquisierunt te, ut cognoscant quia non est deus nisi tu, et enarrant magnalia tua. Alleva manum tuam super gentes alienas, ut videant potentiam tuam. Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro magnificaberis in eis: ut cognoscant te, sicut et nos cognovimus quoniam non est deus præter te, Domine. Innova signa, et immuta mirabilia. Glorifica manum et brachium dextrum. Excita furorem, et effunde iram. Tolle adversarium, et afflige inimicum. Festina tempus, et memento finis, ut enarrant mirabilia tua. In ira

flammæ devoretur qui salvatur: et qui pessimant plebem tuam inveniant perditionem. Contere caput principum inimicorum, dicentium: Non est alius præter nos. Congrega omnes tribus Jacob, ut cognoscant quia non est deus nisi tu, et enarrant magnalia tua, et hæreditabis eos sicut ab initio. Miserere plebi tuæ, super quam invocatum est nomen tuum, et Israël quem coæquasti primogenito tuo. Miserere civitati sanctificationis tuae, Jerusalem, civitati requiei tuæ. Reple Sion inenarrabilibus verbis tuis, et gloria tua populum tuum.

Canticum Moysis

Deut 32:1-18 (In Adventu; ex Septuagesima usque ad Pascham; in Quatuor Temporibus; et in Vigiliis extra tempus Paschale)

Audite, cœli, quæ loquor: audiat terra verba oris mei. Concrescat ut pluvia doctrina mea, fluat ut ros eloquium meum, quasi imber super herbam, et quasi stillæ super gramina. Quia nomen Domini invocabo: date magnificentiam Deo nostro. Dei perfecta sunt opera, et omnes viæ ejus judicia: Deus fidelis, et absque ulla iniuritate, justus et rectus. Peccaverunt ei, et non filii ejus in sordibus: generatio prava atque pervera. Hæc cine reddis Domino, popule stulte et insipiens? numquid non ipse est pater tuus, qui possedit te, et fecit, et creavit te? Memento dierum antiquorum, cogita generationes singulas: interroga patrem tuum, et annuntiabit tibi: majores tuos, et dicent tibi. Quando dividebat Altissimus gentes, quando separabat filios Adam, constituit terminos populorum juxta numerum filiorum Israël. Pars autem Domini, populus ejus: Jacob funiculus hæreditatis ejus. Invenit eum in terra deserta, in loco horroris, et vastæ solitudinis: circumduxit eum, et docuit: et custodivit quasi pupillam oculi sui. Sicut aquila provocans ad volandum pullos suos, et super eos volitans, expandit alas suas, et assumpsit eum, atque portavit in humeris suis. Dominus solus dux ejus fuit, et non erat cum eo deus alienus: constituit eum super excelsam terram, ut comederet fructus agrorum: ut sugeret mel de petra, oleumque de saxo durissimo; butyrum de armento, et

lac de ovibus cum adipe agnorum, et arietum filiorum Basan: et hircos cum medulla tritici, et sanguinem uvæ biberet meracissimum. Incrassatus est dilectus, et recalcitravit: incrassatus, impinguatus, dilatatus, dereliquit Deum factorem suum, et recessit a Deo salutari suo. Provocaverunt eum in diis alienis, et in abominationibus ad iracundiam concitaverunt. Immolaverunt demoniis et non Deo, diis quos ignorabant: novi recentesque venerunt, quos non coluerunt patres eorum: Deum qui te genuit dereliquisti, et oblitus es Domini creatoris tui.

Psalmus 150

Psalmus 93

Psalmus ipsi David, quarta sabbati. Deus ultionum Dominus; Deus ultiōnum libere egit. Exaltare, qui judicas terram; redde retributionem superbis. Usquequo peccatores, Domine, usquequo peccatores gloriabuntur; effabuntur et loquentur iniquitatem; loquentur omnes qui operantur iniquitiam? Populum tuum, Domine, humiliaverunt, et hæreditatem tuam vexaverunt. Viduam et advenam interfecerunt, et pupilos occiderunt. Et dixerunt: Non videbit Dominus, nec intelliget Deus Jacob. Intelligite, insipientes in populo; et stulti, aliquando sapite. Qui plantavit aurem non audiet? aut qui finxit oculum non considerat? Qui corripit gentes non arguet, qui docet hominem scientiam? Dominus scit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt. Beatus homo quem tu erudieris, Domine, et de lege tua docueris eum: ut mitiges ei a diebus malis, donec fodiatur peccatori fo-vea. Quia non repellit Dominus plebem suam, et hæreditatem suam non derelinquet, quoadusque iustitia convertatur in judicium: et qui juxta illam, omnes qui recte sunt corde. Quis consurget mihi adversus malignantes? aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem? Nisi quia Dominus adjuvit me, paulominus habasset in inferno anima mea. Si dicebam: Motus est pes meus: misericordia tua, Domine, adju-

Alleluja. Laudate Dominum in sanctis ejus; laudate eum in firmamento virtutis ejus. Laudate eum in virtutibus ejus; laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus. Laudate eum in sono tubæ; laudate eum in psalterio et cithara. Laudate eum in tympano et choro; laudate eum in chordis et organo. Laudate eum in cymbalis benesonantibus; laudate eum in cymbalis jubilationis. Omnis spiritus laudet Dominum! Alleluja.

Canticum Zachariæ, in pagina 80, “Benedictus Dominus,” dicitur.

AD PRIMAM

vabat me. Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ latificaverunt animam meam. Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis, qui fingis laborem in præcepto? Captabunt in animam iusti, et sanguinem innocentem condemnabunt. Et factus est mihi Dominus in refugium, et Deus meus in adjutorium spei meæ. Et reddet illis iniquitatem ipsorum, et in malitia eorum disperdet eos: disperdet illos Dominus Deus noster.

Psalmus 107

Canticum Psalmi, ipsi David. Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum; cantabo, et psallam in gloria mea. Exsurge, gloria mea; exsurge, psalterium et cithara; exsurgam diluculo. Confitebor tibi in populis, Domine, et psallam tibi in nationibus: quia magna est super cœlos misericordia tua, et usque ad nubes veritas tua. Exaltare super cœlos, Deus, et super omnem terram gloria tua: ut liberentur dilecti tui. Salvum fac dextera tua, et exaudi me. Deus locutus est in sancto suo: Exsultabo, et dividam Sichimam; et convallem tabernaculorum dimetiar. Meus est Galaad, et meus est Manasses, et Ephraim susceptio capitis mei. Juda rex meus; Moab lebes spei meæ: in Idumæam extendam calceamentum meum; mihi alienigenæ amici facti sunt. Quis deducet me in civitatem munitam? quis deducet me usque in Idumæam? nonne tu, Deus, qui

repulisti nos? et non exibis, Deus, in virtutibus nostris? Da nobis auxilium de tribulatione, quia vana salus hominis. In Deo faciemus virtutem;

et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

Prima concluditur ut in pagina 78.

AD TERTIAM

Psalmus 101

Oratio pauperis, cum anxius fuerit, et in conspectu Domini effuderit precem suam. Domine, exaudi orationem meam, et clamor meus ad te veniat. Non avertas faciem tuam a me: in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam; in quacumque die invocabero te, velociter exaudi me. **Quia** defecerunt sicut fumus dies mei, et ossa mea sicut cremium aruerunt. Percussus sum ut foenum, et aruit cor meum, quia oblitus sum comedere panem meum. A voce gemitus mei adhæsit os meum carni meæ. Similis factus sum pellicano solitudinis; factus sum sicut nycticorax in domicilio. Vigilavi, et factus sum sicut passer solitarius in tecto. Tota die reprobrabant mihi inimici mei, et qui laudabant me adversum me jurabant: quia cinerem tamquam panem manducabam, et potum meum cum fletu miscebam, a facie iræ et indignationis tuae: quia elevans allisisti me. Dies mei sicut umbra declinaverunt, et ego sicut foenum arui. Tu autem, Domine, in æternum permanes, et memoriale tuum in generationem et generationem. Tu exsurgens misereberis Sion,

quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus: quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus, et terræ ejus miserebuntur. Et timebunt gentes nomen tuum, Domine, et omnes reges terræ gloriam tuam: quia ædificavit Dominus Sion, et videbitur in gloria sua. Respxit in orationem humilium et non sprevit precem eorum. Scribantur haec in generatione altera, et populus qui creabitur laudabit Dominum. **Quia** prospexit de excelso sancto suo; Dominus de cælo in terram aspergit: ut audiret gemitus compeditorum; ut solveret filios interemptorum: ut annuntient in Sion nomen Domini, et laudem ejus in Jerusalem: in conveniendo populos in unum, et reges, ut serviant Domino. Respondit ei in via virtutis suæ: Paucitatem dierum meorum nuntia mihi: ne revokes me in dimidio dierum meorum, in generationem et generationem anni tui. Initio tu, Domine, terram fundasti, et opera manuum tuarum sunt cæli. Ipsi peribunt, tu autem permanes; et omnes sicut vestimentum veterascent. Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur; tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient. Filii servorum tuorum habitabunt, et semen eorum in sæculum dirigetur.

AD SEXTAM

Psalmus 103

Ipsi David. Benedic, anima mea, Domino: Domine Deus meus, magnificatus es vehementer. Confessionem et decorum induisti, amictus lumine sicut vestimento. Extendens cælum sicut pellem, qui tegis aquis superiora ejus: qui ponis nubem ascensum tuum; qui ambulas super pennas ventorum: qui facis angelos tuos spiritus, et ministros tuos ignem urentem. Qui fundasti terram super stabilitatem suam: non inclinabitur in sæculum sæculi. Abyssus sicut vestimentum amictus ejus; super montes stabunt aquæ. Ab increpatione tua fugient; a voce to-

nirui tui formidabunt. Ascendunt montes, et descendunt campi, in locum quem fundasti eis. Terminum posuisti quem non transgredientur, neque convertentur operire terram. Qui emittis fontes in convallibus; inter medium montium pertransibunt aquæ. Potabunt omnes bestiæ agri; expectabunt onagri in siti sua. Super ea volucres cæli habitabunt; de medio petrarum dabunt voces. Rigans montes de superioribus suis; de fructu operum tuorum satiabitur terra: producens foenum jumentis, et herbam servituti hominum, ut educas panem de terra, et vinum lætitief cor hominis: ut exhilaret faciem in oleo,

et panis cor hominis confirmet. Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani quas plantavit: illuc passeres nidificabunt: herodii domus dux est eorum. Montes excelsi cervis; petra refugium herinaciis. Fecit lunam in tempora; sol cognovit occasum suum. Posuisti tenebras, et facta est nox; in ipsa pertransibunt omnes bestiae silvae: catuli leonum rugientes ut rapiant, et quarant a Deo escam sibi. Ortus est sol, et congregati sunt, et in cubilibus suis collocabuntur. Exibit homo ad opus suum, et ad operationem suam usque ad vesperum. Quam magnifica sunt opera tua, Domine! omnia in sapientia fecisti; impleta est terra possessione tua. Hoc mare magnum et spatiosum manibus; illuc reptilia quorum non est numerus: animalia pusilla cum magnis. Illuc

naves pertransibunt; draco iste quem formasti ad illudendum ei. Omnia a te expectant ut des illis escam in tempore. Dante te illis, colligent; aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate. Avertente autem te faciem, turbabuntur; auferes spiritum eorum, et deficient, et in pulvrem suum revertentur. Emisses spiritum tuum, et creabuntur, et renovabis faciem terrae. Sit gloria Domini in saeculum; lætabitur Dominus in operibus suis. Qui respicit terram, et facit eam tremere; qui tangit montes, et fumigant. Cantabo Domino in vita mea; psallam Deo meo quamdiu sum. Jucundum sit ei elogium meum; ego vero deleabor in Domino. Deficiant peccatores a terra, et iniqui, ita ut non sint. Benedic, anima mea, Domino.

AD NONAM

Psalmus 108

In finem. Psalmus David. Deus, laudem meam ne tacueris, quia os peccatoris et os dolosi super me apertum est. Locuti sunt adversum me lingua dolosa, et sermonibus odii circumdederunt me: et expugnaverunt me gratis. Pro eo ut me diligenter, detrahebant mihi; ego autem orabam. Et posuerunt adversum me mala pro bonis, et odium pro dilectione mea. Constitue super eum peccatorem, et diabolus stet a dextris ejus. Cum judicatur, exeat condemnatus; et oratio ejus fiat in peccatum. Fiant dies ejus pauci, et episcopatum ejus accipiat alter. Fiant filii ejus orphani, et uxor ejus vidua. Nutantes transferrantur filii ejus et mendicent, et ejificantur de habitationibus suis. Scrutetur foenerator omnem substantiam ejus, et diripient alieni labores ejus. Non sit illi adjutor, nec sit qui misereatur pupillis ejus. Fiant nati ejus in interitum; in generatione una deleatur nomen ejus. In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini, et peccatum matris ejus non deleatur. Fiant contra Dominum semper, et dispereat de terra memoria eorum: pro eo quod non est recordatus facere misericordiam, et persecutus est hominem inopem et mendicum, et compunctum corde,

mortificare. Et dilexit maledictionem, et veniet ei; et noluit benedictionem, et elongabitur ab eo. Et induit maledictionem sicut vestimentum; et intravit sicut aqua in interiora ejus, et sicut oleum in ossibus ejus. Fiat ei sicut vestimentum quo operitur, et sicut zona qua semper præcincitur. Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud Dominum, et qui loquuntur mala adversus animam meam. Et tu, Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum, quia suavis est misericordia tua. Libera me, quia egenus et pauper ego sum, et cor meum conturbatum est intra me. Sicut umbra cum declinat ablatus sum, et excusus sum sicut locustæ. Genua mea infirmata sunt a jejunio, et caro mea immutata est propter oleum. Et ego factus sum opprobrium illis; viderunt me, et moverunt capita sua. Adjuva me, Domine Deus meus; salvum me fac secundum misericordiam tuam. Et sciant quia manus tua haec, et tu, Domine, fecisti eam. Maledicent illi, et tu benedices: qui insurgunt in me confundantur; servus autem tuus lætabitur. Induantur qui detrahunt mihi pudore, et operiantur sicut diploide confusione sua. Confitebor Domino nimis in ore meo, et in medio multorum laudabo eum: quia astitit a dextris pauperis, ut salvam faceret a persequentibus animam meam.

AD VESPERAS

Psalmus 143

Psalmus David. Adversus Goliath. Benedic-tus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, et digitos meos ad bellum. Misericordia mea et refugium meum; susceptor meus et liberator meus; protec-tor meus, et in ip-so speravi, qui subdit populum meum sub me. Domine, quid est homo, quia innotuisti ei? aut filius hominis, quia reputas eum? Homo vani-tati similis factus est; dies ejus sicut umbra præ-reunt. Domine, inclina cælos tuos, et descende; tange montes, et fumigabunt. Fulgura corusca-tionem, et dissipabis eos; emitte sagittas tuas, et conturbabis eos. Emitte manum tuam de alto: eripe me, et libera me de aquis multis, de manu filiorum alienorum: quorum os locutum est vanitatem, et dextera eorum dextera iniquitatis. Deus, canticum novum cantabo tibi; in psalterio decachordo psallam tibi. Qui das salutem regi-bus, qui redemisti David servum tuum de gladio maligno, eripe me, et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem, et dextera eorum dextera iniquitatis. Quorum filii sicut novellæ plantationes in juventute sua; filiæ eorum compositæ, circumornatae ut similitudo templi. Promptuaria eorum plena, erucentia ex hoc in illud; oves eorum foetusæ, abundantes in egressibus suis; boves eorum crassæ. Non est ruina maceriaræ, neque transitus, neque clamor in plateis eorum. Beatum dixerunt populum cui hæc sunt; beatus populus cuius Dominus Deus ejus.

Psalmus 144

Laudatio ipsi David. Exaltabo te, Deus meus rex, et benedicam nomini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi. Per singulos dies benedi-cam tibi, et laudabo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi. Magnus Dominus, et lau-dabilis nimis, et magnitudinis ejus non est finis. Generatio et generatio laudabit opera tua, et po-tentiam tuam pronuntiabunt. Magnificentiam gloriæ sanctitatis tua loquentur, et mirabilia tua

narrabunt. Et virtutem terribilium tuorum di- cent, et magnitudinem tuam narrabunt. Memo- riam abundantia suavitatis tua erubebunt, et iustitia tua exsultabunt. Miserator et misericors Dominus: patiens, et multum misericors. Suavis Dominus universis, et miserationes ejus super omnia opera ejus. Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua, et sancti tui benedicant tibi. Gloriam regni tui dicent, et potentiam tuam lo-quentur: ut notam faciant filiis hominum po-tentiam tuam, et gloriam magnificentiæ regni tui. Regnum tuum regnum omnium sæculorum; et dominatio tua in omni generatione et genera-tionem. Fidelis Dominus in omnibus verbis suis, et sanctus in omnibus operibus suis. Allevat Dominus omnes qui corruunt, et erigit omnes elisos. Oculi omnium in te sperant, Domine, et tu das escam illorum in tempore opportuno. Aperis tu manum tuam, et imples omne animal benedictione. Justus Dominus in omnibus viis suis, et sanctus in omnibus operibus suis. Prope est Dominus omnibus invocantibus eum, omni-bus invocantibus eum in veritate. Voluntatem timentium se faciet, et depreciationm eorum ex-audiet, et salvos faciet eos. Custodit Dominus omnes diligentes se, et omnes peccatores disper-det. Laudationem Domini loquetur os meum; et benedicat omnis caro nomini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Canticum B. Mariae Virginis, in pagina 81, "Magnificat," dicitur.

AD COMPLETORIUM

Pro modo ad Completorium orandum, vide paginam 78.

Psalmus 87

Canticum Psalmi, filiis Core, in finem, pro Maheleth ad respondendum. Intellectus Eman Ezrahitæ. Domine, Deus salutis meæ, in die clamavi et nocte coram te. Intret in conspectu tuo oratio mea, inclina aurem tuam ad precem meam. Quia repleta est malis anima mea, et vita mea inferno appropinquavit. Aëstimatus sum cum descendantibus in lacum, factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber; sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius, et ipsi de manu tua repulsi sunt. Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebrosis, et in umbra mortis. Super me confirmatus est furor tuus, et omnes fluctus tuos induxisti super me. Longe fecisti notos meos a me; posuerunt me abominationem sibi. Traditus sum, et non egrediebar; oculi mei languerunt præ inopia. Clamavi ad te, Domine, tota die; expandi ad te manus meas. Numquid mortuis facies mirabilia? aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi? Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, et veritatem tuam in perditione? Numquid cognoscet in tenebris mirabilia tua? et justitia tua in terra oblivionis? Et ego ad te, Domine, clamavi, et mane oratio mea præveniet te. Ut quid, Domine, repellis orationem meam; avertis faciem tuam a me? Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea; exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus. In me transierunt iræ tuæ, et terrores tui conturba- verunt me: circumdederunt me sicut aqua tota die; circumdederunt me simul. Elongasti a me amicum et proximum, et notos meos a miseria.

Psalmus 102

Ipsi David. Benedic, anima mea, Domino, et omnia quæ intra me sunt nomini sancto ejus.

Benedic, anima mea, Domino, et noli obliisci omnes retributiones ejus. Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis; qui sanat omnes infirmitates tuas: qui redimit de interitu vitam tuam; qui coronat te in misericordia et miserationibus: qui replet in bonis desiderium tuum; renovabitur ut aquilæ juventus tua: faciens misericordias Dominus, et judicium omnibus injuriā patientibus. Notas fecit vias suas Moysi; filiis Israël voluntates suas. Miserator et misericors Dominus: longanimis, et multum misericors. Non in perpetuum irascetur, neque in æternum comminabitur. Non secundum peccata nostra fecit nobis, neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis. Quoniam secundum altitudinem cœli a terra, corroboravit misericordiam suam super timentes se; quantum distat ortus ab occidente, longe fecit a nobis iniquitates nostras. Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se. Quoniam ipse cognovit figuratum nostrum; recordatus est quoniam pulvis sumus. Homo, sicut fœnum dies ejus; tamquam flos agri, sic effloredit: quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet, et non cognoscet amplius locum suum. Misericordia autem Domini ab æterno, et usque in æternum super timentes eum. Et justitia illius in filios filiorum, his qui servant testamentum ejus, et mores sunt mandatorum ipsius ad faciendum ea. Dominus in cœlo paravit sedem suam, et regnum ipsius omnibus dominabitur. Benedicte Domino, omnes angeli ejus: potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus. Benedicte Domino, omnes virtutes ejus; ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus. Benedicte Domino, omnia opera ejus: in omni loco dominationis ejus, benedic, anima mea, Domino.

DE OFFICIO

EXPLICATIO REGULARUM RUBRICARUMQUE

Dies liturgicus est dies sanctificatus actionibus liturgicis, præsertim Sacrificio eucharistico et publica Ecclesiæ prece, id est Officio divino; et decurrit a media nocte ad medium noctem. *Matutinum*, quum mane vocet, prex mediae noctis est. Ex iuxta causa, horis postmeridianis diei præcedentis anticipare licet, non tamen ante horam quartamdecimam. *Laudes*, cum sint precatio matutina, primo mane dicuntur. *Vesperæ* horis postmeridianis dicuntur. *Completorium* valde opportune dicitur tamquam ultima precatio in fine diei, etiam si, ob iustam causam, Matutinum diei sequentis iam anticipatum fuerit. Horæ orari debent in ordine, et in horæ diei: *Matutinum*: Inter medianam noctem et quintam horam. *Laudes*: Inter quintam et sextam. *Prima*: Circa sextam. *Tertia*: Circa nonam. *Sexta*: Circa meridiem. *Nonam*: Circa tertiam (quintamdecimam). *Vesperæ*: Post quartam (sextamdecimam). *Completorium*: In fine diei. Horæ tamen dici possunt convenienter; hæc tempora diei ducamina sunt. In fine singuli psalmi, reverentia fit, et versus *Gloria Patri* et responsi *Sicut erat* dicitur; præterquam in Sacro Triduo omittuntur. Post Vespertas ante Septuagesimum usque ad Vespertas ante Pascham exclusive, numquam verbum *Alleluia* dicitur. Verbum simpliciter omittitur quotiescumque appareat. Omnes signant se signo crucis a fronte ad pectus et ab humero sinistro

ad dexterum quocumque † appetet in texto. Id est: in principio omnium Horarum, cum dicitur *Deus, in adjutorium*; ad versum *Adjutorium nostrum*; ad absolutionem *Indulgentiam* post *Confiteor* in Completorio; in principio cantorum *Benedictus*, *Magnificat*, et *Nunc dimittis*; ad benedictionem in finem Primæ et Completorii; et ad versum *Divinum auxilium*. Omnes non signant se ad versum *Gloria Patri*; consuetudo enim orientalis, non occidentalis, est. Omnes signant ores suorum quocumque † appetet in texto; id est, ad versum *Domine, labia mea aperies* in principio Matutini. Omnes signant peccatores suorum quocumque † appetet in texto; id est, ad versum *Converte nos* in Completorio. Omnes stant usque ad primus versus primi psalmi in Hora et post ultimi psalmi usque ad finem Horæ, nisi genuflectendum sit. Omnes genua flectunt ad verba *Venite, adoremus et procidamus*, etc., in psalmo 94 in Matutino; ad versum *Te ergo quæsumus* in hymno Ambrosiano; et ad antiphonam finalem B. Mariæ Virginis, præterquam sabbato, dominica, et tempore paschali. Si dicitur in commune, hebdomadarius stat dum dicit orationem. Omnes sedere permittuntur post primum versum primi psalmi Horæ. Cum Psalterium solum dicitur, stare, sedere, et genua flectere permittuntur, ut velit; hi rubrici autem regula optima sunt.

DE INITIO OFFICII

Matutinum absolute incipitur versu ¶. Domine, labia ♣ mea aperies. ¶. Et os meum annuntiabit laudem tuam. ¶. Deus, ☩ in adjutorium meum intende. ¶. Domine, ad adjuvandum me festina. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen. Alleluia. **Laudes, Horæ mino-**

res ac Vesperæ absolute incipiuntur versu

¶. Deus, ☩ in adjutorium meum intende. ¶. Domine, ad adjuvandum me festina. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen. Alleluia.

DE CONCLUSIONE OFFICII

Matutinum, Laudes, Tertia, Sexta, Nona et Vesperæ concluduntur ut sequitur: Post (ultimam) orationem additur: ¶. Dominus vobiscum ¶. Et cum spiritu tuo. **Vel:** ¶. Domine, exaudi orationem meam. ¶. Et clamor meus ad te veniat. ¶. Benedicamus Domino. ¶. Deo gratias. ¶. Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. ¶. Amen. **Prima concluditur ut sequitur:** ¶. Pretiosa in conspectu Domini. ¶. Mors Sanctorum eius. Sancta Maria et omnes Sancti intercedant pro nobis ad Dominum, ut nos mereamur ab eo adiuvari et salvare, qui vivit et regnat in saecula saeculorum. ¶. Amen. ¶. Deus in adiutorium meum intende. ¶. Domine, ad adiuvandum me festina. ¶. Deus in adiutorium meum intende. ¶. Domine, ad adiuvandum me festina. ¶. Deus in adiutorium meum intende. ¶. Domine, ad adiuvandum me festina. ¶. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. **Sicut erat in principio, et nunc, et semper,** et in saecula saeculorum. Amen. Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Pater noster, qui es in cælis, sanctificetur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat voluntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimittimus debitóribus nostris: ¶. Et ne nos inducas in tentatiōnem: ¶.

Sed libera nos a malo. ¶. Réspice in servos tuos, Domine, et in opera tua, et dirige filios eorum. ¶. Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et opera manuum nostrarum dirige super nos, et opus manuum nostrarum dirige. ¶. Glória Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. ¶. **Sicut erat in principio, et nunc, et semper,** et in saecula saeculorum. Amen. Orémus. Dirígere et sanctificare, régere et gubernare dignare, Domine Deus, Rex cæli et terræ, hodie corda et corpora nostra, sensus, sermones et actus nostros in lege tua, et in operibus mandatorum tuorum: ut hic et in æternum, te auxiliante, salvi et liberi esse mereamur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. ¶. Amen. ¶. Iube, Domine, benedicere. **Benedictio.** Dies et actus nostros in sua pace disponat Dominus omnipotens. Amen. **Lectio brevis** (2 Thess 3:5) Dominus autem dirigit corda et corpora nostra in caritate Dei et patientia Christi. ¶. Tu autem, Domine, miserere nobis. ¶. Deo grátias. **Conclusio** ¶. Adiutorium nostrum ☩ in nomine Domini. ¶. Qui fecit cælum et terram. ¶. Benedicite. ¶. Deus. ¶. Dominus nos benedicit, ☩ et ab omni malo defendat, et ad vitam perdúcat æternam. Et fidélium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. ¶. Amen.

MODUS AD COMPLETORIUM ORANDUM

Incipit ¶. Iube, Domine, benedicere. **Benedictio.** Noctem quietam et finem perféctum concedat nobis Dominus omnipotens. Amen. **Lectio brevis;** 1 Pet 5:8–9. Fratres: Sóbrii estote, et vigiláte: quia adversarius vester diabolus tamquam leo rú-

gjens circuit, querens quem dévoret: cui resistite fortis in fide. ¶. Tu autem, Domine, miserere nobis. ¶. Deo grátias. ¶. Adjutorium nostrum ☩ in nomine Domini. ¶. Qui fecit cælum et terram. **Examen conscientiae** vel Pater Noster totum secreto.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Ioánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis, cogitatióne, verbo et ópere: **percutit sibi pectus** mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beatam Mariám semper Vírginem, beatum Michaélem Archángelum, beatum Ioánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum. Misereátur nostri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam æternam. Amen. Indulgéntiam, **†** absoluciónem et remissiónem peccatórum nostrorum trábuat nobis omnípotens et misericors Dóminus. Amen. **¶** Convérite nos **†** Deus, salutáris noster. **¶** Et avérte iram tuam a nobis. **¶** Deus **†** in adiutorium meum inténde. **¶** Dómine, ad adiuvandum me festina. **¶** Glória Patri, et Filio, et *Spiritu Sancto*. **¶** *Sicut erat in principio, et nunc, et semper,* et in sǽcula sǽculorum. Amen. Allelúa. **Psalmi sequitur; in divino Officio antiphona præcedit et sequitur psalmos. Hymnus** Te lucis ante términum, Rerum Creador, pósclimus, Ut pro tua cleméntia Sis præsul et custódia. Procul recédat sómnia, Et noctium phantásma. Hostémque nostrum cóprime, Ne polluántur cörpera. * Præsta, Pater piissime, Patríque compar Único, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sǽculum. Amen. **Capitulum Responsorium Versus; Ier 14:9.** Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocatum est super nos: ne derelinquas nos, Dómine, Deus noster. **¶** Deo grátiás. **R.br.** In manus tuas, Dómine, *Commendo spíritum meum.* **¶** *In manus tuas, Dómine,* Comméndo spíritum meum. **¶** Redemísti nos,

Dómine, Deus veritatis. **¶** Comméndo spíritum meum. **¶** Glória Patri, et Filio, et *Spiritu Sancto.* **¶** *In manus tuas, Dómine,* Comméndo spíritum meum. **¶** Custodi nos, Dómine, ut pupillam oculi. **¶** Sub umbra alárum tuárum prótege nos. **Ant.** Salva nos, Domine, vigilantes, custodi nos dormientes; ut vigilemus cum Christo, et requiescamus in pace. Nunc dimittis **†** servum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace: quia viderunt oculi mei salutare tuum, quod parasti ante faciem omnium popolorum: lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebis tuae Israél. Glória Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sǽcula sǽculorum. Amen. **Ant.** Salva nos, Domine, vigilantes, custodi nos dormientes; ut vigilemus cum Christo, et requiescamus in pace. **Oratio** **¶** Dómine, exaudi orationem meam. **¶** Et clamor meus ad te véniat. **¶** Orémus. Visita, quæsumus, Dómine, habitacionem istam, et omnes insídias inimici ab ea lónge repelle: Ángeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custodian; et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Filium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sǽculorum. **¶** Amen. **Conclusio** **¶** Dómine, exaudi orationem meam. **¶** Et clamor meus ad te véniat. **¶** Benedicámus Dómino. **¶** Deo grátiás. **Benedictio** Benedicat et custodiatur nos omnípotens et misericors Dóminus, **†** Pater, et Filius, et Spíritus Sanctus. **¶** Amen. **Antiphona finalis Beatae Mariæ Virginis sequitur; vide paginam 81.** **¶** Divinum auxilium **†** maneat semper nobiscum. **¶** Amen.

PSALMUS 94

Venite, exultémus Dómino, iubilémus Deo, salutári nostro: præoccupémus fáciem eius in confessióne, et in psalmis iubilémus ei. Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos, quóniam non repéllet Dóminus plebem suam: quia in manu eius sunt omnes fines terræ, et altitudines móntium ipse cónspi-

cit. Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et aridam fundaverunt manus eius. **genuflectitur** veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus, Deus noster; nos autem póplus eius, et oves pascuæ eius. Hódie, si vocem eius audiéritis, nolite obdurate corda vestra, sicut in

exacerbatione secundum diem tentationis in deserto: ubi tentaverunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt opera mea. Quadragesima annis proximus fui generatiōni huic, et dixi; Semper hi errant corde, ipsi vero non cognovérunt vias

meas: quibus iurávi in ira mea; Si introibunt in réquiem meam. *v.* Glória Patri, et Fílio, *et Spiritu Sancto.* *R.* *Sicut erat in principio, et nunc, et semper,* et in sēculorum. Amen.

HYMNUS AMBROSIANUS

Te Deum laudamus: * te Dominum confitemur. Te æternum Patrem * omnis terra veneratur. Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli, et universæ Potestate: Tibi Cherubim et Seraphim * incessabili voce proclamat: **Fit reverentia** Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt cæli et terra * majestatis gloriae tuæ. Te gloriosus * Apostolorum chorus, Te Prophetarum * laudabilis numerus, Te Martyrum candidatus * laudat exercitus. Te per orbem terrarum * sancta confitetur Ecclesia, Patrem * immensæ majestatis; Venerandum tuum verum * et unicum Filium; Sanctum quoque * Paraclitum Spiritum. Tu Rex gloriae, * Christe. Tu Patris * sempiternus es Filius. **Fit reverentia** Tu, ad liberandum suscepturus hominem, * non horruisti Virginis uterum. Tu, devicto mortis aculeo, * aperuisti credentibus re-

gnos cælorum. Tu ad dexteram Dei sedes, * in gloria Patris. Judex crederis * esse venturus. **Sequens versus dicitur flexis genibus.** Te ergo quæsumus, tuis famulis subveni, * quos pretioso sanguine redemisti. Æterna fac cum Sanctis tuis * in gloria numerari. Salvum fac populum tuum, Domine, * et benedic hereditati tuæ. Et rege eos, * et extolle illos usque in æternum. Per singulos dies * benedicimus te; **Fit reverentia, secundum consuetudinem.** Et laudamus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi. Dignare, Domine, die isto * sine peccato nos custodire. Miserere nostri, Domine, miserere nostri. Fiat misericordia tua, Domine, super nos, * quemadmodum speravimus in te. In te, Domine, speravi: * non confundar in æternum.

CANTICUM ZACHARIÆ

Luc. 1:68-79

Benedictus + Dominus Deus Israël, quia visitavit, et fecit redemptionem plebis suæ: et erexit cornu salutis nobis in domo David pueri sui, si- cut locutus est per os sanctorum, qui a sæculo sunt, prophetarum ejus: salutem ex inimicis nostri, et de manu omnium qui oderunt nos: ad faciendam misericordiam cum patribus nostri: et memorari testamenti sui sancti: iusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, datum se nobis ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi in sanctita-

te et justitia coram ipso, omnibus diebus nostri. Et tu puer, propheta Altissimi vocaberis: praebis enim ante faciem Domini parare vias ejus, ad dandam scientiam salutis plebi ejus in remissionem peccatorum eorum per viscera misericordiae Dei nostri, in quibus visitavit nos, oriens ex alto: illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros in viam pacis. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæculorum. Amen.

CANTICUM B. MARIÆ VIRGINIS

Luc. 1: 46-55

Magnificat \ddagger anima mea Dominum : et exsultavit spiritus meus in Deo salutari meo. Quia respergit humilitatem ancillæ suæ : ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes, quia fecit mihi magna qui potens est : et sanctum nomen ejus, et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Fecit potentiam in brachio suo : dispersit superbos mente cordis sui. Deposuit

potentes de sede, et exaltavit humiles. Esurientes implevit bonis : et divites dimisit inanes. Suscepit Israël puerum suum, recordatus misericordiæ suæ : sicut locutus est ad patres nostros, Abraham et semini ejus in sæcula. ψ . Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. \mathbb{R} . Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

ANTIPHONÆ FINALES BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

A sabbato ante dominicam I Adventus usque ad diem I februarii inclusive: Ant. Alma Redemptoris Mater, quæ pervia cæli Porta manes, et stella maris, succurre cadenti, Surgere qui curat, populo: tu quæ genuisti, Natura mirante, tuum sanctum Genitorem, Virgo prius ac posterius, Gabrielis ab ore Sumens illud Ave, peccatorum miserere. **Usque ad diem 23 decembri:** ψ . Angelus Domini nuntiavit Mariæ. \mathbb{R} . Et concepit de Spiritu Sancto. **Oratio.** Oremus. ψ . Gratiam tuam, quæsumus, Domine, mentibus nostris in-

funde: ut, qui, Angelo nuntiante, Christi Filii tui incarnationem cognovimus; per passionem ejus et crucem, ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eundem Christum Dominum nostrum. \mathbb{R} . Amen. **A die 24 decembri:** ψ . Post partum, Virgo, inviolata permansisti. \mathbb{R} . Dei Genetrix, intercede pro nobis. **Oratio.** Oremus. ψ . Deus, qui salutis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fecunda, humano generi præmia præstisti: tribue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere, Domi-

num nostrum Jesum Christum, Filium tuum. *R.*
 Amen. **A die 2 februarii usque ad feriam IV Hebdomadæ sanctæ inclusive:** **Ant.** Ave, Regina cælorum,
 Ave, Domina Angelorum: Salve, radix, salve, porta,
 Ex qua mundo lux est orta: Gaude, Virgo glori-
 riosa, Super omnes speciosa, Vale, o valde decora,
 Et pro nobis Christum exora. *V.* Dignare me
 laudare te, Virgo sacra. *R.* Da mihi virtutem
 contra hostes tuos. **Oratio.** Oremus. *V.* Concede,
 misericors Deus, fragilitati nostræ præsidium:
 ut, qui sanctæ Dei Geneticis memoriam agimus;
 intercessionis ejus auxilio, a nostris iniquitatibus
 resurgamus. Per eundem Christum Dominum
 nostrum. *R.* Amen. **A dominica Paschatis usque ad
 feriam VI infra octavam Pentecostes inclusive:** **Ant.**
 Regina Cæli, lætare, alleluia; **Quia** quem meruisti
 portare, alleluia, Resurrexit, sicut dixit, alleluia;
 Ora pro nobis Deum, alleluia. *V.* Gaude et læ-
 tare, Virgo Maria, alleluia. *R.* **Quia** surrexit Do-
 minus vere, alleluia. **Oratio.** Oremus. *V.* Deus,
 qui per resurrectionem Filii tui, Domini nostri
 Iesu Christi, mundum lætificare dignatus es: præ-

sta, quæsumus; ut, per ejus Geneticem Virgi-
 nem Mariam, perpetuæ capiamus gaudia vitæ.
 Per eundem Christum Dominum nostrum. *R.*
 Amen. **A sabbato post octavam Pentecostes usque ad
 feriam VI ante dominicam I Adventus inclusive:** **Ant.**
 Salve, Regina, Mater misericordiæ; Vita, dulcedo,
 et spes nostra, salve. Ad te clamamus, exsules filii
 Hevæ. Ad te suspiramus, gementes et flentes, in
 hac lacrimarum valle. Eia ergo, advocata nostra,
 illos tuos misericordes oculos ad nos converte. Et
 Iesum, benedictum fructum ventris tui, nobis
 post hoc exsilium ostende. O clemens, o pia, o
 dulcis Virgo Maria. *V.* Ora pro nobis, sancta Dei
 Genitrix. *R.* Ut digni efficiamur promissionibus
 Christi. **Oratio.** Oremus. *V.* Omnipotens semper
 terne Deus, qui gloriosæ Virginis Matris Mariæ
 corpus et animam, ut dignum Filii tui habitacu-
 lum effici mereretur, Spiritu Sancto cooperante,
 præparasti: da ut cujus commemoratione læta-
 mur, ejus pia intercessione, ab instantibus malis
 et a morte perpetua liberemur. Per eundem Christum
 Dominum nostrum. *R.* Amen.

ORATIONES

LITANIÆ APPROBATÆ

LITANIÆ SANCTORUM

℣. Kýrie, éléison. ℘. Christe, éléison. ℩. kýrie,
éléison. ℘. Christe, audi nos. ℩. Christe, exáudi
nos. ℩. Pater de cælis, Deus, ℘. miserére nobis. ℩.
Fili, Redémptor mundi, Deus, ℘. miserére nobis.
℣. Spíritus Sancte, Deus, ℘. miserére nobis. ℩.
Sancta Trinitas, unus Deus, ℘. miserére nobis.
℣. Sancta María, ℘. ora pro nobis. ℩. Sancta
Dei Génetrix, ℘. ora pro nobis. ℩. Sancta Virgo
vírginum, ℘. ora pro nobis. ℩. Sancte Míchaël,
℘. ora pro nobis. ℩. Sancte Gábriel, ℘. ora pro
nobis. ℩. Sancte Ráphaël, ℘. ora pro nobis. ℩.

Omnès sancti Ángeli et Archángeli, ℘. oráte pro
nobis. ℩. Omnes sancti beatórum Spirítuum
órdives, ℘. oráte pro nobis. ℩. Sancte Ioánnes
Baptista, ℘. ora pro nobis. ℩. Sancte Ioseph, ℘.
ora pro nobis. ℩. Omnes sancti Patriárchæ et
Prophétæ, ℘. oráte pro nobis. ℩. Sancte Petre,
℘. ora pro nobis. ℩. Sancte Paule, ℘. ora pro
nobis. ℩. Sancte Andréa, ℘. ora pro nobis. ℩.
Sancte Iacóbe, ℘. ora pro nobis. ℩. Sancte Ioánnes,
℘. ora pro nobis. ℩. Sancte Thoma, ℘. ora
pro nobis. ℩. Sancte Iacóbe, ℘. ora pro nobis. ℩.

Sancte Philíppe, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Bartolomæ, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Matthæe, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Simon, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Thaddæe, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Matthia, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Bár-naba, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Luca, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Marce, **R.** ora pro nobis. **V.** Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ, **R.** oráte pro nobis. **V.** Omnes sancti Discípuli Dómini, **R.** oráte pro nobis. **V.** Omnes sancti Innocéntes, **R.** oráte pro nobis. **V.** Sancte Stéphane, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Laurénti, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Vincénti, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancti Fa-biáne et Sebastiáne, **R.** oráte pro nobis. **V.** Sancti Ioánnes et Paule, **R.** oráte pro nobis. **V.** Sancti Cosma et Damiáne, **R.** oráte pro nobis. **V.** Sancti Gervási et Protási, **R.** oráte pro nobis. **V.** Omnes sancti Mártires, **R.** oráte pro nobis. **V.** Sancte Silvéster, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Gregóri, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Ambrósi, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Auguštine, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Hierónyme, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Martíne, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Nicoláe, **R.** ora pro nobis. **V.** Omnes sancti Pontífices et Confessóres, **R.** oráte pro nobis. **V.** Omnes sancti Doctóres, **R.** oráte pro nobis. **V.** Sancte Antóni, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Benedícte, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Bernárde, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Domínice, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancte Francísce, **R.** ora pro nobis. **V.** Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, **R.** oráte pro nobis. **V.** Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, **R.** oráte pro nobis. **V.** Sancta María Magdaléna, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancta Agatha, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancta Lúcia, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancta Agnes, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancta Cæcília, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancta Catharína, **R.** ora pro nobis. **V.** Sancta Anastásia, **R.** ora pro nobis. **V.** Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, **R.** oráte pro nobis. **V.** Omnes Sancti et Sanctæ Dei, **R.** intercéde pro nobis. **V.** Propítius esto, **R.** parce nobis, Dómine. **V.** Propítius esto, **R.** exaudi nos, Dómine. **V.** Ab omni malo, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** Ab omni peccáto, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** Ab ira tua, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** A subítánea et

improvísa morte, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** Ab insídiis diáboli, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** Ab ira et ódio et omni mala voluntáte, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** A spíritu fornicatiónis, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** A fúlgure et tempestáte, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** A flagéllo terræmótus, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** A peste, fame et bello, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** A morte perpétua, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** Per advéntum tuum, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** Per nativitatem tuam, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** Per baptísmum et sanctum ieíúnium tuum, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** Per crucem et passióinem tuam, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** Per mortem et sepultúram tuam, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** Per sanctam resurrecciónem tuam, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** Per admirábilem ascensiónem tuam, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** In die iudicii, **R.** líbera nos, Dómine. **V.** Peccatóres, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Ut nobis parcas, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Ut nobis indúlgeas, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Ut ad veram pœnitentiam nos perdúcere dignérис, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conservare dignérис, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Ut dominum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conservare dignérис, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Ut inimícios sanctæ Ecclésiæ humiliare dignérис, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Ut régibus et príncipibus christiánis pacem et veram concordiam donare dignérис, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Ut cuncto populo christiáno pacem et unitátem largíri dignérис, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiæ revocare, et infidéles univer-sos ad Evangélii lumen perdúcere dignérис, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortare et conservare dignérис, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Ut mentes nostraras ad cælestia desidéria érigas, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Ut ómnibus benefactóribus nostris sem-piterna bona retríbus, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Ut ánimas nostraras, fratrū, propinquórum

et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatione erípias, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Ut fructus terræ dare et conserváre dignérís, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem ætérnam donáre dignérís, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Ut nos exaudíre dignérís, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Fili Dei, **R.** te rogámus, audi nos. **V.** Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, **R.** parce nobis, Dómine. **V.** Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, **R.** exaudi nos, Dómine. **V.** Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, **R.** miserere nobis. **V.** Christe, **R.** audi nos. **V.** Christe, **R.** exaudi nos. **V.** Kýrie, élison. **R.** Christe, élison. **V.** Kýrie, élison. Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum cotidiánum da nobis hodie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: **V.** Et ne nos indúcas in tentatióne: **R.** Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69

Deus, in adiutorium meum inténde: * Dómine, ad adiuvándum me festina. Confundántur et revereántur, * qui querunt ánimam meam. Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala. Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge. Exsultent et lætentur in te omnes qui querunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui diligunt salutare tuum. Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, adiuva me. Adiútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris. **V.** Glória Patri, et Fílio, et Spiritui Sancto. **R.** Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sécula sæculórum. Amen. **V.** Salvos fac servos tuos. **R.** Deus meus, sperántes in te. **V.** Esto nobis, Dómine, turris fortitudinis. **R.** A fácie inimici. **V.** Nihil proficiat inimicús in nobis. **R.** Et fílius iniquitatis non appónat nocére nobis. **V.** Dómine, non secúndum peccáta nostra fáciás nobis. **R.** Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis. **V.** Orémus pro Pontífice nostro N. **R.** Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beatum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum

eius. **V.** Orémus pro benefactóribus nostris. **R.** Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. **V.** Orémus pro fidélibus defunctis. **R.** Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. **V.** Requíescant in pace. **R.** Amen. **V.** Pro frátribus nostris abséntibus. **R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. **V.** Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. **R.** Et de Sion tuére eos. **V.** Dómine, exaudi oratióne meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat. **secunda « Domine, exaudi » omittitur**

Oratio

Orémus Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatióne nostram, ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietatis cleménter absolvat. Exaudi, quássumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgentiam tríbus benígnus et pacem. Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a poenis, quas pro his merémur, erípias. Deus, qui culpa offénditis, poenitentia placáris: preces pópuli tui supplicántis propitiás respice; et flagella tua iracundiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Omnipotens sempitérne Deus, miserére fámuli tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salutis ætérnæ: ut, te donante, tibi plácita cúpiat, et tota virtute perficiat. Deus, a quo sancta desidéria, recta consilia et iusta sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandatis tuis dédita, et, hóstium sublata formidine, témpora sint, tua protéctione, tranquilla. Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus. Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularíumque tuarum remissióne cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgentiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántrur. Actiōnes nostras, quássumus, Dómine, aspi-

rando præveni et adiuvando proséquere: ut cuncta nostra oratio et operatio a te semper incipiat, et per te copta finiatur. Omnipotens sempiternus Deus, qui vivorum dominaris simul et mortuorum, omniumque misereris quos tuos fide et opere futuros esse prænoscis: te supplices exoramus; ut, pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne retinet vel futurum iam exutus corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuae

clementia, omnium delictorum suorum veniam consequuntur. Per Dominum nostrum Iesum Christum, Filium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti, Deus, per omnia saecula saeculorum. R. Amen. ¶. Domine, exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. ¶. Exaudi nos omnipotens et misericors Dominus. R. Amen. ¶. Fideliū anima per misericordiam Dei requiescant in pace. R. Amen.

LITANIÆ DE SANCTISSIMO NOMINE JESU

V. Kyrie, eleison. R. Christe, eleison. V. Kyrie, eleison. V. Jesu, audi nos. R. Jesu, exaudi nos. V. Pater de celis, Deus, R. miserere nobis. V. Fili, Redemptor mundi, Deus, R. miserere nobis. V. Spiritus Sancte, Deus, R. miserere nobis. V. Sancta Trinitas, unus Deus, R. miserere nobis. V. Jesu, Fili Dei vivi, R. miserere nobis. V. Jesu, Splendor Patris, R. miserere nobis. V. Jesu, candor lucis aeternae, R. miserere nobis. V. Jesu, rex gloriae, R. miserere nobis. V. Jesu, sol justitiae, R. miserere nobis. V. Jesu, Fili Mariae Virginis, R. miserere nobis. V. Jesu amabilis, R. miserere nobis. V. Jesu, admirabilis, R. miserere nobis. V. Jesu, Deus fortis, R. miserere nobis. V. Jesu, pater futuri saeculi, R. miserere nobis. V. Jesu, magni consilii angele, R. miserere nobis. V. Jesu potentissime, R. miserere nobis. V. Jesu patientissime, R. miserere nobis. V. Jesu obedientissime, R. miserere nobis. V. Jesu, mitis et humilis corde, R. miserere nobis. V. Jesu, amator castitatis, R. miserere nobis. V. Jesu, amator nostre, R. miserere nobis. V. Jesu, Deus pacis, R. miserere nobis. V. Jesu, auctor vitae, R. miserere nobis. V. Jesu, exemplar virtutum, R. miserere nobis. V. Jesu, zelator animarum, R. miserere nobis. V. Jesu, Deus noster, R. miserere nobis. V. Jesu, refugium nostrum, R. miserere nobis. V. Jesu, pater pauperum, R. miserere nobis. V. Jesu, thesaure fidelium, R. miserere nobis. V. Jesu, bone pastor, R. miserere nobis. V. Jesu, lux vera, R. miserere nobis. V. Jesu, sapientia aeterna, R. miserere nobis. V. Jesu, bonitas infinita, R. miserere nobis. V. Jesu, via et vita nostra, R. miserere

nobis. V. Jesu, gaudium Angelorum, R. miserere nobis. V. Jesu, rex Patriarcharum, R. miserere nobis. V. Jesu, magister Apostolorum, R. miserere nobis. V. Jesu, docto Evangelistarum, R. miserere nobis. V. Jesu, fortitudo Martyrum, R. miserere nobis. V. Jesu, lumen Confessorum, R. miserere nobis. V. Jesu, puritas Virginum, R. miserere nobis. V. Jesu, corona Sanctorum omnium, R. miserere nobis. V. Propitius esto, R. parce nobis, Jesu. V. Propitius esto, R. exaudi nos, Jesu. V. Ab omni malo, R. libera nos, Jesu. V. Ab omni peccato, R. libera nos, Jesu. V. Ab ira tua, R. libera nos, Jesu. V. Ab insidiis diaboli, R. libera nos, Jesu. V. A spiritu fornicationis, R. libera nos, Jesu. V. A morte perpetua, R. libera nos, Jesu. V. A neglectu inspirationum tuarum, R. libera nos, Jesu. V. Per mysterium sanctae Incarnationis tuae, R. libera nos, Jesu. V. Per nativitatem tuam, R. libera nos, Jesu. V. Per infantiam tuam, R. libera nos, Jesu. V. Per divinissimam vitam tuam, R. libera nos, Jesu. V. Per labores tuos, R. libera nos, Jesu. V. Per agoniam et passionem tuam, R. libera nos, Jesu. V. Per crucem et derelictionem tuam, R. libera nos, Jesu. V. Per languores tuos, R. libera nos, Jesu. V. Per mortem et sepulturam tuam, R. libera nos, Jesu. V. Per resurrectionem tuam, R. libera nos, Jesu. V. Per ascensionem tuam, R. libera nos, Jesu. V. Per sanctissimam Eucharistiam institutionem tuam, R. libera nos, Jesu. V. Per gaudia tua, R. libera nos, Jesu. V. Per gloriam tuam, R. libera nos, Jesu. V. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, R. parce nobis, Jesu. V. Agnus Dei, qui tollis

peccata mundi, **R.** exaudi nos, Jesu. **V.** Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, **R.** miserere nobis, Jesu. **V.** Jesu, **R.** audi nos. **V.** Jesu, **R.** exaudi nos. **V.** Oremus. Domine Jesu Christe, qui dixisti: Petite et accipietis; quærите, et invenietis; pulsate, et aperietur vobis: quæsumus, da nobis potentibus divinissimi tui amoris affectum, ut te toto corde,

ore et opere diligamus, et a tua numquam laude cessemus. Sancte Nominis tui, Domine, timorem pariter et amorem fac nos habere perpetuum: quia nunquam tua gubernatione destituimus, quos in soliditate tuæ dilectionis instituimus: Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. **R.** Amen.

LITANIÆ DE SACRATISSIMO CORDE JESU

V. Kyrie, eleison. **R.** Christe, eleison. **V.** Kyrie, eleison. **V.** Jesu, audi nos. **R.** Jesu, exaudi nos. **V.** Pater de cælis, Deus, **R.** miserere nobis. **V.** Fili, Redemptor mundi, Deus, **R.** miserere nobis. **V.** Spiritus Sancte, Deus, **R.** miserere nobis. **V.** Sancta Trinitas, unus Deus, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, Filii Patris æterni, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, in sinu Virginis Matris a Spiritu Sancto formatum, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, Verbo Dei substantialiter unitum, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, maiestatis infinitæ, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, templum Dei sanctum, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, tabernaculum Altissimi, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, domus Dei et porta cæli, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, fornax ardens caritatis, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, justitiae et amoris receptaculum, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, bonitate et amore plenum, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, virtutum omnium abyssus, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, omni laude dignissimum, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, rex et centrum omnium cordium, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, in quo sunt omnes thesauri sapientiae et scientiae, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, in quo habitat omnis plenitudo divinitatis, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, in quo Pater sibi bene complacuit, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, de cuius plenitudine omnes nos accepimus, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, desiderium collium æternorum, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, pa-

tiens et multæ misericordiæ, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, dives in omnes qui invocant te, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, fons vitae et sanctitatis, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, propitiatio pro peccatis nostris, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, saturatam opprobriis, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, attritum propter scelera nostra, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, usque ad mortem obediens factum, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, lancea perforatum, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, fons totius consolationis, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, vita et resurrectio nostra, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, pax et reconciliatio nostra, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, victimæ peccatorum, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, salus in te sperantium, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, spes in te morientium, **R.** miserere nobis. **V.** Cor Jesu, deliciae Sanctorum omnium, **R.** miserere nobis. **V.** Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, **R.** parce nobis, Domine. **V.** Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, **R.** exaudi nos, Domine. **V.** Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, **R.** miserere nobis. **V.** Jesu, mitis et humilis Corde. **R.** Fac cor nostrum secundum Cor tuum. **V.** Oremus. Omnipotens semperne Deus, respice in Cor dilectissimi Filii tui et in laudes et satisfactiones, quas in nomine peccatorum tibi persolvit, iisque misericordiam tuam potentibus, tu veniam concede placatus in nomine ejusdem Filii tui Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculorum. **R.** Amen.

LITANIÆ PRETIOSISSIMI SANGUINIS D.N.J.C.

V. Kyrie, eleison. **R.** Christe, eleison. **V.** Kyrie, eleison. **V.** Jesu, audi nos. **R.** Jesu, exaudi nos. **V.** Pater de cælis, Deus, **R.** miserere nobis. **V.** Fili, Redemptor mundi, Deus, **R.** miserere nobis. **V.** Spiritus Sancte, Deus, **R.** miserere nobis. **V.** Sancta Trinitas, unus Deus, **R.** miserere nobis. **V.** Sanguis Christi, Unigeniti Patris Æterni, **R.** salva nos. **V.** Sanguis Christi, Verbi Dei incarnati,

℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, Novi et Æterni Testamenti, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, in agonia decurrens in terram, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, in flagellatione profluens, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, in coronatione spinarum emanans, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, in Cruce effusus, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, pretium nostræ salutis, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, sine quo non fit remissio, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, in Eucharistia potus et lavacrum animarum, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, flumen misericordiae, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, viator dæmonum, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, fortitudo martyrum, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, virtus confessorum, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, germinans virgines, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, robur periclitantium, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, levamen laborantium, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, in fletu solatium, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Chri-

sti, spes poenitentium, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, solamen morientium, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, pax et dulcedo cordium, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, pignus vitæ æternæ, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, animas liberans de lacu Purgatorii, ℟. salva nos. ¶. Sanguis Christi, omni gloria et honore dignissimus, ℟. salva nos. ¶. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, ℟. parce nobis, Domine. ¶. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, ℟. exaudi nos, Domine. ¶. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, ℟. miserere nobis. ¶. Redemisti nos, Domine, in sanguine tuo. ℟. Et fecisti nos Deo nostro regnum. ¶. Oremus. Omnipotens sempiterne Deus, qui unigenitum Filium tuum mundi Redemptorem constituisti, ac ejus sanguine placari voluisti: concede, quæsumus, salutis nostræ pretium ita venerari, atque a præsentis vitæ malis ejus virtute defendi in terris, ut fructu perpetuo lætemur in cælis. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

LITANIÆ LAURETANÆ B. M. V.

¶. Kyrie, eleison. ℟. Christe, eleison. ¶. Kyrie, eleison. ¶. Jesu, audi nos. ℟. Jesu, exaudi nos. ¶. Pater de cælis, Deus, ℟. miserere nobis. ¶. Fili, Redemptor mundi, Deus, ℟. miserere nobis. ¶. Spiritus Sancte, Deus, ℟. miserere nobis. ¶. Sancta Trinitas, unus Deus, ℟. miserere nobis. ¶. Sancta Maria, ℟. ora pro nobis. ¶. Sancta Dei Genitrix, ℟. ora pro nobis. ¶. Sancta Virgo virginum, ℟. ora pro nobis. ¶. Mater Christi, ℟. ora pro nobis. ¶. Mater Ecclesiæ, ℟. ora pro nobis. ¶. Mater divinæ gratiæ, ℟. ora pro nobis. ¶. Mater purissima, ℟. ora pro nobis. ¶. Mater castissima, ℟. ora pro nobis. ¶. Mater inviolata, ℟. ora pro nobis. ¶. Mater intemerata, ℟. ora pro nobis. ¶. Mater amabilis, ℟. ora pro nobis. ¶. Mater admirabilis, ℟. ora pro nobis. ¶. Mater boni consilii, ℟. ora pro nobis. ¶. Mater Creatoris, ℟. ora pro nobis. ¶. Mater Salvatoris, ℟. ora pro nobis. ¶. Virgo prudentissima, ℟. ora pro nobis. ¶. Virgo veneranda, ℟. ora pro nobis. ¶. Virgo prædicanda, ℟. ora pro nobis. ¶. Virgo clemens, ℟. ora pro nobis. ¶. Virgo fidelis, ℟. ora pro nobis. ¶. Virgo potens, ℟.

ora pro nobis. ¶. Speculum iustitiae, ℟. ora pro nobis. ¶. Sedes sapientiae, ℟. ora pro nobis. ¶. Causa nostræ lætitiae, ℟. ora pro nobis. ¶. Vas spirituale, ℟. ora pro nobis. ¶. Vas honorabile, ℟. ora pro nobis. ¶. Vas insigne devotionis, ℟. ora pro nobis. ¶. Rosa mystica, ℟. ora pro nobis. ¶. Turris Davidica, ℟. ora pro nobis. ¶. Turris eburnea, ℟. ora pro nobis. ¶. Domus aurea, ℟. ora pro nobis. ¶. Fœderis arca, ℟. ora pro nobis. ¶. Janua cæli, ℟. ora pro nobis. ¶. Stella matutina, ℟. ora pro nobis. ¶. Salus infirmorum, ℟. ora pro nobis. ¶. Refugium peccatorum, ℟. ora pro nobis. ¶. Consolatrix afflitorum, ℟. ora pro nobis. ¶. Auxilium Christianorum, ℟. ora pro nobis. ¶. Regina Angelorum, ℟. ora pro nobis. ¶. Regina Patriarcharum, ℟. ora pro nobis. ¶. Regina Prophetarum, ℟. ora pro nobis. ¶. Regina Apostolorum, ℟. ora pro nobis. ¶. Regina Martyrum, ℟. ora pro nobis. ¶. Regina Confessorum, ℟. ora pro nobis. ¶. Regina Virginum, ℟. ora pro nobis. ¶. Regina Sanctorum omnium, ℟. ora pro nobis. ¶. Regina sine labe originali concepta, ℟. ora pro nobis. ¶. Regina in cælum

assumpta, R. ora pro nobis. V. Regina sacratissimi Rosarii, R. ora pro nobis. V. Regina pacis, R. ora pro nobis. V. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, R. parce nobis, Domine. V. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, R. exaudi nos, Domine. V. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, R. miserere nobis. V. Ora pro nobis, sancta Dei

Genitrix. R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi. V. Oremus. Concede nos famulos tuos, quæsumus, Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitatem gaudere: et gloriosa beatæ Mariæ semper Virginis intercessione, a præsenti liberari tristitia, et æterna perfrui lætitia. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

LITANIÆ DE S. JOSEPH

V. Kyrie, eleison. R. Christe, eleison. V. Kyrie, eleison. V. Jesu, audi nos. R. Jesu, exaudi nos. V. Pater de cælis, Deus, R. miserere nobis. V. Fili, Redemptor mundi, Deus, R. miserere nobis. V. Spiritus Sancte, Deus, R. miserere nobis. V. Sancta Trinitas, unus Deus, R. miserere nobis. V. Sancta Maria, R. ora pro nobis. V. Sancte Joseph, R. ora pro nobis. V. Proles David inclita, R. ora pro nobis. V. Lumen patriarcharum, R. ora pro nobis. V. Dei Geneticis sponse, R. ora pro nobis. V. Custos pudice Virginis, R. ora pro nobis. V. Filii Dei nutricie, R. ora pro nobis. V. Christi defensor sedule, R. ora pro nobis. V. Alma Familia præses, R. ora pro nobis. V. Joseph justissime, R. ora pro nobis. V. Joseph castissime, R. ora pro nobis. V. Joseph prudentissime, R. ora pro nobis. V. Joseph fortissime, R. ora pro nobis. V. Joseph obedientissime, R. ora pro nobis. V. Speculum patientiæ, R. ora pro nobis. V. Ama tor paupertatis, R. ora pro nobis. V. Exemplar

opificum, R. ora pro nobis. V. Domesticae vitæ decus, R. ora pro nobis. V. Custos virginum, R. ora pro nobis. V. Familiarum columen, R. ora pro nobis. V. Solatium miserorum, R. ora pro nobis. V. Spes ægrotantium, R. ora pro nobis. V. Patronæ morientium, R. ora pro nobis. V. Terror dæmonum, R. ora pro nobis. V. Protector sanctæ Ecclesiæ, R. ora pro nobis. V. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, R. parce nobis, Domine. V. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, R. exaudi nos, Domine. V. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, R. miserere nobis. V. Constituit eum dominum domus suæ. R. Et principem omnis possessionis suæ. V. Oremus. Deus, qui ineffabili providentia beatum Joseph sanctissimæ Geneticis tuæ sponsum eligere dignatus es: præsta, quæsumus; ut quem protecctorem veneramur in terris, intercessorem habere mereamur in cælis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. R. Amen.

ORATIONES DE JESU CHRISTO REGE

ORATIO AD D. N. JESUM CHRISTUM REGEM

Pius Papa XI, 1923

Domine Jesu Christe, te confiteor Regem universalem. Omnia, quæ facta sunt, pro te sunt creata. Omnia jura tua exerce in me. Renovo vota Baptismi abrenuntians satanæ ejusque pompis et operibus et promitto me vieturum ut bonum Christianum. Ac potissimum me obligo opera-

ri quantum in me est, ut triumphent Dei jura tuæque Ecclesiæ. Divinum Cor Jesu, offero tibi actiones meas tenues ad obtinendum ut corda omnia agnoscent tuam sacram Regalitatem et ita tuæ pacis regnum stabiliatur in toto terrarum orbe. Amen.

ORATIO OFFICII DE DOMINO

Omnipotens sempiterne Deus, qui in dilecto Filio tuo, universorum Rege, omnia instaurare voluisti: concede propitius; ut cunctæ familia gentium, peccati vulnere disaggregatæ, ejus suavis-

NOSTRO JESU CHRISTO REGE

simo subdantur imperio: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti, Deus: per omnia sæcula sæculorum. Amen.

ORATIO OFFICII DE SANCTISSIMO ROSARIO

Deus, cuius Unigenitus per vitam, mortem, et resurrectionem suam nobis salutis æternæ præmia comparavit: concede, quæsumus; ut hæc mysteria sanctissimo beatæ Mariæ Virginis Rosario recolentes, et imitemur quod continent, et

quod promittunt, assequamur. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti, Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

ORATIO OFFICII DE SANCTO JOSEPH

Santissimæ Geneticis tuæ sponsi, quæsumus, Domine, meritis adjuvemur; ut quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessione donetur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitate Spiritus Sancti, Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

ORATIO OFFICII DE SANCTO LUDOVICO

Deus, qui beatum Ludovicum Confessorem tuum de terreno regno ad cælestis regni gloriam transtulisti: ejus, quæsumus, meritis et intercessione; Regis regum Jesu Christi, Filii tui, facias nos esse consortes: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus per omnia sæcula sæculorum. Amen.

ORATIO OFFICII DE SANCTA JOANNA VIRGINE

Deus, qui beatam Joannam Virginem ad fidem ac patriam tuendam mirabiliter suscitasti: da, quæsumus, ejus intercessione; ut Ecclesia tua, hostium superatis insidiis, perpetua pace fruatur. Per Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti, Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

LAUDES REGIÆ

Ch. Christus vincit! Christus regnat! Christus imperat! ¶. Exaudi, Christe. ¶. Exaudi, Christe. ¶. Ecclesiæ Sanctæ Dei salus perpetua. ¶. Redemptor mundi, ¶. tu illam adjuva! ¶. Sancta Maria, ¶. tu illam adjuva! ¶. Sancta Mater Ecclesiæ, ¶. tu illam adjuva! ¶. Regina Apostolorum, ¶. tu illam adjuva! ¶. Sancte Michael, Gabriel, et Raphael, ¶. tu illam adjuva! ¶. Sancte Joannes Baptista, ¶. tu illam adjuva! ¶. Sancte Joseph, ¶. tu illam adjuva! Ch. Christus vincit! Christus regnat! Christus imperat! ¶. Exaudi, Christe. ¶. Exaudi, Christe. ¶. N., Summo Pontifici et universalis Papa, vita! ¶. Salvator mundi, ¶. tu illum adjuva! ¶. Sancte Petre, ¶. tu illum adjuva! Ch. Christus vincit! Christus regnat! Christus imperat! ¶. Exaudi, Christe. ¶. Exaudi, Christe. ¶. Episcopis catholicæ et apostolicæ fidei cultoribus, eorumque curis fidelibus, vita! ¶. Salvator mundi, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Andrea, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Jacobe, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Joannes, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Thoma, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Jacobe, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Philippe, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Bartholomæ, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Matthæ, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Simon, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Thaddæe, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Matthia, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Barnaba, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Luca, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Marce, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancti Timothee et Tite, ¶. vos illos adjuvate! Ch. Christus vincit! Christus regnat! Christus imperat! ¶. Exaudi, Christe. ¶. Exaudi, Christe. ¶. Sancti Protomartyres Romanii, ¶. vos illos adjuvate! ¶. Sancte Ignati, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Polycarpe, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Cypriane, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Bonifati, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Stanislae, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Thoma, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancti Joannes et Thoma, ¶. vos illos adjuvate! ¶. Sancte Josaphat, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Paule, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancti Joannes et Isaac, ¶. vos illos adjuvate! ¶. Sancte Petre, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Carole, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancta Agnes, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancta Cæcilia, ¶. tu illos adjuva! ¶. Omnes sancti martyres, ¶. vos illos adjuvate! ¶. Sancte Clemens, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Athanasi, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Leo Magne, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Gregorio Magne, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Ambrosi, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancte Augustine, ¶. tu illos adjuva! ¶. Sancti Basili et Gregori, ¶. vos illos adjuvate! ¶. Sancte Joannes, ¶. tu illos adjuva!

℣. Sancte Martine, ℟. tu illos adjuva! ℣. Sancte Patrici, ℟. tu illos adjuva! ℣. Sancti Cyrille et Methodi, ℟. vos illos adjuvate! ℣. Sancte Carole, ℟. tu illos adjuva! ℣. Sancte Roberte, ℟. tu illos adjuva! ℣. Sancte Francisce, ℟. tu illos adjuva! ℣. Sancte Joannes Nepomucene, ℟. tu illos adjuva! ℣. Sancte Pie, ℟. tu illos adjuva! ℣. Omnes sancti pontifices et doctores, ℟. vos illos adjuvate! Ch. Christus vincit! Christus regnat! Christus imperat! ℣. Exaudi, Christe. ℟. Exaudi, Christe. ℣. Populis cunctis et omnibus hominibus bona voluntatis: pax a Deo, rerum ubertas morumque civilium rectitudo. ℣. Sancte Antoni, ℟. tu illos adjuva! ℣. Sancte Benedicte, ℟. tu illos adjuva! ℣. Sancte Bernarde, ℟. tu illos adjuva! ℣. Sancte Francisce, ℟. tu illos adjuva! ℣. Sancte Domini-

ce, ℟. tu illos adjuva! ℣. Sancte Philippe, ℟. tu illos adjuva! ℣. Sancte Vicenti, ℟. tu illos adjuva! ℣. Sancte Joannes Maria, ℟. tu illos adjuva! ℣. Sancta Catharina, ℟. tu illos adjuva! ℣. Sancta Teresia a Jesu, ℟. tu illos adjuva! ℣. Sancta Rosa, ℟. tu illos adjuva! ℣. Omnes sancti presbyteri et religiosi, ℟. vos illos adjuvate! ℣. Omnes sancti laici, ℟. vos illos adjuvate! Ch. Christus vincit! Christus regnat! Christus imperat! ℣. Ipsi soli imperium, laus et jubilatio per saecula saeculorum. ℟. Amen. Ch. Christus vincit! Christus regnat! Christus imperat! ℣. Tempora bona habeant! ℟. Tempora bona habeant! ℣. Redempti sanguine Christi. ℣. Feliciter! ℟. Feliciter! ℣. Feliciter! ℣. Pax Christi veniat! ℟. Regnum Christi veniat! Deo gratias! Amen.

PRECES IN PRANDIIS ET CENIS

ANTE PRANDIUM

Sacerdos benedicturus mensam incipit: Benedicite, et alii repetunt: Benedicite. **Deinde sacerdos incipit versum:** Oculi omnium, et alii prosequuntur: In te sperant, Domine, et tu das escam illorum in tempore opportuno. Aperis tu manum tuam, et imples omne animal benedictione. **¶** Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. **¶** Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen. **¶** Kyrie, eleison. **¶** Christe, eleison. **¶** Kyrie, eleison. Pater noster, **secreto usque ad ¶** Et ne nos inducas in temptationem. **¶** Sed libera nos a malo. **Postea sacerdos dicit:** Oremus. Benedic, Domine, nos, et haec tua dona, quæ de tua largitate sumus sumpturi. Per Christum Dominum nostrum. **¶** Amen. **Deinde lector:** Jube, domne, benedicere. **Benedictio Mensæ cælestis** participes faciat nos Rex æternæ gloriae. **¶** Amen.

POST PRANDIUM

aguntur gratiaæ hoc modo: Dicto a lectori Tu autem, Domine, miserere nobis. **¶** Deo gratias. **Omnes surgunt. Sacerdos incipit:** **¶** Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua. **¶** Et Sancti tui benedicant tibi. **¶** Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. **¶** Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen. **Postea sacerdos absolute dicat:** Agimus tibi gratias, omnipotens Deus, pro universis beneficiis tuis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. **¶** Amen. **Deinde alternativam dicitur Ps. 50:** In finem. Psalmus David, cum venit ad eum Nathan prophetæ, quando intravit ad Bethsabee. Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam; et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam. Amplius lava me

ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, et peccatum meum contra me est semper. Tibi soli peccavi, et malum coram te feci; ut iustificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, et in peccatis concepit me mater mea. Ecce enim veritatem dilexisti; incerta et occulta sapientia tua manifestasti mihi. Asperges me hyssopo, et mundabor; lavabis me, et super nivem dealbabor. Auditui meo dabis gaudium et lætitiam, et exsultabunt ossa humiliata. Averte faciem tuam a peccatis meis, et omnes iniquitates meas dele. Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum rectum innova in visceribus meis. Ne projicias me a facie tua, et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. Redde

mihi lætitiam salutaris tui, et spiritu principali confirma me. Docebo iniquos vias tuas, et impii ad te convertentur. Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ, et exsultabit lingua mea iustitiam tuam. Domine, labia mea aperies, et os meum annuntiabit laudem tuam. **Quoniam** si voluisses sacrificium, dedissem utique; holocaustis non deletaberis. Sacrificium Deo spiritus contribulatus; cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies. Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion, ut ædificantur muri Jerusalem. Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes et holocausta; tunc imponent super altare tuum vitulos. **vel Psalmus 116:** Laudate Dominum, omnes Gentes: laudate eum, omnes populi: **Quoniam** confirmata est super nos misericordia ejus: et vertias Domini manet in æternum. **¶** Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. **¶** Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen. **¶** Kyrie, eleison. **¶**

Christe, eleison. **¶** Kyrie, eleison. **Sacerdos dicit** Pater noster, **quod cum aliis secreto prosequitur usque ad** **¶** Et ne nos inducas in temptationem. **¶** Sed libera nos a malo. **¶** Dispersit, dedit pauperibus. **¶** Iustitia ejus manet in sæculum sæculi. **¶** Benedicam Dominum in omni tempore. **¶** Semper laus ejus in ore meo. **¶** In Domino laudabitur anima mea. **¶** Audiant mansueti, et lætentur. **¶** Magnificate Dominum mecum. **¶** Et exaltemus nomen ejus in idipsum. **¶** Sit nomen Domini benedictum. **¶** Ex hoc nunc et usque in sæculum. **Deinde sacerdos absolute dicit:** Retribuat dignare, Domine, omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum, vitam æternam. **¶** Amen. **¶** Benedicamus Domino. **¶** Deo gratias. **¶** Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. **¶** Amen. Pater noster, **totum secreto.** **Quo finito, sacerdos dicit:** **¶** Deus det nobis suam pacem. **¶** Amen.

ANTE CENAM

Sacerdos benedicturus mensam incipit: Benedicite, **et alii repetunt:** Benedicite. **Deinde sacerdos incipit versum:** Edent pauperes, **et alii prosequuntur:** Et saturabuntur, et laudabunt Dominum qui requirunt eum: vivent corda eorum in sæculum sæculi. **¶** Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. **¶** Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen. **¶** Kyrie, eleison. **¶** Christe, eleison. **¶** Kyrie, eleison. **Sacerdos**

dicit Pater noster, **quod cum aliis secreto prosequitur usque ad** **¶** Et ne nos inducas in temptationem. **¶** Sed libera nos a malo. Oremus. Benedic, Domine, nos et hæc tua dona, quæ de tua largitate sumus sumpturi. Per Christum Dominum nostrum. **¶** Amen. **¶** Jube, domne, benedicere. **Benedictio** Ad cenam vitæ æternæ perducat nos Rex æternæ gloriæ. **¶** Amen.

POST CENAM

aguntur gratiae ut post prandium, sed dicitur: **¶** Memoriam fecit mirabilium suorum misericors et miserator Dominus. **¶** Escam dedit timimenti bus se. **¶** Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. **¶** Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen. Benedic Deus

in donis suis, et sanctus in omnibus operibus suis: Qui vivit et regnat in sæcula sæculorum. **¶** Amen. **Deinde alternatim dicitur Ps. 116** Laudate Dominum, omnes Gentes, **et reliqua ut supra.** **Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in cena.**

ITINERARIUM

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali.

Ant. In viam pacis * et prosperitatis dirigat nos omnipotens et misericors Dominus, et Angelus Raphaël comitetur nobiscum in via; ut cum pace, salute et gaudio revertamur ad propria.

Canticum Zachariae

Benedictus Dominus Deus Israël, quia visitavit, et fecit redemptionem plebis suæ: et erexit cornu salutis nobis in domo David pueri sui, sicut locutus est per os sanctorum, qui a sæculo sunt, prophetarum ejus: salutem ex inimicis nostris, et de manu omnium qui oderunt nos: ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: et memorari testamenti sui sancti: iusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, daturum se nobis ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi in sanctitate et iustitia coram ipso, omnibus diebus nostris. Et tu puer, propheta Altissimi vocaberis: præbis enim ante faciem Domini parare vias ejus, ad dandam scientiam salutis plebi ejus in remissionem peccatorum eorum per viscera misericordia Dei nostri, in quibus visitavit nos, oriens ex alto: illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent: ad dirigidos pedes nostros in viam pacis. ¶ Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. ¶ Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen. **Ant.** In viam pacis * et prosperitatis dirigat nos omnipotens et misericors Dominus, et Angelus Raphaël comitetur nobiscum in via; ut cum pace, salute et gaudio revertamur ad propria. ¶ Kyrie, eleison. ¶ Christe, eleison. ¶ Kyrie, eleison. Pater noster, **secreto usque ad** ¶ Et ne nos inducas in tentationem. ¶ Sed libera nos a malo. ¶ Salvos fac servos tuos. ¶ Deus meus, sperantes in te. ¶ Mitte nobis, Domine, auxilium de sancto. ¶ Et de Sion tuere nos. ¶ Esto nobis, Domine, turris fortitudinis. ¶ A facie inimici. ¶ Nihil proficiat inimicus in nobis. ¶ Et filius iniquitatis non

apponat nocere nobis. ¶ Benedictus Dominus die cotidie. ¶ Prosperum iter faciat nobis Deus salutarium nostrorum. ¶ Vias tuas, Domine, demonstra nobis. ¶ Et semitas tuas edoce nos. ¶ Utinam dirigantur viæ nostræ. ¶ Ad custodiendas justificationes tuas. ¶ Erunt prava in directa. ¶ Et aspera in vias planas. ¶ Angelis suis Deus mandavit de te. ¶ Ut custodiant te in omnibus viis tuis. ¶ Domine, exaudi orationem meam. ¶ Et clamor meus ad te veniat. ¶ Dominus vobiscum. ¶ Et cum spiritu tuo. Oremus. Deus, qui filios Israël per maris medium sicco vestigio ire fecisti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandisti: tribue nobis, quæsumus, iter prosperum tempusque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto comite, ad eum quo pergerimus locum, ac demum ad æternæ salutis portum pervenire feliciter valeamus. Deus, qui Abraham puerum tuum, de Ur Chaldæorum educatum, per omnes suæ peregrinationis vias illæsum custodisti; quæsumus, ut nos famulos tuos custodire digneris: esto nobis, Domine, in procinctu suffragium, in via solatium, in æstu umbraculum, in pluvia et frigore tegumentum, in latitudine vehiculum, in adversitate præsidium, in lubrico baculus, in naufragio portus; ut, te duce, quo tendimus, prospere perveniamus, et demum incolumes ad propria redeamus. Adesto, quæsumus, Domine, supplicationibus nostris: et viam famulorum tuorum in salutis tuae prosperitate dispone; ut, inter omnes viæ et vitæ hujus varietates, tuo semper protegamus auxilio. Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut familia tua per viam salutis incedat; et, beati Joannis Præcursoris hortamenta secessando, ad eum, quem prædictis, secura perveniat, Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. ¶ Amen. ¶ Procedamus in pace. ¶ In nomine Domini. Amen.

PROPRIUM MISSÆ D. N. J. C. REGIS

INTROITUM

Apoc 5:12; 1:6

Dignus est Agnus, qui occisus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem. Ipsi glória et impérium in sácula sáculórum. *Ps 71:1* Deus, iudíciū tuum Regi da: et iustítiam tuam Fílio Regis. *v.* Glória

Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. *R.* Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sácula sáculórum. Amen. Dignus est Agnus, qui occisus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem. Ipsi glória et impérium in sácula sáculórum.

COLLECTUM

Omnípotens sempitérne Deus, qui in dilécto Fílio tuo, universórum Rege, ómnia instauráre voluisti: concéde propítius; ut cunætæ familiæ géntium, peccati vñlñre disgrégatæ, eius suavis-

símo subdántur império: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sácula sáculórum. *R.* Amen.

LECTIO

Col 1:12–20

Fratres: Grátias ágimus Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine: qui eríput nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectionis suæ, in quo habémus redemptióinem per sanguinem eius, remisiónem peccatórum: qui est imágó Dei invisibilis, primogénitus omnis creatúra: quóniam in ipso cóndita sunt unívrsa in coelis et in terra, visibília et invisibília, sive Throni, sive Dominatioñes, si-

ve Principátus, sive Potestátes: ómnia per ipsum, et in ipso créata sunt: et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. Et ipse est caput córporis Ecclésiae, qui est princípio, primogénitus ex mórtuis: ut sit in ómnibus ipse primátum tenens; quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitare; et per eum reconciliare ómnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis eius, sive quæ in terris, sive quæ in coelis sunt, in Christo Iesu Dómino nostro. *R.* Deo grátias.

GRADUALE

Ps 71:8; 71:11

Dominabitur a mari usque ad mare, et a flumine usque ad terminos orbis terrarum. ¶ Et

adorabunt eum omnes reges terræ: omnes gentes servient ei. Alleluia, alleluia. **Dan 7:14.** Potestas eius, potestas æterna, quæ non auferetur: et regnum eius, quod non corrumpetur. Alleluia.

EVANGELIUM

Joann 18:33–37

In illo tempore: Dixit Pilatus ad Iesum: Tu es Rex Iudeorum? Respóndit Iesus: A temetipso hoc dicis, an alii dixerunt tibi de me? Respóndit Pilatus: Numquid ego Iudeus sum? Gens tua et pontifices tradidérunt te mihi: quid fecisti? Respóndit Iesus: Regnum meum non est de hoc

mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei útique decertarent, ut non tráderer Iudáis: nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit itaque ei Pilatus: Ergo Rex es tu? Respóndit Iesus: Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum et ad hoc veni in mundum, ut testimoniūm perhíbeam veritati: omnis, qui est ex veritate, audit vocem meam.

OFFERTORIUM

Ps 2:8

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditatēm tuam, et possessiōnem tuam terminos terræ.

SECRETUM

Hóstiam tibi, Dómine, humánæ reconciliatiōnis offérimus: præsta, quæsumus; ut, quem sacrificiis præséntibus immolámus, ipse cunctis géntibus unitat̄is et pacis dona concédat, Iesus Chri-

stus Fílius tuus, Dóminus noſter: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus per omnia sācula sāculorūm. **R. Amen.**

PRÆFATIO DE FESTO D. N. J. C. REGIS

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus: Qui unigenitum Fílium tuum, Dóminum nostrum Iesum Christum, Sacerdotem æternum et universorum Regem, óleo exultatiōnis unxisti: ut, séipsum in ara crucis hóstiam immaculatam et pacificam offenseris, redemptiōnis humánæ sacramenta perágeret: et suo subiectis império omnibus creaturis, æternum et universale regnum,

immensa tua tráderet Maiestati. Regnum veritatis et vitæ: regnum sanctitatis et gratiæ: regnum iustitia, amoris et pacis. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiōibus cumque omni militia coeléstis exércitus hymnum gloriæ tua canimus, sine fine dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt cœli et terra gloria tua. Hosanna in excelsis. Benedictus, qui venit in nomine Dómini. Hosanna in excelsis.

COMMUNIO

Ps 28:10–11

Sedébit Dóminus Rex in æternum: Dóminus benedicet populo suo in pace.

POSTCOMMUNIO

Immortalitatis alimoniam consecuti, quae sumus, Domine: ut, qui sub Christi Regis vexillis militare gloriari, cum ipso, in coelesti sede, iu-

giter regnare possimus: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus per omnia saecula saeculorum. Rx. Amen.

ACTUS CONSECRATIONIS HUMANI GENERIS SACRO CORDI JESU CHRISTI

a Leo XIII Papa, 1899

Jesu Dulcissime, Redemptor humani generis, respice nos ad altare tuum humillime pro voluntos. Tui sumus, tui esse volumus; quo autem tibi conjuncti firmius esse possumus, en hodie sacratissimo Cordi tuo se quisque nostrum sponte dedicat. Te quidem multi novere numquam; te, spretis mandatis tuis, multi repudiarunt. Misere utrorumque, benignissime Jesu, atque ad sanctum Cor tuum rape universos. Rex esto, Domine, nec fidelium tantum qui nullo tempore discessere a te, sed etiam prodigorum filiorum qui te reliquerunt: fac hos, ut domum paternam cito repeatant, ne miseria et fame pereant. Rex esto eorum, quos aut opinionum error deceptos

habet, aut discordia separatos, eosque ad portum veritatis atque ad unitatem fidei revoca, ut brevi fiat unum ovile et unus pastor. Rex esto eorum omnium, qui in tenebris idolatriae aut islamismi adhuc versantur, eosque in lumen regnumque tuum vindicare ne renuas. Respice denique misericordiae oculis illius gentis filios, quae tamdiu populus electus fuit: et Sanguis, qui olim super eos invocatus est, nunc in illos quoque redempcionis vitaeque lavacrum descendat. Largire, Domine, Ecclesiae tuae securam cum in columitate libertatem; largire cunctis gentibus tranquillitatem ordinis; perfice, ut ab utroque terrae vertice una resonet vox: Sit laus divino Cordi, per quod nobis parta salus: ipsi gloria et honor in saecula. Rx. Amen.

DIVINUM OFFICIUM DE D. N. J. C. REGE

HYMNUS AD MATUTINUM

Æterna Imago Altissimi, Lumen, Deus, de Lumine, Tibi, Redemptor gloria, Honor, potestas regia.

Tu solus ante saecula Spes atque centrum temporum, Cui iure sceptrum gentium Pater supremum credidit.

Tu flos pudicae Virginis, Nostræ caput propriæ, Lapis caducus vertice Ac mole terras occupans.

Diro tyranno subdita, Damnata stirps morta-

lium, Per te refrigit vincula Sibique caelum vindicat.

Doctor, Sacerdos, Legifer Praefers notatum sanguine In veste « Princeps principum Regumque Rex Altissimus ».

Tibi volentes subdimur, Qui iure cunctis imperas: Haec civium beatitas Tuis subesse legibus.

Iesu, tibi sit gloria, Qui sceptra mundi temperas, Cum Patre, et almo Spíritu, In sempiterna saecula. Amen.

LECTIO I

Col 1:3-8

Gratias agimus Deo, et Patri Domini nostri Iesu Christi, semper pro vobis orantes, Audién-

tes fidem vestram in Christo Iesu, et dilectionem quam habetis in sanctos omnes, Propter spem, quæ reposita est vobis in celis, quam auditis in verbo veritatis Evangelii, Quod pervenit ad vos,

sicut et in univérso mundo est, et fructificat, et crescit, sicut in vobis, ex ea die, qua audistis, et cognovistis grátiam Dei in veritáte, Sicut didicistis ab Epáphra, caríssimo consérvo nostro, qui

est fidélis pro vobis míster Christi Iesu, Qui étiam manifestávit nobis dilectionem vestram in spíitu. ¶ Tu autem, Dómine, miseré nobis. ¶ Deo grátias.

LECTIO II

Col 1:9–17

Ideo et nos ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes, et postulantes ut impleámini agnitione voluntatis eius, in omni sapiéntia et intelléctu spiritáli; Ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes; in omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in scíentia Dei: In omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritatis eius, in omni patiéntia et longanimitáte cum gáudio; Grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine, Qui erí-

put nos de potestáte tenebrárum, et tránsfult in regnum Fílli dilectionis suæ, In quo habémus redemptióinem per sanguinem eius, remissiónem peccatórum. Qui est imágis Dei invisibilis, primogénitus omnis creatúræ; Quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in cælis et in terra, visibília, et invisibilia, sive Throni, sive Dominationes, sive Principátus, sive Potestátes: ómnia per ipsum et in ipso créata sunt: Et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. ¶ Tu autem, Dómine, miseré nobis. ¶ Deo grátias.

LECTIO III

Col 1:18–23

Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est principium, primogénitus ex mórtuis, ut sit in ómnibus ipse primátum tenens; *Quia* in ipso compláciuit omnem plenitúdinem inhabitáre, Et per eum reconciliare ómnia in ipsum, pacíficans per sanguinem crucis eius, sive quæ in terris, sive quæ in cælis sunt. Et vos, cum essétis aliquando alie-

náti, et inimíci sensu in opéribus malis; Nunc autem reconciliávit in córpore carnis eius per mortem, exhibére vos sanctos, et immaculatos, et irreprehensibiles coram ipso; Si tamen permanéritis in fide fundáti, et stábiles, et immóbiles a spe evangélii, quod audistis, quod prædicátum est in univérsa creatúra quæ sub caelo est, cuius factus sum ego Paulus míster. ¶ Tu autem, Dómine, miseré nobis. ¶ Deo grátias.

LECTIO IV

*Litt. Encycl. « Quas Primas » diei 11
Decembri 1925*

Cum Annus sacer non unam ad illustrándum Christi regnum habuerit opportunitátem, videtur rem factúri Apóstólico múnieri in primis consentaneam, si, plurimorum Patrum Cardinálium, Episcopórum fideliúmque præcibus, ad Nos aut singillátim aut communíter delátis, concedéntes, hunc ipsum Annum peculiári festo Dómini Nostrí Iesu Christi Regis in ecclesiásticam liturgiam inducendo clausérimus. Ut translata verbi significatióne Rex appellaretur Christus ob summum excelléntiæ gradum, quo inter omnes res créatas præstat atque éminet, iam diu communíterque usu venit. Ita enim fit, ut regnare is « in

méntibus hóminum » dicátur non tam ob mentis áciem scientiæque suæ amplitudinem, quam quod ipse est Véritas, et veritátem ab eo mortáles hauríre atque obediénter accípere necesse est; « in voluntáibus » item « hóminum », quia non modo sanctitati in eo voluntatis divinæ perfec-ta prorsus respóndet humánæ intégritas atque obtemperatio, sed etiam liberæ voluntati nostræ id permotio-ne instinctuque suo súbicit, unde ad nobilissima quæque exardescámus. « Córdium » déniique « Rex » Christus agnoscitur ob eius « supereminéntem sciéntiæ caritatem » et mansuetudinem benigitatémq[ue] ánimos alliciéntem: nec enim quemquam usque ádeo ab universitaté gentium, ut Christum Iesum, aut amári aliquán-

do cōtigit aut amātum iri in pōsterum contínget. Verum, ut rem prēssius ingrediámur, nemo non videt, nomen potestatēmque regis, prōpria quidem verbi significatiōne, Christo hōmini vindicari oportere; nam, nisi quātenus homo est, a Patre « potestatē et honōrem et regnum » ac-

cepísse dici nequit, quandóquidem Dei Verbum, cui éadem est cum Patre substāntia, non potest ómnia cum Patre non habére commūnia, proptereáque ipsum in res creātas univérsas summum atque absolutissimum impérium. ¶ Tu autem, Dómine, miserére nobis. ¶ Deo grātias.

LECTIO V

Litt. Encycl. « Quas Primas » diei II
Decembris 1925

Quo autem hāc Dómini noſtri dīgnitas et potestas fundamēnto consīstat, apte Cyrillus Ale- xandrīnus animadvérbit: « Om̄nium, ut verbo dicam, creatūrārum dominātum obtinet, non per vim extórtum, nec aliūnde invēctum, sed es- sēntia sua et natūra »; scilicet eius principātus illa nītūtū unionē mirábili, quam hypostāticā appéllant. Unde conséquitur, non modo ut Chri- stus ab Angelis et homínibus Deus sit adorāndus, sed étiam ut eius império Hōminis, Angeli et hō- mines páreant et subiecti sint: nempe ut vel solo hypostāticā uniónis nōmīne Christus potestatē in univérsas creatūras obtineat. Iamvēro, ut huius vim et natūram principātus paucis decla- rémus, dícere vix áttinet tríplici eum potestatē continéri, qua si caruerit, principātus vix intellé- gitur. Id ipsum deprōmpta atque allāta ex sacris Litteris de universali Redemptoris noſtri impé- rio testimónia plus quam satis signifīcant, atque est cathólica fide credēndum, Christum Iesum

homínibus datum esse útique Redemptōrem cui fidant, at una simul legislatōrem cui obdiant. Ipsum autem evangēlia non tam leges condidisse narrant, quam leges condéntem indúcunt: quā quidem præcepta quicūmque servárint, ídem a divino Magistro, álias áliis verbis, et suam in eum caritatēm probatūri et in dilectiōne eius mansūri dicūntur. Iudiciariam vero potestatē sibi a Patre attribútam ipse Iesus Iudáis, de Sábbati requiéte per mirábilem débilis hōminis sanatiō- nem violāta criminātibus, denūntiat: « Neque enim Pater iúdicat quemquam, sed omne iudí- cium dedit Fílio ». In quo id étiam comprehén- ditur (quóniam res a iudicio disiúngi nequit) ut prāmia et poenas homínibus adhuc vivēntibus iure suo déferat. At præterea potestas illa, quam exsecutiōnis vocant, Christo adiudicānda est, út- pote cuius império parere omnes necésse sit, et ea quidem denuntiāta contumácibus irrogatiōne suppliciorum, quā nemo possit effūgere. ¶ Tu autem, Dómine, miserére nobis. ¶ Deo grātias.

LECTIO VI

Litt. Encycl. « Quas Primas » diei II
Decembris 1925

Verúmtamen eiúsmodi regnum præcipuo quodam modo et spirituále esse et ad spirituália pertinēre, cum ea, quā ex Bíbliis supra protúli- mus, verba planissime osténdunt, tum Christus Dóminus sua agéndi ratioñe confírmat. Síquidem, non una data occasiōne, cum Iudáei, im- mo vel ipsi Apóstoli, per errórem censérēt, fore ut Messías pōpulum in libertatē vindicaret regnūmque Israēl restitúeret, vanam ipse opiniō- nem ac spem adímere et convellere; rex a circum- fusa admirántium multitudine renuntiāndus, et

nomen et honōrem fugiendo latendóque detrec- tare; coram prāside Románo edícere, regnum suum « de hoc mundo » non esse. Quod qui- dem regnum tale in evangēliis propónitur, in quod hōmines poenitentiam agéndo íngredi ve- ro néqueant nisi per fidem et baptísmum, qui etsi est ritus extérnus, interiōrem tamen regene- ratiōnem signifīcat atque éfficit; oppónitur únice regno Sátanae et potestatí tenebrarum, et ab ássem- clis pōstulat, non solum ut, abalienáto a divitiis rebúsque terrénis ánimo, morum préferant leni- tatem et esúriant sitiántque iustitiam, sed étiam ut semetipsos ábnegent et crucem suam tollant.

Cum autem Christus et Ecclésiam Redémpтор sanguine suo acquisíverit et Sacérdos se ipse pro peccátis hóstiam obtúlerit perpetuóque ófferat, cui non videátur régium ipsum munus utriúsque illíus natúram múnneris indúere ac participáre? Túrpiter, ceteróquin, erret, qui a Christo hómine rerum cíviliūm quarúmlibet impériūm abiúdicet, cum is a Patre ius in res creátas absolu-tíssimum sic obtíneat, ut ómnia in suo arbítrio

sint pósita. Itaque, auuthoritáte Nostra apostólica, festum Dómini Nostri Iesu Christi Regis insti-túimus, quotánnis, postrémo mensis octóbris domínico die, qui scilicet Omníum Sanctórum celebritátem próxime antecédit, ubique terrárum agéndum. Item præcípimus, ut eo ipso die gé-neris humáni Sacratíssimo Cordi Iesu dedicátió quotánnis renovétur. ¶ Tu autem, Dómine, miserére nobis. ¶ Deo grátias.

LECTIO VII

Ioann. 18:33–37

In illo témpore: Dixit Pilátus ad Iesum: Tu es Rex Iudæórum? Respóndit Iesus: A temetípsò hoc dicis, an álli dixérunt tibi de me? Respóndit Pilátus: Numquid ego Iudáeus sum? Gens tua et pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? Respóndit Iesus: Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent, ut non tráderer Iudáeis: nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit itaque ei Pilátus: Ergo Rex es tu? Respóndit Iesus: Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum et ad hoc veni in mundum, ut testi-mónium perhíbeam veritáti: omnis, qui est ex veritáte, audit vocem meam.

**Homilia sancti Augustíni Episcopi, Tract. 51 in
Joann. 12–13; Tract. 117 in Joann. 19–21**

Quid magnum fuit Regi sacerdórum Regem fíeri hóminum? Non enim Rex Israël Christus

ad exigéndum tribútum vel exércitum ferro ar-mándum hostésque visibíliter debellándos; sed Rex Israël, quod mentes regat, quod in æternum cónsulat, quod in regnum cælórum credéntes, sperántes amantésque perdúcat. Dei ergo Filius æquális Patri, Verbum per quod facta sunt ómnia, quod Rex esse voluit Israël, dignátio est, non promótio; miseratiónis indíctum est, non potestatis augmémentum. Qui enim appellátus est in terra Rex Iudæórum, in cælis est Dóminus Ange-lorum. Sed Iudæórum tantum Rex est Christus, an et géntium? Immo et géntium. Cum enim di-xisset in prophetia: Ego autem sum constitutus Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, præ-dicans præceptum Dómini: ne propter montem Sion solis Iudáeis eum regem quisquam diceret constitutum, continuo subiécit: Dóminus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hódie genui te; póstula a me et dabo tibi gentes hereditátem tuam et possessióinem tuam términos terræ. ¶ Tu autem, Dómine, miserére nobis. ¶ Deo grátias.

LECTIO VIII

Tract. 115 in Joann. 18–36

Respóndit Iesus: Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent, ut non tráderer Iudáeis; nunc autem regnum meum non est hinc. Hoc est quod bonus Magíster scire nos voluit; sed prius nobis demonstranda de regno

eius opíñio, sive géntium, sive Iudæórum a quibus id Pilátus audíferat: quasi propterea morte fuísset plecténdus, quod illícitum affectáverit regnum, vel quóniam solent regnatúris invidére regnántes, et videlicet cavéndum erat ne eius regnum sive Románis, sive Iudáeis esset advérsum. ¶ Tu autem, Dómine, miserére nobis. ¶ Deo grátias.

LECTIO IX

Tract. 115 in Joann. 18–36

Póterat autem Dóminus quod ait, Regnum meum non est de hoc mundo, ad primam interrogatiórem prásidis respondére, ubi ei dixit, Tu es rex Iudæorum? sed eum vicíssim intérrogans, utrum hoc a semetípsso díceret, an audíisset ab aliis, illo respondénte osténdere voluit hoc sibi

apud illum fuísse a Iudáis velut crimen obiéctum: patéfaciens nobis cogitatiónes hóminum, quas ipse növerat, quóniam vanæ sunt; eísque post responsiónem Piláti, iam Iudáis et géntibus opportúnius aptiúsque respóndens, Regnum meum non est de hoc mundo. ¶ Tu autem, Dómine, miserére nobis. ¶ Deo grátias.

HYMNNUS AD LAUDES (VEXILLA REGIS)

Vexilla Christus íclita Late triúmphans ex-plicat: Gentes adéste súpplices, Regique regum pláudite.

Non Ille regna cládibus: Non vi metúque súbdidit Alto levátus stípice, Amóre traxit ómnia.

O ter beáta cívitas Cui rite Christus ímpar, Quæ iussa pergit éxsequi Edícta mundo célitus!

Non arma flagrant ímpia, Pax usque firmat fœdera, Arrídet et concórdia, Tutus stat ordo cívicus.

Servat fides connúbia, Iuvénta pubet íntegra, Pudica florent límina Domésticis virtútibus.

Optáta nobis spléndeat Lux ista, Rex dulcissi-me: Te, pace adépta cándida, Adóret orbis súbditus.

Iesu, tibi sit glória, Qui sceptra mundi témporas, Cum Patre, et almo Spíritu, In sempiterna sácula. Amen.

¶ Multiplicábitur eius impérium. ¶ Et pacis non erit finis.

HYMNUS AD PRIMAM

Iam lucis orto sídere, Deum precémur súpli-ces, Ut in diúrnis áctibus Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témeret, Ne litis horror ísonet: Visum fovéndo cóntegat, Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima, Absístat et vecórdia; Carnis terat supérbiam Potus cibique párcitas.

Ut, cum dies abscésserit, Noctémque sors redúixerit, Mundi per abstinentiam Ipsí canámus gloriā.

Deo Patri sit glória, Eiúsque soli Fílio, Cum Spíritu Paráclito, Nunc et per omne sáculum. Amen.

HYMNUS AD TERTIAM

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus, Unum Patri cum Fílio, Dignáre promptus íngeri Nostro réfusus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor Confessióinem pérsonten. Flammescat igne cáritas, Accéndat

ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime, Patríque compar Únice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sáculum. Amen.

HYMNUS AD SEXTAM

Rector potens, verax Deus, Qui témeras re-rum vices, Splendore mane illúminas, Et ígnibus meridiem:

Exstíngue flamas lítium, Aufer calórem nóxiūm, Confer salútem cörperum, Verámque pa-

cem córdium.

Præsta, Pater piíssime, Patríque compar Únice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sáculum. Amen.

HYMNUS AD NONAM

Rerum, Deus, tenax vigor, Immótus in te pér- glória.
manens, Lucis diúrnæ témpora Succéssibus de-
téminans:

Largíre lumen véspere, Quo vita nusquam dé-
cidat, Sed prémium mortis sacræ Perénnis instet

Præsta, Pater piíssime, Patríque compar Únice,
Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sácu-
lum. Amen.

CAPIT. HYMN. VS. AD VESP.

Te sæculórum Príncipem, Te, Christe, Regem
géntium, Te méntium, te córdium Unum faté-
mur árbitrum.

Scelésta turba clámitat: Regnáre Christum nó-
lumus: Te nos ovántes ómnium Regem supré-
mum dícimus.

O Christe, Princeps Pácifer, Mentes rebélles
súbice: Tuóque amóre dévios, Ovíle in unum
cóngrega.

Ad hoc cruénta ab árbore Pendes apértis brác-
chiis, Diráque fossum cúspide Cor igne flagrans
éxhibes.

Ad hoc in aris ábderis Vini dapísque imágine,
Fundens salútem fílii Transverberáto péctore.

Te natiónum Prásides Honóre tollant públi-
co, Colant magístri, iúdices, Leges et artes épri-
mant.

Submíssa regum fúlgeant Tibi dicáta insígnia:
Mitíque sceptro pátriam Domósque subde cí-
vium.

Iesu, tibi sit glória, Qui scepta mundi témpe-
ras, Cum Patre, et almo Spíritu, In sempitérna
sácula. Amen.

℣. Multiplícabitur eius impérium. ℟. Et pacis
non erit finis.

EXERCITIUM VIÆ CRUCIS

Domine Jesu Christe, tu peramanter hanc viam ingressus es, ut mortem pro me subires; et ego eheu! frequenter eo audaciæ deveni, ut me a te averterem. Nunc vero amo te ex tota anima mea, et, quia amo te, peccaret me ex intimo corde tibi displicuisse. Ignosce mihi, et sine ut in hac via comitem me tibi adjungam. Tu, amore mei ductus, tendis ad locum ubi pro me moriturus es, et ego vicissim, tui ductus amore, desidero te comitari, ut tecum, amantissime Redemptor, commoriar. O mi Jesu, volo conjunctim tecum et vivere et mori.

STATIO I

Jesus condemnatur ad mortem.

℣. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi. ℟. Quia per sanctam crucem tuam redemisti mundum. Considera quomodo Jesus Christus, cæsus flagellis et spinis coronatus, fuerit a Pilato injuste ad crucis supplicium condemnatus. O adorande Jesu, non Pilatus, sed iniqua mea vita ad mortem te condemnavit. Per ærumnosi hujus tui itineris meritum te adprecor, ut me semper in via, qua anima mea in æternitatem tendit, benigne comiteris. Amo te, o Jesu, mi Amor, magis quam me ipsum, et ex intimo corde pœnitet me displicuisse tibi. Ne sinas me iterum a te disjunctum iri. Da mihi perpetuum amorem tui, et dein fac de me quidquid tibi placuerit. Quidquid tibi placebit, hoc idem erit mihi acceptum. Pater. Ave. Gloria. Tu, caritatis viætima, Petis, Redemptor, Golgotham; Tuis inhærens gressibus, Tecum peropto commori.

STATIO II

Jesus oneratur ligno crucis.

℣. Adoramus etc. ℥. Quia etc. Considera quomodo Jesus Christus, cruce onus^{tus}, fuerit inter eundum memor tui, et mortem quam erat subiturus Patri pro te obtulerit. Amabilissime Jesu, amplector omnes res adversas quas mihi usque ad obitum tolerandas præfixisti, et, per durum illum, quem in portanda tua cruce pertulisti, laborem, te precor ut mihi vires subministres, quibus et ego meam crucem patientissime portare valeam. Amo te, o Jesu, mi Amor, pœnitet me displicuisse tibi. Ne sinas me iterum a te disjunctum iri. Da mihi perpetuum amorem tui, et dein fac de me quidquid tibi placuerit. Pater, Ave, Gloria. Tu, caritatis vi^ctima etc.

STATIO III

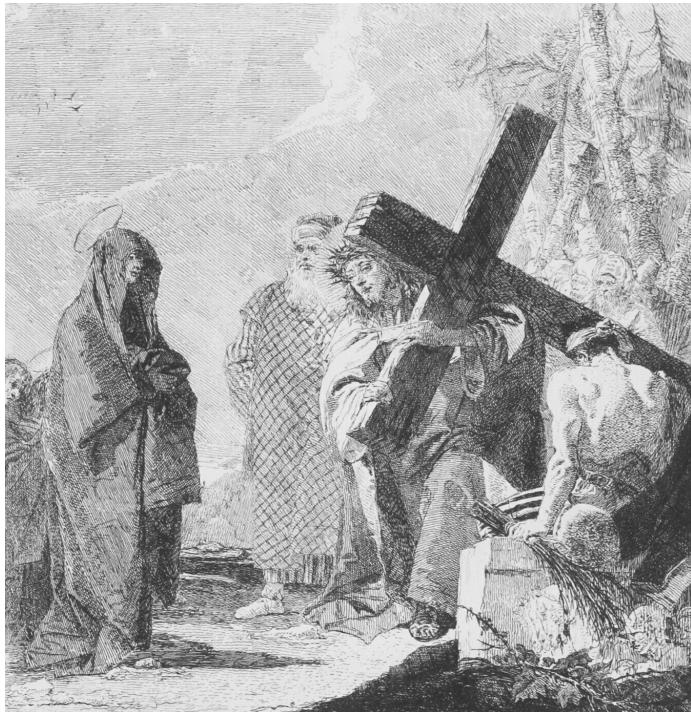
Jesus procumbit primum sub onere crucis.

℣. Adoramus etc. ℑ. Quia etc. Considera primum hunc Jesu Christi sub cruce lapsum. Habebat carnem ex sæva flagellatione multifarie sauciam, caput redimitum spinarum corona; profuderat in super cruem in tanta copia, ut vix pedem, præ virium defectione, movere posset. Et quoniam gravi crucis onere premebatur et sæve a militibus vapulabat, accidit ut pluries inter eundum humiliocumberet. O mi Jesu, non est onus crucis, sed peccatorum meorum pondus quod tantis te afficit doloribus. Rogo te, per primum hunc tuum lapsum, ut ab omni in peccatum me lapsu tuearis. Amo te, o Jesu, ex toto corde meo; pœnitet me displicuisse tibi. Ne sinas me iterum in peccatum prolabi. Da mihi perfectum amorem tui, et dein fac de me quidquid tibi placuerit. Pater, Ave, Gloria. Tu, caritatis victimæ, etc.

STATIO IV

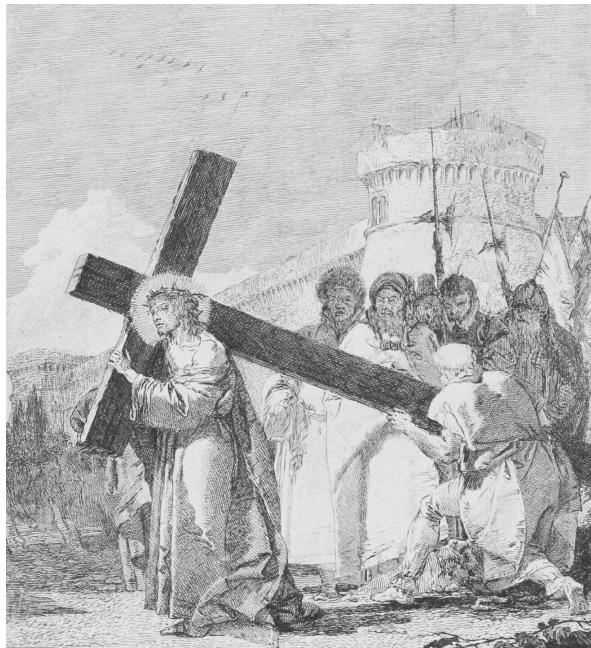
Jesus fit per dolenti Matri obvius.

℣. Adoramus etc. ℟. Quia etc. Considera qualis fuerit, in hac via, Filii et Matris occursus. Jesus et Maria se mutuo aspiciunt, mutuique eorum aspectus fuerunt totidem sagittæ, quibus amantia eorum pectora transverberabantur. Amantissime Jesu, per acerbum dolorem quem in hoc occurso expertus es, tibi supplico ut me reddas sanctissimam Matri tuæ vere devotum. Tu vero, per dolens mea Regina, intercede pro me; fac mē Filii tui passionis amantem, et obtine mihi assidue ejusdem Filii tui Passionis memoriam. Amo te, o Jesu, mi Amor; poenitet me displicuisse tibi. Ne sinas me iterum in te peccare. Da mihi perpetuum amorem tui, et dein fac de me quidquid tibi placuerit. Pater, Ave, Gloria. Tu, caritatis victimæ, etc.

STATIO V

Jesus in bajulanda cruce adjuvatur a Cyrenæo.

℣. Adoramus etc. ℘. Quia etc. Considera quomodo Judæi, videntes Jesum ad quemlibet passum animam propemodum præ lassitudine efflantem, et timentes ex altera parte ne, quem crucis supplicio affectum volebant, in via moreretur, angariaverint Simonem Cyrenæum ut crucem post eum bajularet. O dulcissime Jesu, nolo, sicut Cyrenæus, recusare crucem; eam libenter suscipio atque amplector, amplector speciatim quam mihi præfinisti mortem cum omnibus, quos hæc secum adductura est, doloribus. Unio meam mortem morti tuæ, et sic eam in sacrificium tibi offero. Tu amore mei mortuus es; volo et ego, placitus tibi, mori amore tui: adjuva me tua gratia. Amo te, o Jesu, mi Amor, pœnitet me tibi displicuisse: ne permittas me iterum tibi displicere. Da mihi perpetuum amorem tui, et dein fac de me quidquid tibi placuerit. Pater, Ave, Gloria. Tu, caritatis viætima, etc.

STATIO VI

Jesus abstergitur sudario Veronicæ.

℣. Adoramus etc. ℙ. Quia etc. Considera quomodo sancta illa femina Veronica, videns Jesum doloribus confectum ejusque vultum sudore ac sanguine madidum, porrigat ei linteolum in quo ipse, abstersa facie, sacram sui imaginem impressam relinquit. O mi Jesu, pulchra erat antea facies tua; verum hac in via non amplius pulchra apparet, sed est vulneribus et cruento omnino deformis. Hei mihi! quam pulchra quoque erat anima mea, cum gratiam tuam per baptismum recepisset: at per peccata eam postea deformem reddidi. Tu solus, mi Redemptor, pristinam pulchritudinem ei restituere vales; quod ut facias, per tuæ Passionis meritum te precor. Pater, Ave, Gloria. Tu, caritatis victima, etc.

STATIO VII

Jesus procumbit iterum sub onere crucis.

℣. Adoramus etc. ℥. Quia etc. Considera alterum Jesu Christi sub cruce lapsum, qui Domino eo acerbiora tormenta infert, quod per eum omnes venerandi capit is totiusque corporis plagæ recrudescunt. Mansuetissime Jesu, quoties tu concessisti mihi veniam! et ego eheu! in eadem semper peccata relapsus sum, et meas in te offensas ingratu s renovavi? Per meritum hujus novi tui lapsus suppliciter te oro, ut me facias usque ad obitum in tua gratia perseverare. Concede ut in omnibus, quæ me invasuræ sunt, temptationibus me tibi semper commendem. Amo te ex toto corde meo, Jesu, mi Amor; pœnitet me displicuisse tibi: ne sinas me iterum tibi displicere. Da mihi perpetuum amorem tui, et dein fac de me quidquid tibi placuerit. Pater, Ave, Gloria. Tu, caritatis viætima, etc.

STATIO VIII

Jesus alloquitur plorantes mulieres.

℣. Adoramus etc. ℥. Quia etc, Considera quomodo mulieres ex flebili aspectu Jesu, qui inter eundum cruento totus diffluxit, commiseratione permovereantur, lacrymasque profundant. Ad flentes autem conversus: *nolite, inquit, ftere super Me, sed super vos ipsas flete et super filios vestros.* O perdonans Jesu, defleo mea in te peccata: defleo illa ob poenas quidem quas mihi promeruerunt, sed maxime ob molestiam quam tibi intulerunt, tibi qui me tantopere amasti. Ad fletum minus infernus quam amor tui me excitat. O mi Jesu, amo te magis quam meipsum; pœnitet me displicuisse tibi: ne sinas me iterum tibi displicere. Da mihi perpetuum amorem tui, et dein fac de me quidquid tibi placuerit. Pater, Ave, Gloria. Tu, caritatis victimæ, etc.

STATIO IX

Jesus procumbit tertium sub onere crucis.

℣. Adoramus etc. ℘. Quia etc. Considera tertium Jesu Christi sub cruce lapsum, Procumbit quia nimia erat ejus debilitas, et nimia sævitia carnificum qui volebant ut gressum acceleraret, dum vix unum gradum facere posset. O inclementer habite Jesu, per meritum hujus debilitatis quam in via ad Calvarium pati voluisti, da mihi, precor, tale robur ut discutiam omnia impedimenta quæ ex respectu humano pravisque meis appetitionibus enascuntur, et quæ olim causa fuerunt cur ego tuam amicitiam contempserim. Amo te, o Jesu, mi Amor, ex toto corde meo; pœnitet me tibi displicuisse: ne sinas me iterum tibi displicere. Da mihi perpetuum amorem tui, et dein fac de me quidquid tibi placuerit. Pater, Ave, Gloria. Tu, caritatis viætima, etc.

STATIO X

Jesus spoliatur suis vestibus.

℣. Adoramus etc. ℟. Quia etc. Considera quam violenter Jesus fuerit suis spoliatus vestimentis. Cum enim vestis interior carni flagellis dilaniatae arce adhæreret, carnifices, avellendo vestem, cutem ei quoque avulserunt. Miserere Domini tui, eumque sic alloquere: Innocentissime Jesu, per meritum doloris quem inter hanc spoliationem expertus es, adjuva, precor, ut ego omnes cordis mei affectus a rebus terrestribus avellam, et quidquid amoris mihi ineſt ad te solum convertam, qui es meo amore nimis dignus. Amo te ex toto corde meo; pœnitet me tibi displicuisse: ne sinas me iterum tibi displicere. Da mihi perpetuum amorem tui, et dein fac de me quidquid tibi placuerit. Pater, Ave, Gloria. Tu, caritatis viætima, etc.

STATIO XI

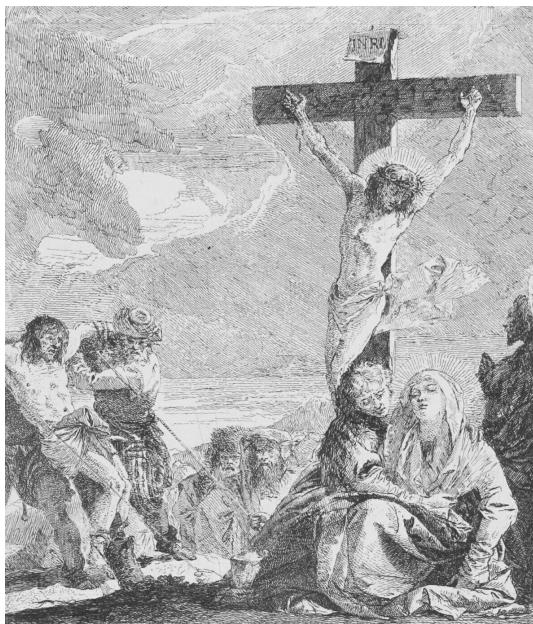
Jesus cruci clavis affigitur.

℣. Adoramus etc. ℘. Quia etc. Considera quomodo Jesus, in crucem conjectus, manus extendat, aeterno Patri suam vitam in sacrificium pro nostra salute oblatus. Carnifices clavis eum affigunt, atque, erecta cruce, exspectant donec vi dolorum consumptus animam in infami patibulo exhalet. O contemptissime Jesu, affige tam arcte tuis pedibus cor meum, ut amoris vinculo ligatum semper tecum remaneat, neque amplius a te avellatur. Amo te magis quam meipsum; poenitet me disPLICuisse tibi: ne permittas me iterum tibi disPLICERE. Da mihi perpetuum amorem tui, et dein fac de me quidquid tibi placuerit. Pater, Ave, Gloria. Tu, caritatis victimâ, etc.

STATIO XII

Jesus moritur in cruce.

℣. Adoramus etc. ℥. Quia etc. Considera tuum cruci suffixum Jesum, qui doloribus tandem, post tres agoniae horas, consumptus, addicit corpus morti, et inclinato capite spiritum emittit. O morte affecte Jesu, ex tenerissimo pietatis affectu exosculor hanc crucem, in qua tu pro me mortuus es. Ob commissa peccata infelicem mihi mortem promerui; sed tua mors est spes mea. Quapropter precor te, per tuae mortis meritum, ut mihi gratiam moriendi in pedum tuorum amplexu et in aestu amoris tui misericorditer concedas. In manus tuas commendabo spiritum meum. Amo te ex toto corde meo; poenitet me displicuisse tibi: ne sinas me iterum tibi displicere. Da mihi perpetuum amorem tui, et dein fac de me quidquid tibi placuerit. Pater, Ave, Gloria. Tu, caritatis victimam, Jam passus es diram necem; Amore pressus amulo, Tecum peropto commori.

STATIO XIII

Jesus deponitur de cruce.

℣. Adoramus etc. ℥. Quia etc. Considera quomodo, post mortem Jesu, duo ex Ejus discipulis, Josephus nempe et Nicodemus, Eum de cruce tollant et inter brachia per dolentis Matris reponant, quæ examinem Filium per amanter recipit et arcte complectitur. O perdolens Mater, per amorem quo Filium tuum amas, accipe me in servum tuum et precare pro me. Tu vero, o mi Redemptor, quoniam pro me mortuus es, fac benigne ut amem te; volo enim te solum, nec extra te aliud quidquam opto. Amo te, o mi Jesu, et doleo quod tibi displicui: ne sinas me iterum tibi displicere. Da mihi perpetuum amorem tuum, et dein fac de me quidquid tibi placuerit. Pater, Ave, Gloria. Tu, caritatis viætima, Jam passus es diram necem, etc.

STATIO XIV

Jesus conditur sepulchro.

℣. Adoramus etc. ℟. Quia etc. Considera quomodo discipuli mortuum Redemptorem ad locum sepulturæ deferant. Eos perdolens Mater comitatur, et propriis manibus corpus Filii sepulturæ ac commodat. Sepulchrum dein occluditur, et omnes a loco recedunt. O sepulte Jesu, exosculor hunc, qui te recondit, lapidem; sed post triduum ex sepulchro resurges. Precor te, per tuam resurrectionem, ut extremo die me facias gloriosum resurgere, et venire tecum in coelum, ubi, amore tui captus, tuas in æternum laudes cantabo. Amo te, et doleo quod tibi displicui: ne sinas me iterum tibi displicere. Da mihi perpetuum amorem tuum, et dein fac de me quidquid tibi placuerit. Pater, Ave, Gloria. Tu, caritatis victimæ, Jam passus, etc.

DE MODO CONFESSIONIS

ANTE CONFESSIONEM

Ante confessionem, pete a Deo lumen, ut possis omnia a te commissa peccata cognoscere, pete etiam gratiam, ut verum de iis dolorem cum efficaci emendationis proposito concipias. Nec prætermitte recurrere ad perdolentem Deiparam Virginem, ut ab ea contritionis gratiam tibi exores. Peracto autem conscientia examine, elice has Preces ante confessionem.

En ad pedes tuos, o Deus summae majestatis, perfidum peccatorem, qui in tui quidem offendam relapsus est, sed qui nunc humili animo veniam sibi exposcit. Domine, *ne projicias me a facie tua.* (Ps. 50:13.) Tu neminem qui se coram te humiliat aspernaris: *Cor contritum et humiliatum Deus non despicies.* (Ps. 50:19.) Gratias ago tibi, quod me usque ad hanc horam exspectasti, quod non me sivisti in peccatis meis mori, et quod me ab inferno, quo dignus eram, præservasti. Quoniam vero me exspectare dignatus es, spero, mi Deus, te mihi per merita Jesu Christi fore placabilem; spero te, per hanc confessionem, mihi daturum esse mearum culparum venia. Earum omnium me poenitet, de iisque omnibus doleo, non solum quia infernum per ea mihi commerui et Paradisum perdidi, sed etiam et præcipue quia per eas tibi, o infinita Bonitas, displicui et

offensam tibi irrogavi. Amo te, o Summum Bonum; et quia amo te, doleo ex intimo corde de universis, quas tibi intuli, injuriis. Contumaciter a te recessi; deliqui in reverentiam, quæ tibi debetur; sprevi tuam gratiam et amicitiam, uno verbo, sciens et volens, feci jaçturam tui. Ignosce mihi, Domine, et, per amorem Jesu Christi, tribue mihi veniam; quandoquidem omnia mea delicta mihi displicant, et nullum est quod non odio habeam, quod non detester et super quodlibet aliud malum abominer. Nec solum lethalium, quæ commisi, peccatorum me poenitet, sed etiam venialium; nam et venialiter peccando, læsi te et displicui Bonitati tuae. Adjutus tua gratia, propono mihi non amplius te in posterum offendere, et firmiter tecum statuo mori potius, quam ullum unquam in te exhinc committere peccatum.

Si tibi confitendum est aliquod peccatum in quod soles relabi, expedit ut speciale propositum illud vitandi concipias, adjiciasque promissionem, te non solum vitaturum esse occasionem, quæ te ad illud allicit, sed etiam usurum illis cautionibus quas tibi confessarius indicabit, vel quas tu ipse ad tui emendationem oportunas esse judicaveris.

POST CONFESSiONEM

Quantam, o mi Deus, debo tibi gratiam! Spe-ro me, per tui Sanguinis merita, jam impetrasse veniam. Grates quas possum maximas pro hoc novo beneficio tibi rependo, et spero me in æternum tuas misericordias decantaturum esse in coe-lis. Si toties jaeturam tui feci, stat mihi, o Deus animæ meæ, on amplius eamdem renovare jacturam. Volo vere mutare vitam. Tu omni meo amore dignus es; et ego volo vere amare te, nec amplius tuam spernere amicitiam. Dixi jam et ite-
rum dico: fixum est mihi mori potius quam tibi

displicare. Nec solum fugam peccati tibi promitto, sed etiam fugam occasionis et diligentiam in adhibendo hanc cautionem (designa eam), quæ a novo me lapsu tueatur. At non latet te, o Jesu, quanta mea sit imbecillitas. Tu igitur elargire mihi gratiam, ut tibi fidelis esse perseverem usque ad mortem, utque in omnibus mihi obventuris tentationibus ad te semper confugiam. Maria Sanctissima, adjuva me; tu es mater perseveran-tiæ; in te proinde sunt omnes spes mea.

SYMBOLUM ATHANASIUM

Ad dicendum ad Primam in festo Sanctissimæ Trinitatis, post Psalmos et ante Antiphonum.

Quicunque vult salvus esse, * ante omnia opus est, ut teneat catholica fidem: Quam nisi quisque integrum inviolatamque servaverit, * absque dubio in æternum perficit. Fides autem catholica haec est: * ut unum Deum in Trinitate, et Trinitatem in unitate veneremur. Neque confundentes personas, * neque substancialia separantes. Alia est enim persona Patris, alia Filius, * alia Spiritus Sancti: Sed Patris, et Filius, et Spiritus Sancti una est divinitas, * aequalis gloria, coeterna maiestas. Qualis Pater, talis Filius, * talis Spiritus Sanctus. Increatus Pater, increatus Filius, * increatus Spiritus Sanctus. Immensus Pater, immensus Filius, * immensus Spiritus Sanctus. Eternus Pater, eternus Filius, * eternus Spiritus Sanctus. Et tamen non tres eterni, * sed unus eternus. Sicut non tres increati, nec tres immensi, * sed unus increatus, et unus immensus. Similiter omnipotens Pater, omnipotens Filius, * omnipotens Spiritus Sanctus. Et tamen non tres omnipotentes, * sed unus omnipotens. Ita Deus Pater, Deus Filius, * Deus Spiritus Sanctus. Ut tamen non tres Di, * sed unus est Deus. Ita Dominus Pater, Dominus Filius, * Dominus Spiritus Sanctus. Et tamen non tres Domini, * sed unus est Dominus. Quia, sicut singillatum unquamque personam Deum ac Dominum confiteri christiana veritate compellimus: * ita

tres Deos aut Dominos dicere catholica religione prohibemur. Pater a nullo est factus: * nec creatus, nec genitus. Filius a Patre solo est: * non factus, nec creatus, sed genitus. Spiritus Sanctus a Patre et Filio: * non factus, nec creatus, nec genitus, sed procedens. Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Filius, non tres Filii: * unus Spiritus Sanctus, non tres Spiritus Sancti. Et in hac Trinitate nihil prius aut posterius, nihil majus aut minus: * sed totæ tres personæ coeternæ sibi sunt et coæquales. Ita ut per omnia, sicut jam supra dictum est, * et unitas in Trinitate, et Trinitas in unitate veneranda sit. Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitate sentiat. Sed necessarium est ad eternam salutem, * ut Incarnationem quoque Domini nostri Jesus Christi fidelieriter credat. Est ergo fides recta ut credamus et confiteamur, * quia Dominus noster Jesus Christus, Dei Filius, Deus et homo est. Deus est ex substantialia Patris ante secula genitus: * et homo est ex substantialia matris in seculo natus. Perfactus Deus, perfectus homo: * ex anima rationali et humana carne subsistens. Aequalis Patri secundum divinitatem: * minor Patre secundum humanitatem. Qui licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus. Unus autem non conversione divinitatis in carnem, * sed assumptione humanitatis in Deum. Unus omnino, non confusione substantialia, * sed unitate personae. Nam sicut anima rationalis et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus. Qui passus est pro salute nostra:

descéndit ad ínferos: * tértia die resurréxit a mórtuis. Ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis; * et redditúri sunt de factis própriis ratíonem. Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui

vero mala, in ignem ætérnum. Hæc est fides ca-thólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque crediderit, salvus esse non pónerit. ¶. Glória Pa-tri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. Rx. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sécula sæculórum. Amen.

INDEX

- a Leo XIII Papa*, 1899, 100
Actus Consecrationis Humani Generis
 Sacro Cordi Jesu Christi, 100
ad Completorium, 13, 22, 32, 42, 51, 62, 73
Ad dicendum ad Primam in festo
 Sanctissimæ Trinitatis, post
 Psalmos et ante Antiphonum.,
 122
ad Laudes, 5, 17, 26, 35, 45, 56, 67
ad Matutinum, 3, 14, 24, 33, 43, 53, 64
ad Nonam, 11, 21, 30, 40, 49, 60, 71
ad Primam, 8, 19, 29, 37, 48, 58, 69
ad Sextam, 10, 20, 30, 39, 49, 59, 70
ad Tertiam, 9, 19, 29, 38, 48, 59, 70
ad Vesperas, 12, 21, 31, 41, 50, 61, 72
Ante Cenam, 96
Ante confessionem, 121
Ante Prandium, 95
Antiphonæ Finales Beatæ Mariæ
 Virginis, 81
Apoc 5:12; 1:6, 98

Canticum Annae, 37
Canticum B. Mariæ Virginis, 81
Canticum David, 18
Canticum Ecclesiastici, 68
Canticum Ezechiae, 28
Canticum Habacuc, 57
Canticum Isiae, 18, 57
Canticum Jeremiæ, 47
Canticum Judith, 37
Canticum Moysis, 47, 68
Canticum Tobiae, 27
Canticum Trium Puerorum, 7
Canticum Zachariæ, 80
Canticum Zacharia, 97
Capit. Hymn. Vs. ad Vesp., 105
Col 1:12–20, 98
Col 1:18–23, 101
Col 1:3–8, 100
Col 1:9–17, 101
Collectum, 98
Communio, 99

De Conclusione Officii, 78

De Initio Officii, 78
De Modo Confessionis, 121
Divinum Officium de D. N. J. C. Rege,
 100
Dominica, 3

Evangelium, 99
Exercitium Viæ Crucis, 106
Explicatio Regularum Rubricarumque,
 77

Feria Quarta, 33
Feria Quinta, 43
Feria Secunda, 14
Feria Sexta, 53
Feria Tertia, 24

Graduale, 99

Homilia sancti Augustini Episcopi, Tract. 51
 in Joann. 12–13; Tract 117 in
 Joann. 19–21, 103
Hymnus ad Laudes (Vexilla Regis), 104
Hymnus ad Matutinum, 100
Hymnus ad Nonam, 105
Hymnus ad Primam, 104
Hymnus ad Sextam, 104
Hymnus ad Tertiam, 104
Hymnus Ambrosianus, 80

Introitum, 98
Ioann. 18:33–37, 103
Itinerarium, 97

Jesus abstergitur sudario Veronicæ, 112
Jesus alloquitur plorantes mulieres, 114
Jesus condemnatur ad mortem, 107
Jesus conditur sepulchro, 120
Jesus cruci clavis affigitur, 117
Jesus deponitur de cruce, 119
Jesus fit per dolenti Matri obvius, 110
Jesus in bajulanda cruce adjuvatur a
 Cyrenæo, 111
Jesus moritur in cruce, 118
Jesus oneratur ligno crucis, 108

Jesus procumbit iterum sub onere crucis., 113
Jesus procumbit primum sub onere crucis.,

109

Jesus procumbit tertium sub onere crucis., 115

Jesus spoliatur suis vestibus., 116

Ioann 18:33-37, 99

Laudes Regiae, 93

Lectio, 98

Lectio i, 100

Lectio ii, 101

Lectio iii, 101

Lectio iv, 101

Lectio ix, 104

Lectio v, 102

Lectio vi, 102

Lectio vii, 103

Lectio viii, 103

Litaniae Approbatae, 85

Litaniae de S. Joseph, 91

Litaniae de Sacratissimo Corde Jesu, 89

Litaniae de Sanctissimo Nomine Jesu, 88

Litaniae Lauretanæ B. M. V., 90

Litaniae Pretiosissimi Sanguinis D.N.J.C., 89

Litaniae Sanctorum, 85

Litt. Encycl. « Quas Primas » diei 11

Decembris 1925, 101, 102

Modus ad Completorium Orandum, 78

Offertorium, 99

Oratio, 87

Oratio ad D. N. Iesum Christum Regem, 92

Oratio Officii de Domino Nostro Iesu

Christo Rege, 92

Oratio Officii de Sancta Joanna Virgine, 93

Oratio Officii de Sanctissimo Rosario, 92

Oratio Officii de Sancto Joseph, 93

Oratio Officii de Sancto Ludovico, 93

Orationes de Iesu Christo Rege, 92

Post Cenam, 96

Post confessionem, 122

Post Prandium, 95

Postcommunio, 100

Preces in Prandiis et Cenis, 95

Proprium Missæ D. N. J. C. Regis, 98

Præfatio de festo D. N. J. C. Regis, 99

Ps 28:10-11, 99

Ps 2:8, 99

Ps 71:8; 71:11, 99

Psalmus 1, 3

Psalmus 10, 5

Psalmus 100, 36

Psalmus 101, 70

Psalmus 102, 73

Psalmus 103, 70

Psalmus 104, 64

Psalmus 105, 65

Psalmus 106, 66

Psalmus 107, 69

Psalmus 108, 71

Psalmus 109, 12

Psalmus 11, 32

Psalmus 110, 12

Psalmus 111, 12

Psalmus 112, 12

Psalmus 113, 12

Psalmus 114, 21

Psalmus 115, 22

Psalmus 116, 18

Psalmus 117, 6, 8

Psalmus 118, 8-11

Psalmus 119, 22

Psalmus 12, 32

Psalmus 120, 22

Psalmus 121, 22

Psalmus 122, 31

Psalmus 123, 31

Psalmus 124, 31

Psalmus 125, 31

Psalmus 126, 31

Psalmus 127, 41

Psalmus 128, 41

Psalmus 129, 41

Psalmus 13, 14

Psalmus 130, 41

Psalmus 131, 41

Psalmus 132, 50

Psalmus 133, 13

Psalmus 134, 28

- Psalmus 135*, 50
Psalmus 136, 51
Psalmus 137, 51
Psalmus 138, 61
Psalmus 139, 61
Psalmus 14, 14
Psalmus 140, 62
Psalmus 141, 62
Psalmus 142, 56
Psalmus 143, 72
Psalmus 144, 72
Psalmus 145, 37
Psalmus 146, 47
Psalmus 147, 58
Psalmus 148, 7
Psalmus 149, 67
Psalmus 15, 32
Psalmus 150, 69
Psalmus 16, 15
Psalmus 17, 15
Psalmus 18, 19
Psalmus 19, 16
Psalmus 2, 3
Psalmus 20, 16
Psalmus 21, 58
Psalmus 22, 48
Psalmus 23, 19
Psalmus 24, 29
Psalmus 25, 37
Psalmus 26, 19
Psalmus 27, 20
Psalmus 28, 18
Psalmus 29, 16
Psalmus 3, 4
Psalmus 30, 20
Psalmus 31, 21
Psalmus 32, 21
Psalmus 33, 42
Psalmus 34, 24
Psalmus 35, 46
Psalmus 36, 25
Psalmus 37, 25
Psalmus 38, 26
Psalmus 39, 29
Psalmus 4, 13
Psalmus 40, 30
Psalmus 41, 30
Psalmus 42, 27
Psalmus 43, 30
Psalmus 44, 33
Psalmus 45, 33
Psalmus 46, 17
Psalmus 47, 34
Psalmus 48, 34
Psalmus 49, 34
Psalmus 5, 18
Psalmus 50, 5, 17, 27, 35, 36, 46, 56, 67
Psalmus 51, 38
Psalmus 52, 38
Psalmus 53, 8, 38
Psalmus 54, 38
Psalmus 55, 39
Psalmus 56, 39
Psalmus 57, 40
Psalmus 58, 40
Psalmus 59, 40
Psalmus 6, 22
Psalmus 60, 42
Psalmus 61, 43
Psalmus 62, 6
Psalmus 63, 68
Psalmus 64, 36
Psalmus 65, 43
Psalmus 66, 27
Psalmus 67, 44
Psalmus 68, 44
Psalmus 69, 51, 87
Psalmus 7, 23
Psalmus 70, 51
Psalmus 71, 48
Psalmus 72, 48
Psalmus 73, 49
Psalmus 74, 49
Psalmus 75, 50
Psalmus 76, 62
Psalmus 77, 53
Psalmus 78, 54
Psalmus 79, 59
Psalmus 8, 4
Psalmus 80, 55

- Psalmus* 81, 59
Psalmus 82, 55
Psalmus 83, 59
Psalmus 84, 57
Psalmus 85, 63
Psalmus 86, 60
Psalmus 87, 73
Psalmus 88, 60
Psalmus 89, 46
Psalmus 9, 4
Psalmus 90, 13
Psalmus 91, 67
Psalmus 92, 5
Psalmus 93, 69
Psalmus 94, 79
Psalmus 95, 26
Psalmus 96, 35
Psalmus 97, 45
Psalmus 98, 56
Psalmus 99, 6
- Sabbato, 64**
Secretum, 99
Statio I, 107
Statio II, 108
Statio III, 109
Statio IV, 110
Statio IX, 115
Statio V, 111
Statio VI, 112
Statio VII, 113
Statio VIII, 114
Statio X, 116
Statio XI, 117
Statio XII, 118
Statio XIII, 119
Statio XIV, 120
Symbolum Athanasium, 122
- Tract.* 115 in *Joann.* 18–36, 103, 104

COLOPHON

This document is set in EB Garamond 9/11, from text that is available in the public domain. It was designed and produced using a variety of interlocked traditional Unix scripts, and imprinted using the \LaTeX document preparation system, specifically the \LaTeX form.